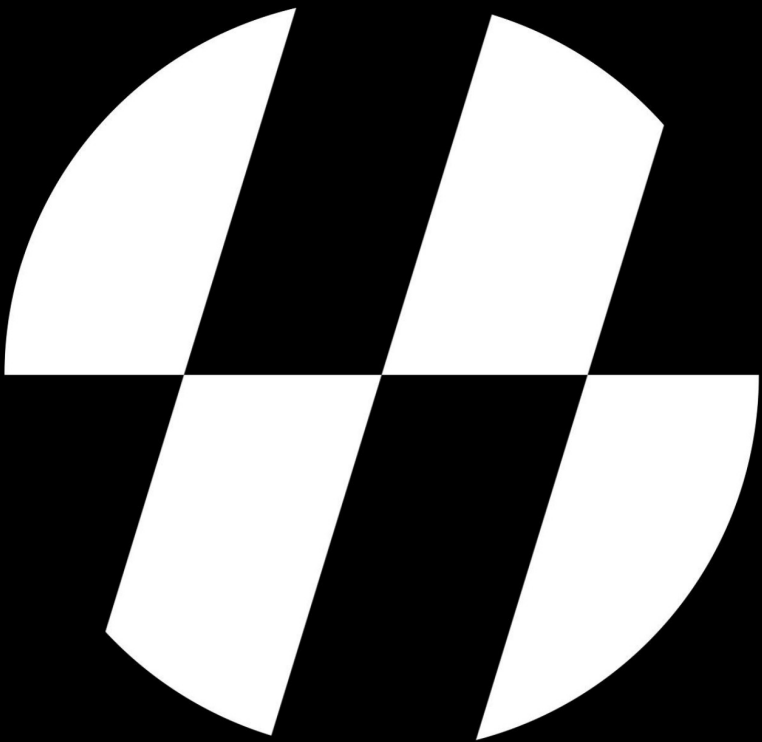

Machine Translated by Google

Ідеологія

Том 1 - 4,

транскрибовано þ
Midwinter

2023 CE

Machine Translated by Google

Передмова редактора

Наведені нижче тексти є транскрибованими зі сканів «Ідеології СС», томи з 1 по 4 , автор Карл Хаммер, датовані 1988–1994 роками. Скани мають водяний знак WWW.THULE-ITALIA.ORG; ймовірно, самі автори сканів. Жодних фізичних копій, як і сканів вищої якості, не знайдено.

Тексти представлені в хронологічному порядку публікації, а не в порядку публікації Карла Гаммера. У змісті кожен текст містить посилання на том Карла Гаммера, в якому він був виданий.

транскрибовано з, а також посилання на німецький текст, з якого його взяв Карл Гаммер (де доступно).

До деяких розділів, які були додані пропускаю це для зручності. Умлаути відображаються з літерою "e" після відповідної голосної. Очевидні орфографічні помилки були виправлені там, де вони були знайдені, і довелося виконати деякі здогадки, щоб розшифрувати деякі пікселізовані слова на сканах. Велике спасибі анонімним друзям, чиї очі допомогли пробити пікселі, коли мої не змогли. Кілька незграбних фраз були дещо змінені, не змінюючи їхнього значення. Слово "Weihnacht" (дослівно свята ніч) було перекладено з "Christmas" Карла Хаммера на слово "Yule".

Ілюстрації та малюнки були повністю виключені як через низьку якість сканування, так і для того, щоб документ було легше роздрукувати.

Machine Translated by Google

Зміст

1941

Вступ.....1 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, випуск 1, 1941 Завдання "Germanische Leithefte"..... 3 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, випуск 1, 1941 р. Наш рейхсфюрер .....4 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, випуск 1, 1941 Європа знову стане здоровою..... 6 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, випуск 1, 1941 р. Потік спадковості.....14 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, випуск 1, 1941 р. Aud and Delilah.....15 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, випуск 1, 1941 р. Rieke Gehrmann.....18 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, випуск 1, 1941 р. Герой битви при Ютландії.....21 Hammer vol. 3; 3: Germanische Leithefte, том 1, випуск 1, 1941 р. Під керівництвом Адольфа Гітлера.....24 Hammer vol. 4; 3: Germanische Leithefte, том 1, випуск 2, 1941 Поворот сезону, Поворот долі.....33 Молот том. 4; 3: Germanische Leithefte, том 1, випуск 2, 1941 р. Літнє сонцестояння 1941 р.!.....37 Hammer vol. 4; 3: Germanische Leithefte, том 1, випуск 2, 1941 р. Німецька коханка.....45 Hammer vol. 4; 3: Germanische Leithefte, том 1, випуск 2, 1941 р. Дитина та шлюб..... 49 Hammer vol. 4; 3: Germanische Leithefet, том 1, випуск 2, 1941 р. Німецька думка.....50 3: Germanische Leithefet, том 1, випуск 2, 1941 р. Прохання батька.....51 Hammer vol. 4; 3 Germanische Leithefte, том 1, випуск 3, 1941 З наказу дня корпусу.....52 Hammer том 4; 3 Germanische Leithefte, том 1, випуск 3, 1941 Нейтралітет і німецькі зусилля.....54 Hammer том 3; 3 Germanische Leithefte, том 1, випуск 3, 1941 До першого..... 60 Hammer том 3; 3 Germanische Leithefte, том 1, випуск 3, 1941 Німецьке прагнення..... 62 Hammer том 4; 3 Germanische Leithefte, том 1, випуск 3, 1941 Легший шлях.....67 Hammer том 4; 3 Germanische Leithefte, том 1, випуск 3, 1941

Machine Translated by Google

Багато речей.....71 Хаммер, том 4; 3: СС Лейтхефт, 15 січня 1941 р. Потрійна печатка.....72 Хаммер, том 2; 3: СС Лейтхефт, 15 січня 1941 р. Її хлопчик.....77 Хаммер, том 2; 3: СС Лейтхефт, 15 березня 1941 р.

1942

Х'юстон Стюард Чемберлен.....82 Hammer vol. 4; 3: Germanische Leithefte, том 2, випуск 1, 1942 Земля свободи..... 84 Hammer vol. 4; 3: Germanische Leithefte, том 2, випуск 1, 1942 Фінська лояльність.....91 Молот том. 4; 3: Germanische Leithefte, том 2, випуск 2, 1942 Фінляндія 1918/1919.....97 Hammer vol. 4; 3 Germanische Leithefte, том 2, випуск 3/4, 1942 р. Лицарі німецького дому.....99 Hammer vol. 4; 3 Germanische Leithefte, том 2, випуск 3/4, 1942 р. Верхня Сілезія.....102 Hammer vol. 4; 3 Germanische Leithefte, том 2, випуск 3/4, 1942 р. Німецький життєвий заповіт.....106 Hammer том 2; 3: Germanische Leithefte, випуск 5, 1942 р. Ямато.....107 Hammer том 2; 3: SS Leitheft, березень 1942 р. Швидше дияволу в пеклі.....116 Hammer том 2; 3: SS Leitheft, квітень 1942 р.

1944

Європейський фронт.....124 Hammer том 2; 3: SS Leitheft, лютий 1944 Хто може одружитися молодим?.....131 Hammer том 2; 3: SS Leitheft, лютий 1944 Твоє життя належить твоєму народові!.....140 Hammer том 2; 3: SS Leitheft, березень 1944 Треба подолати «Мертву точку».....144 Hammer том 2; 3: SS Leitheft, травень 1944 Вічне серце.....150 Hammer том 4; 3: SS Leitheft, травень 1944 Зламані руки.....153 Hammer том 3; 3: SS Leitheft, травень 1944 Душа і тіло.....162 Hammer том 2; 3: СС Лейтхефт, червень 1944 р. Мати-Земля - Вітчизна.....164 Молот, том 2; 3: СС Лейтхефт, серпень 1944 р. Такого ж роду.....166 Молот, том 3; 3: СС Лейтхефт, серпень 1944 р.

Machine Translated by Google

Золота медаль за хоробрість.....175 Хаммер,
том 3; З: СС Лейтхефт, вересень 1944 р. Залишатися
чистим і ставати зрілим.....181 Хаммер, том 3; З: СС Лейтхефт,
вересень 1944 р. Це був непоганий
хлопець.....186 Хаммер, том 3; З: СС Лейтхефт,
жовтень 1944 р.

НЕВІДОМІ

цитати.....191 Гаммер, том 3
Неправильно
зрозуміле товариство.....193 Гаммер, том 2; З судових
протоколів СС Остання воля
есесівця.....195
Молот, том 1
Поведінка солдата 199
Молот, том 1 ,
Про дитину..... 204
Молот, том 1
Бог живе лише в гордих серцях..... 207 Молот, том 1
Дерево Життя
та Дерево Світу..... 213 Молот, том 1

Сміливість заради радості життя.....219
Молот, том 1
Дивна зустріч короля Олафа 224
Молот, том 1.
Замок Гір.....235 Молот, том 1

Каленберг 1683..... 236 Гаммер том 1 Кров

братів .....236 Гаммер том 1 Принц

Євген..... 242
Молот, том 1
Суд короля.....250
Молот, том 1
Вічні речі.....259
Молот, том 1,
Померанія.....268 Молот, том 1

Machine Translated by Google

Рік публікації

1941 рік

Machine Translated by Google

Вступ

«Так само, як знання про орбіту Землі навколо Сонця призвів до фундаментальної трансформації загальний погляд на світ, так само буде і Національний Соціалістичний рух, заснований на вченні про кров і раса, призводять до трансформації знань та звідси й погляд на історію минулого людства та майбутнє».

- Адольф Гітлер

Це знання про доленосне значення природні закони крові та раси формують основну ідею СС. Це орден добірних нордичних чоловіків разом з їхніми клани.

За допомогою законів, які воно саме обирає, СС хоче зробити живий внесок у тріумф ідеї крові в Європі. Вона хоче зберегти та встановити як наприклад, найвищі чесноти, такі як вірність, мужність, товариськість та благородний розум. Це команда, яка, згідно з німецькою вірністю наступних, є беззастережною відданий фюреру.

СС є охоронцем внутрішньої безпеки Рейх і найскладніші бойові сили проти зовнішнього

Machine Translated by Google

ворога. Сучасна боротьба спрямована проти сил міжнародного єврейства, його союзника Світу, що загрожують життю Більшовизм, а також залежний від євреїв, жадібний англійський панування грошей та масонство.

Мета нинішнього бурхливого конфлікту полягає в тому, формування природного і, таким чином, тривалого Нового Порядку Європа. Цей Новий Порядок був прийнятий Рейхом, який базується на більш широкому германському розвитку, у тісна співпраця з хоробрими союзниками.

Однак Європа повинна знайти міцну основу за блискуче майбутнє в активній спільноті долі німецький народ. СС бореться за цю благородну справу. І ось, у СС фюрера збираються до бою - поруч рейхсько-німецьких есесівців - етнічних німців з усіх частини світу, особливо з Румунії та решти країн південно-східної Європи.

Вперше волонтери з Фландрії, Голландії, Швейцарія, Данія, Норвегія, Фінляндія та Швеція також воюють разом з есесівцями Рейху.

Machine Translated by Google

Завдання «Німецької лейтефти»

...повинно бути постійне просування великого та
спільна лінія СС до цих товаришів з
сусідні германські землі, а також до
оприлюднити великі цілі та принципи СС у
батьківщина цих чоловіків. Ця публікація має чітко виразити
дух СС, спільний для всіх німецьких народів. Таким чином,
вона буде постійним закликом для всіх
які достатньо впевнені в собі, щоб стати послідовниками
найскладнішого та наймічнішого ордена в історії Німеччини.

Machine Translated by Google

Наш рейхсфюрер

З промови рейхсфюрера СС Генріха Гіммлера

1935 рік

СС було сформовано за наказом фюрера у нововідроджений німецький народ.

Кожен опис організації, завдання та розширення СС не можна зрозуміти, якщо не прагнути осягнути їх внутрішньо своєю кров'ю та серцем. Це неможливо пояснити, чому ми, такі нечисленні, маємо це сила всередині нас.

Неможливо проаналізувати логікою, чому сьогодні кожен з нас хто носить чорну форму, незалежно від того, де він знаходиться, несеться силою цієї нашої спільноти - будь вона що він сидить верхи на скаковому коні або веде дуелі в стадіон, чи то він виконує обов'язки судді, чи то він правила на високій державній посаді або виконує свої обов'язки солдат, або ж він вивчає праці німецьких дух нашого роду - кожен, можливо, невидимий, повинен витримати своє земля як людина.

Кожен знає , що він не стоїть один, а радше що ця безпрецедентна сила кількох сотень тисяч чоловіків, які склали клятву разом, дарує йому незмірну силу, так само, як він знає, що, як

Machine Translated by Google

представник цього чорного корпусу своєї громади, він повинен віддати йому належне своїми найкращими досягненнями.

Отже, ми зібралися і крокуємо згідно з негнучкими законами, як націонал-соціалістичний військовий орден добірних чоловіків. і як спільнота своїх кланів, що склали клятву вздовж шляху у далеке майбутнє; ми бажаємо і віримо, що ні хочуть бути лише онуками, які боролися краще, а не предками далеких покоління, необхідні для вічного життя німецької Германський народ.

Machine Translated by Google

Європа знову стане здоровою

Ми, люди, живемо у світі, в якому все стає,
життя, дозрівання та перехід відбуваються відповідно до
непохитні, божественні закони природи. Їм підпорядковуються
зірки, небо і земля, море і каміння, а також
життя рослин і тварин.

Ніхто, хто володіє його п'ятьма здібностями, не сумнівається в цьому
людське життя також протікає за тими ж законами. Так само й
відмінності між людьми визначаються
закони спадковості.

Наприклад, у здоровій, природно налаштованій спільноті
У селянському житті хворому забороняють продовжувати
родження, а здорове знову зв'язується зі здоровим.
життя у великому місті, відчужене від природи, чи економічне
міркування, на жаль, спричиняють багато здорових
людина, яка вступає в шлюб з хворою людиною.

Тоді, однак, природа мститься за
недотримання його законів: потомство може стати
хворі або мають у собі схильність до
хвороба.

Селянин, який досі живе пов'язаним з природою, завжди
відомо, що у кожного виду тварин і рослин лінії
і раси повинні розрізнятися, чого не можна

Machine Translated by Google

без розбору схрещувати. Це знищило б породу.
Серед людей також існують різні раси.
Спочатку наші предки поважали ці бар'єри, створювали
творцем. Пізніше певні духовні та політичні
тенденції поступово пригнічували почуття природності
відмінності між людьми. «Все однакове
«який має людське обличчя», – ось що вони сказали на
часів Французької революції. Лібералізм, марксизм-
Соціалізм і комунізм – ось віхи в
занепад Європи, введеної в оману єврейством. Для більшовика
расові відмінності – це лише упередження, які необхідно
подолати. Однак усе це є людським відхиленням
від божественних законів природи: невірність своїм
власна кров, яка повинна мати найсерйозніший
наслідки для здоров'я та культури народу. Фізичні
пошкодження, психологічний розлад та характерова неповноцінність
часто є науково доведеними наслідками
небажане змішання рас.

Ці духовні, або краще сказати антидуховні, схильності
походять від расово чужих та збочених умів. Ці
вчення взагалі не виходять із законів природи.
На противагу їм, націонал-соціалізм не прагне
побудувати ще одне гуманістичне кредо, а радше прагнути
перш за все чітко визнати природний порядок, створений
бог. Тільки це знання дає змогу знову вести за собою

Machine Translated by Google

оманливу людину повертають до природного, а отже, здорового спосіб життя. Тому націонал-соціалізм поважає природні відмінності між расами. І це розпізнає природні бар'єри.

Отже, націонал-соціаліст також бачить майбутню Європу зовсім інакше, ніж це зробив би ліберал. Кожен Націонал-соціаліст інстинктивно відкинув би пан'європу американського типу. США — це суміш людей і раси. У Європі різні люди мають у своєму розпорядженні їх розвиток перейняв різноманітні народні персонажі, оскільки інші європейські раси також змішалися разом - у різних пропорціях у різних частинах Німеччини та її сусіди. Однак усі вони мають спільне більш-менш велика частка нордичної крові.

Таким чином, цей нордичний компонент крові зв'язує європейські народи. Тісніший союз германських народів отже, не тільки можливе, але й задане природою. більш-менш нордична кров, присутня в інших європейських люди переважно германського походження.

Якщо Європа таким чином не хоче втратити свою унікальність, тоді, перш за все, панування нордичної раси має бути забезпечено. Однак найбільше постраждала нордична раса розвитком цивілізації за останні кілька століття. Так частково майже припинила своє існування нордична раса увічнюються у великих містах. Ця цінна раса

Machine Translated by Google

представлений і представляє не лише в німецькому, а й в усіх інших європейських народах провідний сегмент.
Цей факт особливо важливий, оскільки частка його крові постійно зменшується.

Колишня, так звана європейська цивілізація, має також негативно вплинуло на здоров'я людей.
Хворі, слабкі та безталанні отримують підвищення всіма засобами, тоді як здорові тому часто змушені...
страждають від найгіршої соціальної несправедливості. У природі Хворі та слабкі автоматично очищаються, і лише сильні та здорові приходять до потомства. Серед так званих культурних людей, які створили неприродне
середовище в їхній цивілізації, цей «природний відбір» відсутній.

Ось тут і з'являються заходи націонал-соціалізму у гру. В останню годину вони заважають білим
раса гине в найближчому майбутньому. Давайте визначимо расово хороша та фізично й духовно здорова частина народу з всеохопним поняттям «здорова німецька кров»; тому всі заходи національного
Соціалізм, який пропагує цю частину, називається «заходи щодо сприяння здоровому германському крові». Ці заходи в націонал-соціалістичній Німеччині мають два напрямки: по-перше, вони запобігають шкідливому, і по-друге, вони пропагують корисне.

Machine Translated by Google

Націонал-соціалістичний закон про шлюб передбачає подання шлюбних документів до одруження. Таким чином, для найкращих людей, шлюб може бути...
здорові з вродженими захворюваннями або здорові з запобігання поширенню заразних захворювань серед людей. З іншого боку, пропозиція дуже вигідних безвідсоткових шлюбних позик полегшує шлюб здорових людей.

Ці щойно згадані заходи Національної
Однак соціалістичній державі завжди передували, часто багато років, аналогічними заходами СС.

Есесівця відбирають та навчають таким чином
що він не буде спілкуватися з расово чужими або вродженими хворими кров навіть без цих законів.

Але й в інших сферах СС подає гарний приклад, заздалегідь йдучи новими шляхами. СС сприяє поверненню людини до природних умов життя через
безліч незначних заходів, наприклад: сприяння будівництво будинків на одну сім'ю, фізичне виховання та вправи, повернення цінних сімей на землю шляхом просування нового селянства тощо... СС показує, через закони його порядку та його приклад, шлях вздовж
що може бути посиленням нордичної частини крові досягнуто. Подібні ордени вже існували, розкидані протягом історії, наприклад, вікінги Йомса
Балтійське море, німецький Тевтонський орден у Східній та

Machine Translated by Google

Західна Пруссія тощо... Ці ордени також приймали лише цінних, бойових людей, і їхні досягнення були відповідно вражаючими. Але їм бракувало одного:
вони обмежували свої закони чоловіками. Тож їхня цінна кров не було свідомо подбано. Але саме до цього зрештою зводиться, а саме до того, що народ заради свого майбутнього не лише зберігає запас цінних
крові, але й збільшує його.

Таким чином, рейхсфюрер СС вже під час важкий період боротьби в 1931 році, надав СС свій меморіальний «Наказ про заручини та шлюб». У ньому есесівцю доручено вибрати собі дружину відповідно до
ті ж самі правила, за якими його прийняли до СС.
Потім дружину забирають до клану СС. Там вона зобов'язана дотримуватися тих самих принципів, що й її чоловік. Отже, вона користується такою ж пошаною та таким самим високим статусом повага.

Отже, СС стоїть на передовій боротьби за збереження та зміцнення німецької крові та вказує шлях до майбутнього здорового народу.
сила та культурний розквіт. Перший, творчий
робота СС над цими ідеями крові була
визнаний фюрером тим, що він довірив
Рейхсфюрер СС зміцнення німецького народу.

Machine Translated by Google

З цього дотримання націонал-соціалістичних законів кров і раса створюють порядок, який назавжди забезпечить не лише захист Рейху, а й прокладе шлях уперед у всіх важливих питаннях людства
життя. Воно стає охоронцем європейської спільноти доль. Але особливо німецькі народи пов'язані цим орденом СС через свою спільну кров. З гордістю повинні колись наші діти сказати про нас:

«Ви заклали основу для Рейху нашої раси!»

Machine Translated by Google

Коли я сьогодні подорожую Німеччиною і всюди
бачу дітей, нашого маленького білявого юнака, тоді я впізнаю
мета нашого руху: досягнення від
сьогодення, спрямоване в німецьке майбутнє.

- Адольф Гітлер

Machine Translated by Google

Потік спадковості

Йоганн Себастьян Бак, великий композитор Лейпцига, майстерно грав на органі в Гарнізонкірхе в Потсдамі для Фрідріха Великого та його запрошених гостей. Бах вилив свою душу, як незбагненне море.

«Що таке вічна, божественна музика, господарю! Як ти...» здобути благодать?

«Мій прапрадід був майстром-пекарем і музикантом, мій прадід був гобеленовим майстром і музикантом, мій дід був міським сопілкарем у Веймар, мій батько був музикантом двору та міста Айзенах, а мій дядько – міським органістом у тому ж місті. Майже 300 років музиканти з таким ім'ям Бах жив у Тюрінгії та Саксонії. Тож ця риса завжди передавався далі».

Machine Translated by Google

Ауд та Делiла

Це було в той час, коли норвежці заселили Ісландію.
і пережили свою героїчну епоху. Це було приблизно один
тисячу років тому. У північно-західній частині острова жив чоловік
на ім'я Гіслі, який був чудовою людиною. Але його зневажали
могутні люди...
люди, які йому заздрили, і тому він тинявся навколо
без спокою. Його дружина, Ауд, залишилася з ним у його великій
скруті та піклувалася про нього з безмежною відданістю. Однак
вороги Гіслі хотіли його спіймати, тому вони спробували...
шляхом обману.

Їхній лідер підійшов до Ауда і сказав: «Я хочу зробити
мати з тобою справу. Ауд, скажи мені, де Гіслі, і я дам тобі 300
марок срібла. Крім того, я організую
шлюб для тебе, який кращий за твій нинішній».

Вона відповіла так: «Найнеймовірніше, що це
Мені здається, що ви влаштовуєте для мене шлюб такий же
хороший, як мій нинішній. Але це правда: золото — це вдова
найкращий комфорт, як то кажуть. Дай-но подивлюся, чи твої гроші такі ж...
рясний і такий смачний, як ви кажете».

Тож він висипав гроші їй на коліна. Вона гралася з
це її рукою, але він порахував і показав їй.
Гудрід, її прийомна дочка, почала плакати.

Machine Translated by Google

Гудрід вийшла надвір, побігла до Гіслі та сказала йому:
«Моя прийомна мати втратила розум і хоче
«Зрадити тебе!» — сказав Гіслі. — «Втішайся, аби
смерть загрожує мені лише від Ауда, мені не потрібно боятися за свою
життя».

Потім дівчина пішла додому і не сказала, де вона.
був.

Ейольф відрахував гроші. Ауд сказав: «Твої
гроші анітрохи не менші й не гірші, ніж ви сказали;
А тепер, чи дозволите ви мені робити з ним усе, що я забажаю?
Ейольф із радістю погодилася на це і сказала, що вона може це зробити.
як вона бажала.

Ауд взяв гроші та поклав їх у великий мішок. Потім
вона встала і вдарила Ейольфа по носу сумкою
срібла такого твердого, що він одразу ж залився кров'ю.
Вона додала: «Вважайте це своєю довірливістю! І кожен
нещастя також! Ти вірив, що я продам свій
чоловіка такого негідника, як ти? Візьми це та образи
і сором також! Усе своє життя тобі слід
пам'ятай, негіднику, що тебе вдарила жінка — і
що ти навіть не досяг того, чого хотів!

...І чоловіки мусили відступити з сорому... (Туле,
том VIII)

Machine Translated by Google

І був в Ізраїлі чоловік, Самсон, який мав неймовірна сила. Филистимляни ненавиділи його і намагалися убити його. Оскільки їм не вдалося таким чином, вони спробували це обманом. Вони пішли до його коханки, на ім'я Делила, і сказав їй: «Переконай його зрадити тобі секрет його великої сили. Тоді ми відкриємо тисячу й сто срібняків, кожен з нас!»

І Далила підійшла до свого чоловіка та спробувала відімкнути секрет його сили, бо гроші дуже її приваблювали багато. Тричі він ухилявся від неї, але врешті-решт розкрив все для неї, бо він дуже її кохав. Він сказав: «Волосся на моїй голові ніколи не стригли. Якби ж порізаний, я став би таким же слабким, як і будь-яка інша людина».

Коли вона дізналася таємницю, вона видала її йому вороги. Вони прийшли вночі, коли він довірливо спав. Вони відрізали йому волосся, схопили його та викололи очі, і відвели його до в'язниці.

Ауд та Делила – два світи!

Machine Translated by Google

Фермерка: передавач спадщини нації

Ріке Германн

За мотивами вірша Рут Гіде

Коли Ріке Германн була заміжня, вона мала лише сорочку одного разу, однієї осінньої ночі, вона та її чоловік Сарай загорівся. Пожежу було видно за три милі, але, коли сільськогосподарські тварини ревіли, можна було почути завжди оптимістичний голос Ріке Германн, звертаючись до неї... родина: «На що ти скаржишся? Наш будинок досі стоїть, чи не так?

Коли через рік хвороба худоби та спричинене нею велике лихо вразили весь регіон, Ріке Германн народила... її перший син. Багато її цінних тварин загинули, але вона все ж змогла втішити чоловіка: «Це справді, це сильний удар, але ж у нас ще є син.

Коли Ріке Германн була одружена дванадцять років роки, весь цей час атакуючи її роботу на фермі рік за роком з тим самим незламним духом, сарай давно був відбудований, вона сказала своїм міським двоюрідним братам: «Розслабитися? Піти на пенсію? Здатися? Ніколи! У мене їх сім сини, які голосно вимагають виховання!

Війна почалася, коли Ріке Германн було сорок. Троє з її сини стали жертвами на чужих полях битв, але, завжди горда та хоробра, вона сказала всім і кожному: «Мої

Machine Translated by Google

сини померли найкращою смертю, якою може померти людина – у боротьбі для свого фюрера та свого народу».

Коли Ріке Германн виповнилося п'ятдесят, її чоловік помер, з яким вона розділила стільки радості та горя протягом років. Однак він став надто старим і хворим, щоб працювати, і його смерть здавалась їй такою ж частиною космічного циклу, як і всі інші події життя, і вона переносила свою самотність із мужністю та вірою в майбутнє.

Неминуче настав час, коли місто та промисловість застосовували свої спокусливі хитрощі, змушуючи багатьох хлопців з цієї землі покинути ферму та обрати орання як спосіб життя. Але Ріке Германн вдалося зберегти і відтворюючи для своїх хлопчиків дім, де любили та плекали справжні цінності. В результаті всі її сини, що вижили стали фермерами, як і їхній батько.

Навіть коли риси обличчя Ріке Германн почали змінюватися зморщуються та в'януть від важкого, але насиченого життя роботи на фермі, вона все ще виявляла ту ж сердечну радість, яка будь-яка бабуся відчуває бажання мати добре вихований та багатообіцяючі діти. І коли вони стали достатньо дорослими, щоб допомагати з хатніми справами, Ріке Германн змогла знаходити все більше й більше часу, щоб ділитися своєю мудрістю з підростаюче покоління в її домі.

Machine Translated by Google

Однак одного дня життя навіть Ріке Германн обірвалося, і, помираючи, вона сказала своїм синам: «Золота та срібла, хлопці, ви не успадкуєте, бо всі мої життєві зусилля та всі мої інвестиції були вкладені у вас і в ферма. Мені так шкода...» І коли її голос почав стихати, вийшов старший син і, змочуючи їй руку сльозами, проголосив: «Мамо, все твоє життя було для нас, і ми пишаємося тим, чого ти досягла».

Твоя кров — це наша справжня спадщина. Тож ми, твої вірні сини, також виконаємо свій обов'язок продовжувати твій безсмертний твір». Ці слова належали Ріке Германн остання радість.

Machine Translated by Google

Герой Ютландської битви

Битва закінчена. Фонтани води руйнуються, густі хмари диму ковзають по поверхні води.
Останні хвилі броньованого колоса вагою 25 000 тонн котяться крізь море, яке збили
мушлі.

Видно руйнування битви: «Лютцов» лежить носом глибоко у воді; «Зейдліц» — це лістинг, фарба вигорає на підвісному двигуні, і з
димова труба величезного, сильного полум'я постійно здіймається вгору заввишки до щогли. На «Зейдліці» вибухнув снаряд витягнув великий лист броні із задньої башти. Цей червоний-вдарився, розжарений метал, а потім упав у башту на патрони, які загорілися та спалахнули. Тепло неймовірно. Весь кисень у глибокій башті був поглинені, і всі там мертві.

Полум'я палає з сьомої палуби у шостий. Патрони у складських приміщеннях на
шостий поверх також загорівся.

Густі стовпи диму! Все розжарене до білого!
Наказ надходить через голосову трубку та телефон з
Командна палуба: затопіть приміщення з боєприпасами! Якщо пожежа

Machine Translated by Google

Якщо дістанеться складів боєприпасів, весь корабель вибухне!
Відповіді немає. Усі загиблі! Вогонь досягає
п'ята палуба. Ті ж самі полум'я створюють такий жар, що
сталеві стіни починають світитися. Знову надсилаються накази:
«Потоп! Потоп!» Усі на кораблі знають: якщо вогонь досягне складів
боєприпасів, «Зейдліц» розлетиться на шматки. Усі запитують: чи
були склади боєприпасів...
затоплений?

«Ні, відповіді немає!» Тепер стоять 1400 чоловіків
запечатані кімнати, кожна з яких чекає моменту, коли склади
боєприпасів вибухнуть і їх розлетять на атоми. Ніхто не сміє
залишати свою станцію; це
секунди й хвилини найжахливішої тривоги! Потім
приходить насосщик Мюллер. Він знає, що є
запасний клапан водовідведення на кормовій броньованій палубі.

Стоячи перед броньованою палубою, він бачить, що
воно розжарюється. Поруч із ним п'ятеро моряків і
котельні, які хочуть ризикнути зробити той самий крок: «Ми не
можемо перебратися, броньована палуба розжарюється!» I
насосник бачить, що палуба справді розжарена. Він
знає, що їхня доля вирішиться за лічені секунди.

Поруч з ним котельник у дерев'яних капцях:
«Дай мені свої дерев'яні капці!» Насосник Мюллер натягує їх на
черевики та поспішає через броньований...
палуба.

Machine Translated by Google

Взуття спалахує. Він стоїть перед потопом.
клапан. Він хоче відкрити останній клапан, який затопить приміщення для боєприпасів – остаточний порятунок корабля – один хват! 1400 чоловіків чекають на цей хват, який... вирішують життя і смерть. Насосник Мюллер дивиться на заливний клапан і бачить: він розжарюється!

І він каже собі: Ти все ще стоїш на «Зейдліц», 1400 товаришів ще живі під тобою, тобою мусиш їх врятувати, мусиш ризикнути схопитися за розпечене Клапан! Насосник Мюллер — спочатку він закричав, потім міцно схопив і повернув, — потім знову схопив його і повернув ще трохи, аж поки його голі пальці буквально
приготовані.

Насосник Мюллер врятував «Зейдліц» і 1400 німецьких товаришів!

Machine Translated by Google

Лідер Данської націонал-соціалістичної робітничої партії:

Під керівництвом Адольфа Гітлера

Фріц Клаузен

Коли дзвони миру задзвонили після першої великої війни, потужний потяг до життя, який так стримувався багато років після війни, знову прокинувся в народі.

Тепер усе, що було пропущено через війна мала бути компенсована, тепер усе те, що воно зруйнувало, мало бути відбудоване. Щасливе майбутнє мало б дозволити забути пам'ять про його жахи, а радісне ствердження життя мало б висушити сльози страждань. Але здавалося, ніби — разом із багато хоробрих і здібних чоловіків, яких війна забрала геть, і разом з багатьма сильними жінками, яких воно зламало, — вся сила, яка мала б сформувати це майбутнє, також загинула.

Юнак, який мріяв про те, щоб йому дозволили показати свої сили, тепер натомість мусили відчувати страждання безробіття. Чоловіки, які прагнули розширити свій дім і робоче місце мали визнати, що зайнятість та заробітна плата вже була закладена, і що вони самі мусили сплачувати цю іпотеку. Старі та хворі, які сподівалися на підтримку та допомогу молоді та один із сильних чоловіків мусив жебракувати, щоб померти від злиднів та потреб.

Machine Translated by Google

Кровопролиття війни продовжувалося криваво повстання та бої, в яких селянин виступав проти земляк. Серед них зростала нова ненависть і нова ворожнеча народ. Заперечуючі та руйнівні сили, які стали господарями під час війни, не втрачають свою майстерність навіть після його закінчення.

Мрія про щастя перетворилася на неспокійне полювання заради прибутку. Прагнення могутнього майбутнього мали змусити спосіб задовольнити вимоги дня. Бездушна, життєзахищена влада грошей задушила людей і створені з життєствердження, втоми від життя, так що постійно зростаюча кількість людей добровільно покінчило їхнє життя. Бездушна влада грошей породила так само бездушне та життєзаперечуюче покоління, яке - замість того, щоб спрямувати свій погляд на глибоке море вічності і безкінечність – закріпили його на мирському, скінченному та прив'язаному до землі, і таким чином зруйнували міст, який пов'язував їх, через вічний ланцюг поколінь, з вічністю.

Зі сліпою легковажністю та безвідповідальною байдужістю народи Європи наближалися до свого занепаду та знищення. Це сталося не лише в цих країнах яка брала участь у кривавому конфлікті, вона не тільки траплялося серед людей, які зазнали поразки, а не також серед тих, хто не брав участі в боротися взагалі.

Machine Translated by Google

Відповідальні глави держав та провідні політики не хотів бачити та порвати з розвитком подій у які заперечують та руйнують сили всюди мали домінуючий вплив. Вони зіткнулися з усіма антижиття та підривні зусилля без почуттів та дій.

Правителі лише прагнули справити враження своїх власну незамінність, беручи участь у багатьох міжнародні конгреси та конференції, які відзначили післявоєнний період, або відвідуючи численні непотрібні парламентські переговори. І поки ці парламентські переговори все ще тривали, сили, що заперечують, зробили себе необмеженими господарями в одна з найбільших і найбагатших країн світу. Через гори трупів і невимовні страждання вони втілив у життя слова Фрідріха Енгельса, що «Загальне руйнування є першою передумовою для світу» революція».

Від імперії, основна форма якої колись була створені духом скандинавських вікінгів, вони знову і знову оголосили своєю метою бажання згасити та знищити все, що цей дух та інші формуючі сили світу, який вони створили. Звідси вони керували зростання комуністичних партій усіх країн, які, як вони самі повідомили світові під час своєї світової з'їзд у 1928 році, були лише частинами великої, всесвітньої комуністичної партії.

Machine Translated by Google

Тут вони організували Червону Армію, завданням якої було жорстоко знищити унікальність народу та все, що було створено як цінності цією унікальністю в різних країнах.

І один навіть приймав їхніх посланців у цих країнах, а один давав змогу главам держав похитнути руки цих посланців, які все ще були червоні від кров найближчих родичів цих глав держав.

Але так само, як провідні люди Європи зіткнулися з цим розвитком подій, засліплені та безвідповідальні, так само в усіх країнах виникли сили, які повстали проти них. Багато імен тих, хто намагався змінити цей розвиток подій, були забуті, а багатьох так і не помітили. знати; за їхні спроби відбити руйнування занадто рано застрягли або обрали хибний шлях.

Отже, остаточної перемоги було відмовлено переможному німецькому вільному корпусу, бо тодішній демократично-марксистський уряд Рейху, піддавшись тиску світових демократій, змусив його відмовитися від боротьби.

В Італії виник могутній опір, де капрал Беніто Муссоліні, який був важко поранений у світової війни, розбудував фашистський рух для боротьби проти краху.

У той час, коли комуністична Червона Республіка мала вже було оголошено у південній Німеччині та Угорщині, а радянська влада, здавалося, була повністю закріплена в

Machine Translated by Google

Росії, він зібрав свої фашистські бойові формування та очолив їх до Риму, де його було призначено міністром-президентом Італії королем. Під час відбудови сильної та енергійної держави Муссоліні зміг зібрати навколо себе народ з численних партій та пріоритетів, які
розірвав його. Його метою було знову пробудити сильних державотворчих сил великого Стародавнього Риму. Він бачив співпраця між світовим капіталом і марксизмом та її наслідки у великих таємних ложах масонства.

У Німеччині Адольф Гітлер боровся проти тих самих ворогів та їхнього спільного єврейського походження. Він продовжував з ідеї, що зміст життя людей має бути
регенерований.

Він дав німецькому народу завдання поміркувати над своїм початкова міцність.

Він пробудив цю силу в суспільстві, головним
сильні сторони вже були глибоко поховані підривними силами... у народі, де кожен вже протистояв усім... у державі, основи якої вже були похитнуті неминучою комуністичною ідеєю

революція. Народна сила, щойно пробуджена ним
був настільки сильним, що не лише придушив підривну діяльність сили у його власному народі, а скоріше це могло б знищити їх усюди, де вони погрожували Німеччині та Європі з інших країн.

Machine Translated by Google

Коли генерал Франко прокинувся, ці сили в

Іспанський народ у 1936 році, щоб зупинити комуністичне руйнування та червоні вбивства, що охопили країну, саме легіон «Кондор» Адольфа Гітлера разом з іспанськими та італійськими союзниками зміг забезпечити перемогу. Адольф Гітлер не лише пробудив свій народ до
усвідомити необхідність вирішення проблеми
багато вимог часу; він привів його до усвідомлення вічних вимог життя. Він знову пробудив у своєму народі мрію та прагнення прагнути крізь час і простір; він пробудив волю надати форму цьому життєвому погляду всередині часу та простору. Він знав, наскільки близько людина
пов'язаний зі своїм кланом, і як саме полягає впевненість тут, щоб мати змогу побудувати міст у майбутнє. Він знав що це визнання великого дива крові-
спорідненість і спадковість ведуть до розуміння того божественного закону, який визначає життя і є найвищим вираженням кожної людської спільноти.

Завдяки цьому визнанню покликання Адольфа Гітлера вийшло далеко за межі суто німецької місії; він набагато більше, ніж просто захисник європейських земель у загальному сенсі. Він великий відкривач і архітектор європейські народи, і не в останню чергу ті народи, чиї близькі кровні спорідненості з його власним народом він сам так часто сильно напружені.

Machine Translated by Google

Тож його місія також актуальна для Данії.
розвиток у Данії анітрохи не відрізняється від
той, що в інших європейських країнах, і якщо Данія
належить до тих країн, які під час Першої світової війни
Війна приносила гроші, так само було і в повоєнний період тут,
спричинені безробіттям, економічними кризами,
їхні банкрутства та примусові аукціони, соціальна потреба,
зростання злочинності та самогубств, а також зниження народжуваності.

Чи намагалися в цій країні також поставити греблю
розвитку. Хтось намагався змінити закони в тому одному
створювали нові політичні партії, цілі та шляхи яких, однак, були
забуті; намагалися зламати старі
вечірки; але чоловіки, які це зробили, померли в бідності
і забутий.

Хтось створив рухи та підготував масові
трансформації держави, не маючи змоги, однак,
усунути сили, що заперечують і руйнують, і без
змогвши запобігти тому, щоб сталося таке ж руйнування
Данія, яка була запланована для європейських народів,
якби Адольф Гітлер не розгромив ці сили.

Однак, якщо Данія знову переживе національну
пробудження, то його не слід приписувати виключно
зовнішня оборона, яку створив для нас Адольф Гітлер,
також проти сил руйнування - радше до цього великого
місія показати також і нашому народові шлях до колекції
його початкових значень.

Machine Translated by Google

Він також і для нашого часу є єдиною мислимою силою, яка може сформувати фігуру Одіна в Данії з мертвого тіла Іміра, щоб і дух, і воля могли знайти спільний вираз у доступній фігурі. Він не лише показав нам, данцям, шлях назад до підлінійного життєвого погляду героїчної епохи, але й привів нашу молодь до...
нова боротьба проти світового ворога в цій війні
театр, де колись могутні сили небес дали нам наш національний символ, Даннеброг. Він також пробудив у нас віру в те, що знову можуть з'явитися прекрасні витвори мистецтва та архітектури, подібні до тих, що досі свідчать про прагнення нашого народу крізь космос.
і до своєї мрії крізь час – на відміну від тих життєвих-
заперечення та мертві потворності, що виникли в нашій порожнечі час.

Тільки завдяки цим великим життєвим зусиллям ми, данці, можемо знову досягти того прямого, радісного та активного життя тут, на землі яку співає Грундтвіг, і знову йти прямими кроками наших благородних батьків, знову жити з тією ж цінністю в замку та хатині, і знову бачити очима, які були
створений, щоб дивитися в небо, бачити все прекрасне
і чудово тут, внизу, і тим не менш близько до
глибоке прагнення та сповнене сяйвом вічності.

Machine Translated by Google

Великий норвезький поет Генрік Ібсен писав до своїх друг, письменник Штродтманн зі Шлезвіг-Гольштейна, про внутрішній кордон Скандинавії з нововиниклим Німецький Рейх:

«Я розглядаю скандинавське людство лише як проміжний етап до об'єднання всього, великого Германське плем'я».

«Якби я думав, що ми, зрештою, зупинимося на місці з ізольоване скандинавське суспільство, то я ніколи більше не написав свій перший твір, щоб просувати цю річ.

Machine Translated by Google

Зміна сезону, поворот долі

Полум'я палає полум'ям, поки не згасне,
Вогонь отримує життя як вогняне насіння -
Людина також передає іскру.
Фольклорний вогонь ніколи не згасне.
- З Едди

Протягом мільйонів і мільйонів років наша планета була обертається навколо сонця, навколо матері всього життя на наша земля.

Але лише через бачення, пошук та розуміючий дух скандинавської людини зробив благородне, вічне порядок сонячної системи входить у свідомість людство.

У літнє та зимове сонцестояння вони розпізнавали нещадний закон «померти і стати» та підтвердив його з зухвалим прийняттям.

Неділі були їхніми святковими днями, але сонцестояння було священним для їх. У ночі літнього сонцестояння вони запалювалися вогні на висотах як знак життєвої волі та творчості- воля протистоїть силам ночі та заперечення.

Для них зимове сонцестояння – з постійно повертаючимся світло – було символом вічності борючогося життя.

Machine Translated by Google

Тож вони влаштували своє життя в рамках
благочестивий порядок. У цій вірі вони носили сонячний знак,
свастику як їхній священний символ.

З цією вірою та під цим знаком індогерманська
люди увійшли у світло історії 5000 років тому.

Куди б вони не йшли у свої далекі подорожі, панував хаос
відступили перед наказом, земля розквітла і
плодючість і жнива благословили їхній шлях.

Чи проникали вони в далекі степи
північної Росії як носіїв людського порядку або
утворені держави в Азії, чи співали вони найбільше
прекрасні пісні для світла, як арійські перси, або як
Елліни запалили олімпійський вогонь, чи святкували вони
свято непереможної людини в римському сенаті
і звідси створити всесвітню імперію; де їхня
палали пожежі, стався поворот долі з темної ночі в
ясний день.

«Людина також передає іскру. Народне полум'я ніколи
виходить».

Молодь продовжувала давній звичай
вогонь сонцестояння вздовж їхнього шляху, покоління за поколінням,
як носії священного сану та світла культури.

Германський народ увійшов в історію.

Machine Translated by Google

Кімврії та тевтонці, вандали та шваби, і
багато інших германських племен запроваджують нову,
блискучу еру під час захоплення нових земель.

У боротьбі, що тривала понад тисячу років,
Германська людина, що будується, бореться проти безладу та
сил руйнування в Європі.

Його рідна селянська сила створює з болота та первісного
лісу багатство європейських полів. З
духовна сила творчої германської людини випливає
понад усе, висота європейської культури. Але лише героїчна
велич німецького воїнства захищає життєву спільноту Європи
у вирішальних битвах проти
постійно атакуючі кочові народні маси Близького та
Центральна Азія.

Вірна цій фатальній традиції, найсильніша та найєднаніша
згуртована сила нордично-германського людства ,
Райх сьогодні веде нещадну боротьбу за існування
Життя Європи.

Під сильним керівництвом дуче Італія охоплює
південний фланг континенту у запеклій битві: за
сьогодні сили темряви знову повстали проти
носії культурної волі людства.

Вражена сліпотою, англосаксонська плутократія
його танець навколо золотого Тельця зраджує честь його
власна германська кров.

Machine Translated by Google

Розбещені отрутою єврейського більшовизму, маси мільйони радянських громадян ведуть запеклу битву за світ революція, заради повстання нижчих.

З суворістю законів природи, сила світло покликане до вирішення проти жахів вічного ніч.

День чи ніч -

Життя чи смерть -

Палаючим полум'ям наші предки стверджували силу світла та життя.

І палахкотіти також, якщо полум'я нас, їхнього нащадків.

Machine Translated by Google

Літнє сонцестояння 1941 року!

Ніколи раніше в історії не було такої величезної армії сили, зібрані під час сонцестояння для фатальної битви, як Ясної ночі з 21 на 22 червня 1941 року.

Свята серйозність охопила всіх, хто усвідомлював, що це йшлося про: існування чи неіснування арійської крові та отже, і самої європейської культури. Від Північного Льодовитого моря до Чорне море, колони Німеччини та її союзників армії врізалися у ворожі маси. Жахливий картина смертельної небезпеки, яка загрожувала людям Європи стала видимою:

Величезні ворожі маси в незліченних радянських арміях, з гігантським арсеналом зброї, були готові до вдертися в серце Європи, коли удари Німецькі збройні сили завдали їм удару.

Після перших переможних битв під Білостоком та Мінським, під Саллою, Смоленськом та на Україні точилися бої, шокуюче усвідомлення було очевидним, що світ ніколи раніше не бачив такого.

Що було накопичено проти Рейху та Європи була величезною бандою кровожерливих і неповноцінних - але вперті - істоти.

Machine Translated by Google

Якби гуни та вершники Чингісхана були
бич людства, що прокотився по всій Європі, а потім у
героїчна молодь Європи досліджувала цю боротьбу
підступний погляд систематично жорстоко катованого та
тваринну потворність.

Росія, ти добра і прекрасна земля, в таких руках!

Чотири рази в історії була зроблена спроба
інтегрувати цю велику країну до європейської сфери
культура.

Першими носіями культури були індогермани
людей. Їхню творчу працю засвідчують навіть сьогодні
їхні нордичних будівель (кам'яних курганів), і вони збереглися
у їхніх курганах як вічний пам'ятник.

Але їхніх сил не вистачило, щоб заспокоїти
дикі народні маси у величезному просторі.

Тисячі років потому, у другому столітті до нашої ери,
нові посланці європейської моралі та культури
проникли в район між Діпером і Дністром.

Вони були германським народом з народної родини
Готи.

Знову німецькі землевласники та воїни
підкорив некультурність широкої землі. У зусиллях
Протягом багатьох століть вони розширювали велику імперію
Готи від Балтійського моря до берегів Чорного та

Machine Translated by Google

Каспійське море з його широко розкиданими, незалежними
центри розселення.

Здавалося, що землю для європейців було завойовано
життєва спільнота.

Однак у цей період змішання рас у Римській імперії
світова імперія вже набула загрозливих форм.

І знову ж таки, германський народ не був чисельним
достатньо сильним - і недостатньо усвідомленим
можливості їхньої спільної сили - до
одночасно наступати на Рим і прикривати своїх
східний фланг проти народних мас Азії.

Отже, ця Готична імперія стала жертвою нападу
Гуни в четвертому столітті.

Ніч і глибока тиша знову опустилися на цю широку землю.

Минали століття.

Однак потім нордичний дух вогню керував новими племенами
до значного творення.

Ще до кінця часів великої, германської
придбання нових земель, близько 860 року, вікінги з
півночі проникла в невикуплену землю і створила
Держава вікінгів.

Новгород і Київ стали столицями цієї імперії
та економічні центри найбільшого значення.
поля знову плодоносили, процвітали сільське господарство та торгівля.

Machine Translated by Google

Багаті землі сходу та Близької Азії, а також європейські землі доповнювали один одного в інтенсивній торгівлі на цьому природному життєвому просторі.

Однак назрівала нова буря руйнувань далека сірість широких степів Азії:

Чингісхан розширив свою могутню Монгольську імперію від Тихого океану до Сілезії. У 1224 році Київ був завойований. І коли його армії рушили до південь і захід, світло цього багатообіцяючого творіння Вікінги були знищені.

Залишки його крові всмокталися в Слов'янське населення. Століттями земля знову спала сутінки безкультур'я.

Близько 1700 року російський дворянин, а згодом цар, Петро Великий спробував правити Росією за європейським зразком. Але чисельно занадто невелика творча сила німців з Прибалтики та також зі Швеції, звичайно, в довгостроковій перспективі було неможливо дати цій країні-гіганту тверде лідерство держава.

Спроба тривала два століття. Але ця держава залишався мертвим фасадом. За ним ховалася безформність десятків етнічних груп, які були змішані разом у строкату суміш під час народної мандрівки з Азії до Європи.

Machine Translated by Google

Ця фольклорна суміш, вражена дикістю степові раси, протягом своєї історії розривалися між культурою та безкультур'ю, між дисципліною та недисциплінованість, а також між смиренною побожністю та безбожністю. Це була відповідна зброя вбивства для вічного Єврей проти арійсько-нордичної людяності Європи.

В результаті кривавої жертви російського правління страт у світовій війні, шлях для недолюдства та євреїв було відкрито, і тому більшовизм міг перемогти в 1917 рік.

Решту нордичної крові було винищено, і зачатки європейської культури знищені.

Багато мільйонів людей стали жертвами цього єврейського... Більшовик [1] сп'яніння.

Те, що потім сталося в Росії, можна лише проілюструвати на прикладі тварини:

З'явилися наші домашні улюбленці — більш-менш багато покоління тому - від диких тварин за допомогою селекційні заходи.

Якщо дозволити їм знову здикувати на кілька покоління або ставить їх у погані руки, вони будуть у своїх дикість стає ще більш розірваною та дивною, ніж вони перебували у своїй природній дикості.

[1] між словами «більшовик» та «сп'яніння» стоїть коротке нерозбірливе слово у тексті Карла Гаммера.

Machine Translated by Google

Згідно з цим принципом, під єврейським керівництвом російський народ був навмисно загнаний у
дикість зграй.

Це було уявлено диявольським демоном єврейства,
могутня зграя мільйонів азіатів, збожеволілих, повинна розірвати
окремо від європейських народів.

Тільки у бездушному світі, позбавленому нордично-германського
люди, чи вірила Юдея в те, що можливо досягти цього темного
володіння світом.

Ми маємо приклади найновішого часу з
зґвалтовані прикордонні держави Литва, Латвія та Естонія.

Починаючи з червня 1940 року, радянська влада не лише знищила
всі арійські правлячі верстви, вбивши десятки
тисячі в цьому процесі, але в Литві та Білій
У Росії це також почалося безпосередньо на кордоні з Німеччиною
Рейху, щоб заселити киргизів, калмиків, татар та членів
інших кочових племен.

Європа мала стати кочовою, і її
багатий культурний ландшафт після грабіжницького нападу
перетворився б на пустелю, позбавлену людей.

Більш фатально, ніж будь-коли раніше, Європа виступила проти
перед старим завданням боротьби з силами
руйнування.

Так само, як народи Європи під час великої історичної
рішення минулого стояли під керівництвом

Machine Translated by Google

Німецькі чоловіки, сповнені рішучості захищатися від
спільний ворог, тож і в ці дні йдіть найкращим чином
частина європейської молоді на боці Рейху до
перемога і поворот долі.

Ніколи раніше в історії германський народ
мав такого великого лідера, як ми маємо сьогодні хорошого
щастя мати.

Однак метою цієї боротьби є остаточний
подолання вічної небезпеки зі сходу.

Що індогерманські народи, готи та вікінги
не вдалося досягти в довгостроковій перспективі, цього тепер має бути
доведено до рішення та закріплено назавжди.

Більше тисячі років тому вікінги створили
їхню впорядковану імперію в районі навколо Новгорода та
Київ, героїчно та самостійно.

У тій самій місцевості б'ється сьогодні - з такою ж хоробрістю
і в рамках німецьких збройних сил - а
Германський підрозділ, який носить назву Вікінгів
гордість за європейський поворот долі.

Machine Translated by Google

Архієпископ Кентерберійський, Примас

Англіканська церква заявила у грудні 1936 року:

«Я застерігаю від небезпеки безбожності. Це лише занадто добре відомо, що в Радянському Союзі велика людська громаду пожирає агресивна безбожністю та антихристиянськими вченнями класова боротьба. Потрібно бути пильним, щоб запобігти проникнення цього духу також в англійський народ».

Наприкінці липня 1941 року:

«Оплакуючи жертву, я глибоко зворушений блискучою хоробрістю та силою російського народу, який високо тримає прапор цивілізації в боротьбі з фашизмом. Я переконаний у вашій остаточній перемозі».

Machine Translated by Google

Німецька господиня

з Гісласаги

Тепер Ауд Вестейнстохтер стала дружиною Бюля.
і захопили ферму разом з Асгердом. Шістдесят голів
у стійлі стояла худоба. Невдовзі люди помітили, що з усіх
ісландських жінок вона, безперечно, була першою, коли
йшлося про турботу та здібності. З
за її поведінкою можна було розпізнати її кмітливість і
працьовитість та її досвід у багатьох справах.

Але також було показано, що вона ніколи не ставала зарозумілою.
Понад усіх інших жінок вона була справедливою та доброзичливою до
її підлеглих, і вона також була щедрою.

Гіслі Торбйорнсон часто мимоволі посміхалася, коли
він побачив Од за роботою; йому стало тепло та весело
з думкою, що вона стала його дружиною. Його шлюб
з нею було спокійне, тепле спільне життя, взаємна турбота
та створення для зміцнення клану.

Зовні цей глибокий зв'язок не дуже помітний:
бо Гіслі та Ауд були стриманими та стриманими у вираженні
своїх почуттів, як вони й навчилися від своїх
предків за справжнім германським звичаєм.

«Класти руки на коліна — значить класти їх не туди!», —
часто казала Ауд, сміючись зі своїх молодих служниць. А
молоді служниці червоніли, якщо Ауд

Machine Translated by Google

застав їх уві сні, а потім вони працювали з подвійний ентузіазм. Спочатку, мабуть, цей чи той бурчав, але бурчання швидко припинилося.

Як можна було не працювати, коли сама дружина подайте такий гарний приклад.

Ауд встав задовго до світанку, щоб приготувати сир і спекти хліб.

У Бюлі було багато інших мешканців; всі хотіли насититися.

І як добре Ауд Вестейнстохтер знав, як це зробити готуйте їжу!

Маленька кухарка Грефна охоче допомагала їй.

Після ранньої роботи були інші справи.

Коли чоловіки з'явилися в залі, там уже було гаряча каша на столі та аромат свіжоспечений хліб, наповнений широким простором.

Од закликав їх долучитися. Жарти летіли туди-сюди.

Так, панував добрий дух взаємного щастя Бюль!

Один радісно брався за щоденну роботу, і кожен радісно розпочате завдання просувається успішно.

Зовнішня робота була розподілена між сільськогосподарськими робітниками, але вдома Ауд та Асгерд стежили за виконанням завдань покоївок, миття та прибирання, випікання хліба та приготування медовухи та їжі.

Machine Translated by Google

Влітку збирали ягоди та садові рослини доглядати за - взимку жінки пряли та ткали.

Гарний, барвистий одяг з'явився з-під Ауд вмілі руки. Здивовані інші побачили, як вона тягнула золота нитка за золотою ниткою крізь червоний шовк святковий одяг. Іноді вона звертала свої слова до служниць і попросити їх розповісти їй про свою батьківщину, про батьків та братів і сестер.

Вони добре ладнали, служниці та їхня господиня. Часто Хрефна, Торгард і Вігдіс говорили про те, як інакше, це був Брюль з часів Ауд Вештайнстохтера керувала та розпоряджалася там як дружина.

Machine Translated by Google

«Я очікую від цього чоловіка сили; він підтримує
гідність закону. Але жінка панує лише благодаттю».
- Фрідріх Шиллер

Machine Translated by Google

Дитина та шлюб

Фрідріх Ніцше

Ви молоді та мрієте про дитину та шлюб.

Але Я кажу тобі: чи ти така людина, що бажає дитина?

Ти переможець і самопереможець,

Володар почуттів, володар ваших чеснот?

Тож я вас питаю.

Чи тварина та пожадливість промовляють від бажання?

Або самотність? Або невдоволення собою?

Я бажаю, щоб твоя перемога і твоя свобода прагнули дитини.

Тобі слід збудувати живий пам'ятник своїй перемозі і ваше звільнення.

Тобі слід будувати далі за межами себе. Але спочатку, для мене, ти сам маєш бути збудований, рівноправним тілом і душею.

Ви повинні народжувати не лише вперед, а й вгору!

Нехай сад шлюбу допоможе вам у цьому.

Machine Translated by Google

[НАЗВА ДОДАНА РЕДАКТОРОМ]

Німецька думка

Курт Еггерс

Німецька думка не висуває нереалістичних теорій і сподівається на дива, а радше цінує людину відповідно його важливість для громади.

Він порівнює життя окремої людини з життям весь народ.

Воно вимірює теперішнє мірою майбутнього присутній.

Так і цінність окремої людини стає малою перед величчю громади.

Так чи стає цінність особистості великою в враховуючи його зразковий вплив на громаду.

Machine Translated by Google

Прохання батька

Офіс СС отримав наступного листа від
батько тяжко пораненого голландського есесівця:

«Мідделбург, 24 вересня 1941 р.»

«Цим підтверджую отримання — і дякую за — вашу
лист 15-го числа го цього місяця. Можу повідомити вам, що я
отримав листа від мого сина, в якому він повідомив мене, що його
ліве око настільки пошкоджене, що він не може
більше не бачити з ним».

«Він, однак, веселий і життєрадісний. Знову й знову я читаю в
його листах, що ціна, яку він заплатив за свою
Фюрер, не надто високий. Але я помічаю в його листах один страх і
одне прохання: страх бути визнаним непридатним
обов'язок. Його бажання — продовжувати боротьбу за Європу
регенерація».

«У мого сина Ганса лише одне бажання: щоб його не звільнили з посади,
але продовжувати виконувати свій обов'язок десь як солдат».

«Наше бажання — мати Ганса тут у відпустці на
короткий час. Те, як нашого Ганса вирізали, найгірше, що
що з ним може статися, так це бути звільненим як
непридатний до виконання обов'язків. Тому я прошу вас зробити все
щоб запобігти цьому».

Machine Translated by Google

З наказу дня корпусу

командуючим генералом

Після однієї із запеклих битв на північно-східному фронті Єльня, група Ферстера з мотоциклетного полку 1-го/СС батальйон, завданням якого було охороняти роту лівий фланг - було виявлено наступним чином:

Керівник групи, унтершарфюрер СС Ферстер, разом з його рука на детонаційному кільці останньої ручної гранати, пострілом у голову.

Перший стрілець, роттенфюрер СС Кіалбер, з кулемет все ще був у нього на плечі, а в ствол, постріл у голову.

Другий стрілець, штурмман СС Бушнер, та третій стрілець, СС-Шуетце Шима, мертвий у своїх окопах.

Індивідуальний посланець, SS-Sturmmann Oldeboershuis, стоячи мертвим на колінах біля своєї машини, поклавши руку на кермо, падаючи в той момент, коли він був мав прийняти останнє повідомлення.

Водій, штурмман СС Швенк, загинув у своєму окоп.

З ворога бачив лише мертвих – що лежали навпіл коло навколо позиції групи - в межах ручної гранати діапазон.

Machine Translated by Google

Приклад концепції «захисту»! З повагою
Ми стоїмо перед таким героїзмом!

Я запропонував опублікувати ці імена на
почесна сторінка німецької армії.

Machine Translated by Google

Нейтралітет і німецькі зусилля

«...і це я чітко заявляю — я хочу знати і чути
нічого про нейтралітет... якщо я підійду до кордону, ви повинні
стверджуйте, що ви холодні чи теплі, бо Бог бореться проти
диявол тут. Якщо хочеш, щоб я тримався Бога, то приходь
для мене. Але якщо ви віддаєте перевагу дияволу, тоді ви
обов'язково повинен боротися проти мене. Tertium non dabitur,
третього варіанту немає, це точно. Що за річ
це нейтралітет? Я цього не розумію».

- Густав II Адольф, король Швеції, Георгу Вільгельму
з Бранденбурга, у 1630 році.

У ці тижні та місяці вирішується доля Європи на все майбутнє.
Германські добровольці зі здоровим інстинктом з германських
земель нашого континенту.
вирішили воювати на боці Рейху. За межами
що цілі народи мужньо зібралися для боротьби за Європу, навіть
ті, хто не є прямими кровними спорідненими з німецьким
народом, але тісно пов'язані
пов'язані з ним як сусіди або через спільну історію.

З іншого боку, існували і є держави, чиї
Спочатку позиція не була зрозумілою. Вони дзвонили і дзвонили
самі «нейтральні».

Machine Translated by Google

З часом стало зрозуміло, що навіть
безбарвне ставлення цих інших було не зовсім таким
нейтрально, як це здавалося спочатку; бо коли справа стала серйозною, вони
частково вирішено на користь Англії та євреїв, отже, проти
Європа та її Новий Порядок. Панівні плутократичні верстви
цих «нейтральних» людей ніколи насправді не замислювалися
залишаючись нейтральним. Вони вже, задовго до того, як
початок війни, відмовитися від свого національного суверенітету
тим, що вони спочатку надали свої території в розпорядження
духовний прогрес ворогів Рейху; тобто вони відмовилися від своїх
новинних служб, преси та радіо, а також терпіли союзницькі
шпигунські організації на своїх
«нейтральна» територія.

Честь, гордість і незалежність - що зробили ці речі
погано ставитися до них, якби тільки їхній повний посуд залишився цілим!
З іншого боку, як пишаються ці чоловіки та
жінки, які, всупереч усім переслідуванням,
вже тоді утверджував ідеї нового
тисячоліття на тих землях!

Але те, що їхні ідеологічні опоненти там називали
нейтралітет, у кращому випадку був самообманом. Однак зазвичай
це була спроба хитро обдурити Рейх і
їхній власний народ. Жоден з їхніх поплічників не вірив у
довгостроковий успіх цієї ілюзорної політики. Задовго до того, як
вони набралися сміливості для «важкого рішення» – «для

Machine Translated by Google

заради свого народу» – покинути країну, їхні літаки стояли напоготові, заправлені баками. Цей жалюгідний політ був лише логічним завершенням усієї їхньої роботи, як і окупація німецькими військовими земель, які вони мали
введені в оману. Тож їхні покинуті родичі в скруті мусили зробити перший крок, щоб зрозуміти свою ситуацію. Це означало, що вони мали усвідомити, що за допомогою своїх плутократи, їх просто втягнули у війну
плани Великої Британії як пішаки. Вони мали далі визнати, що Англія поважала їхню незалежність і залишала хліб у їхніх кошиках лише доти, доки вони були корисними як пішаки. Це визнання має
були гіркими. Так гірко, як завжди, коли треба визнати фундаментальну помилку, яку намагалися виправити побудувати все своє існування.

Широкі кола на окупованих «нейтральних» територіях досі не схильний навіть частково осмислити ситуацію.
Чому і навіщо цей безплідний стан впертої дратівливості? Тому що наші вороги змогли – з одного боку – справді «нейтралізувати» цих людей. А саме, вони
забрали їхнє бачення їхнього історичного, германського походження, за власну гідність, за політичну реальність та справжні європейські відносини влади. У тому, що вони отримували допомогу в останні роки від єврейських емігрантів з Німеччини. У союзі з ними вони змогли

Machine Translated by Google

досягти повного паралічу політичної думки в малих демократіях німецького походження: кожен неупереджений, незалежний розвиток політичної думка там була знищена аж до найменшого залишки. Саме по собі здорове прагнення до майна, здоровий інстинкт до набуття та процвітання вже не призначалися лише для підтримки життя, а радше були зведені до змісту та мети самого життя.

Тож честь і гордість мали загальмувати. Хто б на цих землях, які пишалися володінням «свободою та правами людини», взяли собі свободу думати та діяти інакше, ніж система, ніж «суспільство» чи маси, було бойкотовано та економічно зруйнований. Тож дух торговця піднявся і задушив будь-який спогад про героїчне походження Германські народи, а також воля до чіткого рішення. Один жив лише одним днем і ховав голову в пісок. Отже, ніхто навіть віддалено не вірив, що одного дня, та й взагалі в найближчому майбутньому, рішення будуть прийняті вимагав, від якого не можна було відмовитися чи відкупитися гроші.

Що цей дух розпущеності та безчестя не повністю заразити людей доведено сміливими чоловіками та жінками, які вже дуже рано пропонували свої майно та їхню кров за перемогу

Machine Translated by Google

Націонал-соціалізм на їхніх землях. Не в останню чергу це були селянські кола, отже, люди, які не живуть як одноденні комахи, а радше звикли дивитися навпроти кілька поколінь, чи то з рослинами, чи то з розведення тварин, або ж самі з однієї спадкової ферми до іншої. Ці націонал-соціалісти не лише говорили про те, що нейтралітет мав ніколи насправді не існувало на цих землях, і що ці землі були пов'язані з Великою Британією. Ні, ці Національні Соціалісти пішли далі: просторові зв'язки їхніх земель, глибше розуміння історичних зв'язків та справжнє європейське співвідношення сил привели їх до наступне визнання: Нейтралітет полягає в цьому моменті морально неможливо, коли кровноспоріднений народ бореться за життя своє та своїх братів. Згідно з цим визнанням, тисячі добровольців з цих германських землі, що межували з Рейхом, тоді хлинули на фронт. Їхня кров, що тече заради спільної боротьби, одного дня нерозривно зв'яже німецькі держави разом. знову.

Ми, німці та «нейтрали», повинні, однак, замислитися та спробуйте уявити собі наступне: як би це виглядало з честь і повага цих «нейтральних» людей, якщо ці Хіба добровольці не були з їхніх лав?! Ці волонтери завдяки своїм зусиллям і як перші

Machine Translated by Google

відчинили ворота своїх земель, щоб впустити нову, велику долю. Завдяки своїй чіткій позиції щодо Рейху як життєдайного центру континенту, вони звільнили свій народ від багатовікового стану

ізоляція та фемінізація. Ці волонтери взяли на себе
піклуються про те, щоб історія їхніх земель у майбутньому була чимось більшим, ніж історією матеріальної насолоди життям. Усі «нейтральні» люди одного дня – якщо вони
визнають цю війну вирішальним поворотним моментом у їхньому історію життя також – відверто визнають, що героїзм і почуття жертовності їхніх юних синів були найвеличнішим вчинком в їхній історії за століття.

Machine Translated by Google

До Першого

З першої промови тодішнього командира I./SS Nordland першим данським добровольцям батальйон 25 червня 1940 року:

Ви, данські націонал-соціалісти, бачите між собою а в Німеччині та сама кров. Кров, раса сильніші ніж мова та етнічна приналежність.

Мова та етнічна приналежність повинні жити далі, вільно та необмежені, в новій Європі, очолюваній германцями, але вони ніколи більше не повинні розділяти німецьких чоловіків чи навіть змушувати їх на ворогів.

Це початок нової, великої ери.

Ви це зрозуміли.

Ти хочеш боротися разом зі смертельними ворогами свастика проти єврейства всього світу та численні сили, введені ним в оману.

Ви перший із представників Північної Німеччина, яка — на честь свого народу — знайшла шлях до Німеччини, чемпіона в боротьбі.

Ви маєте гордість і честь служити та боротися під його охороною під керівництвом найвидатнішої людини всіх часів, під керівництвом Адольф Гітлер!

Machine Translated by Google

Одного дня діти та онуки скажуть про тебе: «Вони належали до тих небагатьох, хто спочатку усвідомлював, за що ведеться ця світова боротьба, і який не зрадив німецьких братів по крові боягузливий нейтралітет».

Machine Translated by Google

Германське прагнення

У кожній справжній германській людині старий вікінг туга все ще жива сьогодні; пошуки великого пригода життя, боротьба заради боротьби. Це прагнення до пригод спонукає германську людину до вести корабель свого життя у небезпечні висоти існування, щоб кинути виклик так званій долі дуель. У боротьбі з долею серце доводить, як сильне воно, і душа воїна, який пішов боротися з тим, наскільки в ньому нордична кров.

Власне серце, щоб знайти власну душу, отже, кінцева мета цього германського прагнення. Те, що ми повернути додому з подорожі у велике пригода - це те, що ми й сьогодні називаємо нашою мовою - досвід!

Той, хто ніколи не вирушав у велику війну отже, земля ніколи не володітиме цим досвід, який робить людину розумнішою, зрілішою, і сильніше. Ось чому нордична людина зневажає «Чоловік за плитою» чому чіпляється за спідницю жінки і які ніколи не зможуть «повернутися здалеку».

Справжнє бажання пригод не слід плутати з жагою здобичі. Справжній воїн не

Machine Translated by Google

оскверни його серце заради здобичі: переможцю, звісно, дістається майно переможеного!

У героїчних піснях нашої нордичної раси жодного чоловіка не прославляють як приклад мужнього життя, який досягає поваги на основі своїх володінь, а точніше тих, хто безтурботно ризикнув стрибнути в невідоме, хто вступив у бій і хто зміг

зважити їхнє серце.

Витримка, з якою вони віддали вирішальний меч

удар — або якщо вони зустрічали переважаючого ворога — отримували його самотужки був вартим уваги.

Велич людського серця доведена в непокорі, у бунтівному «Тим не менш» проти довкілля. І той, хто зміг покласти печатку своєї волі на середовище, навіть якщо воно померло, було «героєм». Цей ідеал дозволив Бетховену в той час, коли глухота (найгірше доля для музиканта!) спіткала його дедалі частіше, говорити бунтівні та горді слова: Я хочу дотягнутися до щелеп долі!

Людина, яка чинить опір, яка наважується повстати проти стан, який прагне зігнути чи зламати його, є господарем, не творення, а його долі.

Німецьке прагнення до випробувань породило творче прагнення до пригод, з якого походять вікінги.

Machine Translated by Google

здійснювали свої – не руйнівні, а навпаки, культуротворчі та державотворчі – воєнні експедиції.

У боротьбі за знання германські дослідники та першовідкривачі, митці та вчені створили свої чудові твори, без яких сьогодні не було б ні культури, ні громадського життя, ні цивілізація.

Людина Півночі спонукається до дії, щоб довести свою сутність, щоб розвинути свої сильні сторони. У цьому сенсі, чи виграє він свою «вічність». Бо так написано в Едда , «вічні лише славетні діяння мертвий»! Без суду немає можливості для вчинку, який доводить цінність. Без небезпечних зусиль немає підтвердження щирості манячого прагнення!

Той, хто стає прикладом для своїх товаришів через підтверджувальний вчинок, живе в їхній пам'яті, залишається незабутнім, має славу вчинку та є отже, «вічний». Германське прагнення досягає кульмінації у вимозі «вічності» в цьому світі, яка пов'язана з долею раси. Нордична людина може боротися лише за своє раса, і в цій расі боротися, любити, вмирати і бути вічним. Кожна пригода, кожна готовність до війни, кожен ризик лише має сенс, якщо служить розвитку сили раси, і тому зрештою прагне

Machine Translated by Google

метою стати плідним. Це позитив
значення творчого, германського неспокою.

Також існує інстинктивний, руйнівний неспокій
кочівники, прагнення до пригод, яке не має
творчі сильні сторони: ми знаходимо таких мисливців за здобиччю серед
Східні, переважно серед євреїв. Ми їх зневажаємо
через горду самосвідомість нашої раси,
який орудує мечем для виконання завдань.

Ця війна подарувала нам, німецьким чоловікам, великі
творчі завдання. Перед нами лежить Європа, яка має бути
звільнений від свого поділу, від свого «магічного сну» – у
яке було потоплено окультними міжнародними силами -
якщо вона має стати для нас новою батьківщиною.

Ми з огидою сміємося з непорозуміння
люди, що застрягли у вчорашньому дні та не можуть
зрозуміти сенс цієї боротьби, і хто
можливо, хочуть вважати нас «божевільними».

Ми знаємо, що ми сильні у своїй вірі, що ми з
прийдешній час, що завтра і післязавтра буде
належать нам, що майбутнє наше. Ми не хочемо милосердя,
радше справедливість! Ось чому ми стали солдатами
фюрера, який встановлює Новий порядок у Європі з
точка зору на права молоді.

Серед наших предків це вже вважалося
честь мати можливість воювати під керівництвом героїчного лідера. Ми

Machine Translated by Google

щасливі не лише тому, що їм дозволено жити в час, який характеризується найбільшим героїчним повстанням німецькі чоловіки, але бути солдатами фюрера, який віддав меч німецьким прагненням.

Те, що вчора було мрією, сьогодні стало реальність. Якщо вчора ми ще прагнули випробувань і пристрасний вчинок, то сьогодні фюрер дав нам історична година випробування. Ми знаємо, що майбутня Європа буде такою ж сильною, як і німецька воля до влади, розбуджений фюрером, залишається живим і не спить.

І це залежить від нас, щоб знову і знову спричиняти нашим прагнення, наше прагнення до пригод, наша готовність і наше підтвердження влитися в боротьбу за життя-право нашої раси.

Machine Translated by Google

Легший шлях

У маленькому містечку був загін есесівців.
Шлезвіг-Гольштейн. Ці чоловіки були загартовані
багато боїв. Їхні дружини та діти жили свідомо відповідно до
законів ордену, які були дані їм рейхсфюрером СС. Один

одного дня прийшов молодий чоловік на ім'я Кретчмер
їх і попросили записатися до частини. Але хто бажає
щоб вступити до СС, спочатку потрібно перевірити, чи його
особистість відповідає вимогам замовлення.
Кретчмер визнав, що триває судова справа
проти нього. Але він був твердо переконаний у виправданні.
Після цього командир підрозділу СС Бродерсен відклав розгляд
запиту до рішення суду.

Через кілька тижнів Кречмер знову з'явився. Він
представив рішення суду – однозначне виправдання. На
однак, у той же час есесівець Петерсен, який жив у
у тій самій зоні, що й Кретчмер, з'явився перед підрозділом
лідера та сказав: «Лідере підрозділу, ми повинні відхилити цю людину; у
«У моїх очах він боягуз». Це звинувачення було суворим і
Командир підрозділу Бродерсен різко повернувся до
Петерсен і різко сказав: «Його честь знову була
встановлено, суд виніс рішення та виправдав його.

Machine Translated by Google

Як ви хочете виправдати свій суворий суд?

Петерсен побачив, що командир підрозділу, який був добре відомий за свою особливо справедливу натуру, був розгніваний через свою заперечення. Але його постава була твердою, а погляд вільним як він відповів: «Згідно із законами штату, Кречмера було виправдано; але згідно з неписаний закон СС, я мушу визнати його винним».

Потім Петерсен повідомив про те, що він дізнався про Крецшмер кілька годин тому:

«Ви знаєте, що кілька місяців тому ця небезпечна

товариш Йозеф Мамзак переїхав до Ноймюнстера - з яких ніколи не було зрозуміло, чи належав він до червоних, чи реакціонерам. Навіть якщо ми тут півдня подорож з Ноймюнстера, у нас є все тим не менш чув про напад цього Мамзака на Гертруда Єнсен. Згідно з доказами суду, Кретчмер знаходився менш ніж за 50 метрів від місця події злочин. Саме тому прокурор припустив, що Кретчмер брав участь у нападі. Тим часом, Кретчмер зміг довести свою невинність у цьому відношенні, і саме тому суд його виправдав. Для держави та широка публіка, на цьому справа закінчилася, але не для нас, есесівців! Бо, як порядний хлопець, Кречмер мабуть, допоміг дівчині. Він цього не зробив. Тому, він боягуз».

Machine Translated by Google

Правління командира підрозділу Бродерсена було спокійним і за всіх обставин, спочатку вислухати обвинуваченого, перш ніж виносити суд. Отже, він тепер викликав Кречмера. Він мусив зізнався, що пив із грубіяном Мамзаком і розповідаючи мерзенні історії про жінок. Після відходу він негайно розлучився з ним. Пізніше він навіть почув дівчина кричала, але оскільки Мамзак була відома як жорстокий чоловік з ножем, він не відчував себе рівним собі. Тому він пішов своїм власним шляхом.

Командир підрозділу залишався зовні спокійним. Його відповідь був холоднокровним і відверто сказав: «Кретчмере, доля тебе туди привела перед рішенням у ту годину: пройти важким шляхом не турбуючись про небезпеку для себе та стояти дівчиною, або обрати легший шлях для захисту свого власні кістки. Нещодавно на конференції керівництва Рейху рейхсфюрер знову сказав нам, що есесівець повинен завжди обирайте складніший шлях. Ви не могли зроби це, тому ми відкидаємо тебе».

Machine Translated by Google

Грішить проти вірності та честі не лише тоді, коли хтось, через бездіяльність, допускає честь власної або СС постраждає, перш за все, якщо хтось цього не зробить поважає честь інших або висміює речі, які є святий для інших, або ні, мужньо та пристойно, стоїть для відсутніх, слабких та беззахисних.

- Наш рейхфюрер, 1935

Machine Translated by Google

Багато речей

рейхсфюрером СС

Багато чого можна пробачити у цьому світі, так ми вчимо есесівця, але одне ніколи не можна пробачити: невірність. Той, хто порушує вірність, виключає себе з нашого суспільства.

Це так, бо вірність — це функція серця, а не розуму. Розум може помилятися, і це іноді шкідливо, але це ніколи не можна виправити. Серце ж, навпаки, повинно завжди бити в одному й тому ж ритмі, і коли воно зупиняється, людина помирає так само, як помирає народ — коли воно порушує вірність.

Йдеться тут про вірність будь-якого роду: вірність фюреру, а отже, і німецькій та

Германський народ, його мудрість та його шляхи; вірність крові, отже, нашим предкам, дядькам та нашому клану чи етнічній приналежності; вірність нашим товаришам; і, нарешті, вірність незмінним законам доброго виховання — чистоти та лицарства.

Людина грішить проти вірності та честі не лише тоді, коли пасивно дозволяє ставити під загрозу свою власну честь або честь Шутстаффеля, але понад усе, коли вона не поважає честь інших, коли висміює те, що інші вважають священним, або коли вона нечоловічо та непристойно не стає на захист слабких, безпорадних та тих, хто не присутній, щоб захистити себе.

Machine Translated by Google

Потрійна печатка

від Доротеї Голлац

Через великий обсяг роботи, довелося
не підготував молоду дружину до появи чоловіка, якого
доставили до шпиталю тяжко пораненим під час кампанії
проти Англії, або
щоб достатньо пояснити їй природу його ран.
Коли медсестра відчинила двері до палати, яку він
разом з двома іншими пораненими чоловіками, дружина стояла
безпорадні серед ліжок, бо всі троє чоловіків перев'язали
голови, і вона не могла бачити їхніх облич. Медсестра допомогла
її, жестом вказуючи на вікно та на таблички з іменами біля
узголів'я кожного ліжка, де можна було прочитати, хто лежить
захований за муміфікацією. І ось
дружина мусила вірити, через назву місця, що
Нерухома фігура перед нею була її чоловіком,
до якого вона приїхала дві ночі, щоб відвідати його. Вона
нахилилася над ним, тихо покликала його і поклала руку йому праворуч
рука. Щось рушило, крізь двері пройшов затвор
тіло, але він мовчав. Він взяв свою другу руку
з-під ковдри. Обидва були неушкоджені. Медсестра підсунула
до ліжка стілець для дружини і попросила її не
залишатися в кімнаті більше десяти хвилин.

Machine Translated by Google

Поки дружина тримала чоловіка за обидві руки і не наважувалася ставити жодних запитань, бо боялася, що не отримає відповіді, а можливо, ще й тому, що мусила впізнати свого товариша по життю та батька дітей лише його руками, а не його очима, устами чи мовою, у її серці виник жахливий страх, що його можуть забрати від неї назавжди, і, можливо, він уже не зовсім там. Вона хотіла запитати іншого чоловіка, з іншого боку кімнати, що сталося з її чоловіком, але це інший чоловік, а також третій, лежали нерухомо разом забинтовані голови, і ніщо не показувало, чи вони під товстими бинтами могли чути чи говорити. Тож вона сидів деякий час і не знав, що робити.

Поранений чоловік, який відчував потребу та безпорадність своєї дружини, підняв руку і тричі постукав перснем по скляній тарілці своєї нічної стіл, який, як одразу виявилося, був таким самим як прохання, щось на кшталт: «Допоможіть мені, товаришу, ви ж знаєте, що я ще не можу говорити».

У будь-якому разі, за трьома стуками послідував людський, навіть якщо його важко зрозуміти, голос з протилежної стіни, і з-під білої обгортки виринав голос, короткий і дисциплінований, ніби виконуючи наказ: «Мав би повідомити вас, що всіх нас розстріляли в

Machine Translated by Google

обличчя». І ледь чутно воно потім пробурмотіло: «А тепер ми вже не гарні.

Водночас, ніби супроводжуючи ці фатальні слова, рука її чоловіка намацала шлях угору по його рука дружини, через її плече до її голови, і притягнула її обличчя до його руки. І так, пригорнувшись довіреною та захищаючою долонею, її серце заспокоїлося знову, і вона почала говорити.

Вона мимохідь говорила про дрібне, незначне події повсякденного життя; вона не планувала говорити про жодну з цих речей, хіба що про новину про те, що з малюком все гаразд. Вона розповіла про яблуню в про палісадник, про погоду за вікном, про його здоров'я маленьку канарку вдома та про палітурку останнього видання Гете. Що у друга народилася маленька донечка і що троянди цвітуть у парк. Вона говорила без паузи, тихо, майже як пісня, і навіть не знала, чи почув він це. У будь-якому разі, тиск його руки на її руці, здавалося, видав, що він вбирав її слова.

Коли вона побачила, що час вичерпався, вона відчула змушений тепер нарешті сказати йому головне, зробити щоб він зрозумів важливу річ, і вона прошепотіла йому, що тепер вона справді кохає його, що він не повинен турбуватися про рани чи шрами, що справжній шрам — це

Machine Translated by Google

як на людину з королівства тощо. Їй довелося справді зробити
спроба сказати це якомога м'якше та майже байдуже, але
вона знала, як це йому подобається. І коли його рука
знову намацав її присутність, як подяку чи привітання,
вона поклала губи на відкриту долоню і поцілувала її тричі
рази, швидко і ніби в грі, щоб він не
відчула її шок. Інша рука відчула те саме,
а потім вона склала обидві руки разом і встала.

***

Коли вона пішла, то залишила після себе іншого чоловіка, який
знову з надією та щастям дивився в майбутнє.
Постава дружини надавала жертві чоловіка її значення.
остаточний і великий сенс. З нього виростала його сила і
зцілення. Вірність дружини повернула йому
мужність жити.

Machine Translated by Google

Найкращий товариш чоловіка — це (жіноча) товаришка.

- Горх Фок

Machine Translated by Google

Її хлопець

від ЕК

Була весна, коли до неї дійшла звістка, що її хлопчик був серед зниклих безвісти.

Каштан під кухонним вікном не нічого не знала про страждання та смерть. Воно розквітло радісно, незважаючи на сльози матері. Сусідка намагався втішати якомога частіше і більше.

«Зникнути безвісти аж ніяк не так погано, як упасти, пані.» Шредер. Просто дивись: Одного дня твій Віллі прийде додому зі своїм щасливим свистом! Це траплялося часто. Просто минулого тижня пані Вендловскі: її Макс, який також був зник безвісти, був лише поранений у ногу та забраний в'язнем, поки наші хоробрі хлопці не звільнили його знову...»

Літня жінка кивнула.

«Він мені обіцяв, мій Віллі. Він повернеться, він...» сказав. Якщо не на Великдень, то на П'ятидесятницю, і якщо справи все ще не затихнуть до того часу, то точно, коли каштани осінь, з якої він завжди вирізав кораблі для ваших дітей. Ви пам’ятаєте, пані Ріхтер?...

«Так...» — прошепотіла сусідка, а потім втекла від заціпенілого спокою маленької сивоволосої жінки.

Три місяці по тому пані Шредер все ще чекала за свого хлопчика. Вона не вірила, що він може бути мертвим.

Machine Translated by Google

Раніше вона ходила на вокзал лише у неділю.
і сіла на лавку перед платформою в
післяобідні години, щоб чекати на щось
знову принесе радість у її самотнє життя.

Віллі колись сюди прибуде, і він буде
дуже радий, що його підібрали. Можливо, він би
довго хворів або був поранений.

Сьогодні розгублена жінка одягла свою недільну сукню в
середина тижня. Сьогодні був день народження її хлопчика.
У його кімнаті стояла ваза з квітами, його маленький столик
і книги були прибрані, а на ліжко покладена свіжа білизна
ліжко.

Шкода, що лавка на вокзалі вже була
зайнятий сьогодні. Мати Шредер ходила назад і
схвильовано виходили перед платформою. Саме тоді поїзд
прибули із заходу. Вона дивилася на потік мандрівників
який пройшов через ворота. Якби він повернувся додому
сьогодні, у день його 25-річчя го день народження, її Віллі, а потім усе
було б добре. Вся самотність, вся туга, все очікування і
хвилюється за свою єдину дитину...

Хтось штовхнув маленьку, виснажену жінку. Важка.
багаж загуркотів і почав ковзати, тростина вдарилася об
земля твердо зарипіла, і голос вигукнув: «Спокійний юначе,
не падайте!

Але мати Шредер вже вхопилася і
міцно тримала. Поруч із нею стояв сірий, як поле, солдат, у пальто

Machine Translated by Google

зморшкуватий, його кепка вицвіла, над виснаженими плечима
високо набитий рюкзак, білява швабра та дитячі очі, блакитні, ясні,
пильні, рука перев'язана та старанно
тягнучи одну ногу.

«Віллі!» — невпевнено пробурмотіла мати Шредер.

Здивований, він підняв голову. Збентежена посмішка
з'явилося на його худому обличчі. «Звідки ви знаєте моє ім'я?»

Вона все ще тримала його за руку. Голос був дивний.
Але голова, кохана голова з сяючими очима, милий небесо, то справді
були очі її хлопчика.

«Чи варто мені... чи варто мені допомогти тобі щось донести?»

Тепер він справді засміявся. «Якщо хочеш, мамочко,
спека слабшає, коли людина перебуває в
лікарні надовго. Але ти мене помиляєш, маленький
мамо, навіть якщо мене звати Віллі».

Вона взагалі не відповіла. Вона йшла поруч із ним і
ніс згорток, зроблений із сірої тканини. Він зробив лише
повільний прогрес, і їй часто доводилося його підтримувати.

«Це чудово, коли мене так піднімають. Дякую, мамочко».
Якби ви тільки були такі люб'язні та сказали мені, яким поїздом я...
треба поїхати до Карлсхорста. Я не знаю, як тут їхати.
тут. Двоюрідний брат моїх ліній у Карлсхорсті. Куди слід
один раз, якщо в когось більше немає дому, а є відпустка, можливо,
назавжди... за мою руку... дивись на неї, мамочко!

Machine Translated by Google

«Мамочко», – почула вона. Її пальці ковзнули по заціпенілому зап'ястку, ніжно, обережно. «Ходімо, ходімо Хлопче. Просто вздовж вулиці сюди, і ми там.

Він з сумнівом підвів погляд. «Ми вже на...» Карлсхорст?

«Ні, хлопчику мій, там мій дім!»

«Дім?»

Він повторив незбагненне слово. Що відбувалося з цією дивною жінкою? Можливо, вона й не була повністю в порядку? Але те, як вона говорила, і дивився на нього, ніхто ніколи так на нього не дивився все його бідне, осиротіле життя.

«Але ж я насправді хтось інший...»

«Ну ж бо, чоловіче!» — просто наполягала вона, і її сльози текли рікою. після тривалого оніміння вперше в спокійному стані, викупна річка. «Мій Віллі зник, а сьогодні його день народження. Я постелила йому свіжу білизну на ліжку та спекла вишневий пиріг. І, ну... ну, я думав, я хотів... годі, хлопчику мій, у тебе немає матері, а в мене немає сина. Це добре. разом».

Тож молодий, дивний, бездомний солдат пішов далі. Він йшов як переможець, незважаючи на кульгаву ногу.

Мати Шредер мала про що піклуватися і що кохання, а це найнеобхідніше для жінки.

Machine Translated by Google

Рік публікації

1942 рік

Machine Translated by Google

Х'юстон Стюард Чемберлен

Х'юстон Стюард Чемберлен народився у вересні 9 січня 1855 року в Саутсі, поблизу Портсмута, Англія. Його юність спочатку провів у Версалі. Після змін у різних країнах, зокрема у Швейцарії, він жив у Німеччині з 1885 року. У 1908 році Чемберлен одружений з Євою Вагнер, молодшою дочкою Річарда Вагнер. У 1909 році він переїхав до Байройта, де жив до своєї смерті 9 січня 1927 року.

За освітою та професією Чемберлен був вчений-природник. Як такий, він написав першу фундаментальну праці про роль людських рас у ході історії. Завдяки цій праці він також здобув неупереджену оцінку німецької сутності, її політичної місії в світ. Той факт, що це був голос стороннього спостерігача, особливо розумного англійця з одного з знатні родини острова, збільшили вагу його творів. З ними Чемберлен випереджав свого часу, а також залишався незрозумілим у Німеччина на рубежі століть. Адольф Гітлер писав у 1924 року в «Майн Кампф» зазначається, що офіційні установи німецького уряду байдуже обійшли стороною інформацію про певного Х'юстона Стюарда Чемберлена.

Machine Translated by Google

Цей факт не міг похитнути Чемберлена більше, ніж Нещастя Німеччини у світовій війні. До самої смерті він залишався переконаним у великій місії Райх. На його думку, лише в Райху міг справді з'явиться великий, ефективний противник світового єврейства, і таким чином розпочнеться порятунок решти народів.

Machine Translated by Google

Земля Свободи

Х'юстон Стюард Чемберлен

Під час Другої світової війни, один з небагатьох вільних англійців,
Х'юстон Стюард Чемберлен написав наступне
під назвою «Німецький світогляд»:

Найважливіше, що розумний, повністю
Англієць ліберальних переконань, який, однак, мав величезні,
глибоко обґрунтовані знання - Джон
Стюарт Мілль - сформульований приблизно в середині 19 століття го століття:

«Тільки в Німеччині знаєш, що таке свобода...»
«дух є!» Прошу вас добре зазначити: «лише в Німеччині!» Це був
чесний мудрець! Він підтверджує те, що знали та говорили всі
найкращі німці, але що багато хто з нас – спокушений політичною
пристрастю, введений в оману та втратив подумки дальтонік
- не знаю, не розумію і не хочу
визнати: що Німеччина єдина на землі є притулком для
справжня свобода... Ця свобода принесена на землю завдяки
певні чоловіки як власність душі. Її не можна дарувати чи
відбирати.

Людина вільна, але вільною вона не стає, якщо тільки...
розглядає як «становлення» розвитку насіння
до цвітіння, яке, можливо, уповільнюється або пригнічується

Machine Translated by Google

зовнішні перешкоди. Жодна людина не може дати свободу іншій, але вона може показати їй шлях до неї.

Наш шановний Клопшток дає правильну німецьку визначення поняття, коли він каже: «Хто б сам думає і рідко наслідує, є вільною людиною». Безпомилковий ознакою цієї німецької концепції внутрішньої, справжньої свободи є безумовна повага до свободи кожного іншого людина... Гете каже: «Я можу тішитися лише тією людиною, яка знає, що корисно для нього самого та для інших, і хто працює над тим, щоб стримати його примхи».

Це головне! Бо якщо Джон Стюарт Мілль каже що лише в Німеччині розумієш, що таке свобода духу є, тоді ми можемо додати: що це тому, що лише в Чи розглядають у Німеччині каприз як протилежність свободу та визнає примху руйнівником свобода.

Крім того, дуже важливо, що Гете каже: «працює», щоб стримати його примху... Ті заслуговують на те, щоб бути називали вільними, яким надали схильність боротися проти їхня власна примха: за всю справжню свободу — особистості а також сукупності - спирається на кам'янистий схил само-контроль і самокерування. ...німецька свобода не може бути дарована, вона лежить як риса в душі і має бути завойована внутрішня боротьба та внутрішнє дозрівання; це вчинок, стійке ставлення... це пережитий світогляд. диференціація цієї німецької свободи є помітною,

Machine Translated by Google

де б не шукали порівняння: француз, наприклад, — відколи він вигнав своїх гугенотів і вбив свою франко-германську знать, — зовсім не знає, що означає поняття «свобода»; він радше бачить у ній просто безмежність примхи окремої людини, отже, повну протилежність справжній свободі.

Той, хто подорожував Францією, знайшов там усі районах, поширюючи розпусту.

Крім того: той, хто хоче рівності — а це панівна пристрасть французів, — не може бажати свободи; бо рівність — це примусове панування нівелюючої волі німої більшості, під забороною будь-якого диференціювання, особливого... буття.

Однак набагато цікавішим є порівняння з переважно кровно спорідненими англійцями, які й досі (1914), серед поширеної плутанини, здаються більшості добрим прикладом вільних людей – і тих, хто також вважає себе такими. Чудовий аналіз належить до доказу того, що англійці значно відстають від німців і насправді мають лише оманливу видимість політичної... свобода. Як і всі мореплавці, — такі як мешканці німецьких прибережних районів, також - справді сформованих Англійці значною мірою володіють рисою впевненості в собі; це «стійкість на власних ногах» та самодостатність. Зрештою, це походить від звички щоденної боротьби з руйнівним

Machine Translated by Google

елементи. Так само виховуються хоробрість, пильність та наполегливість. Тільки дурень може заперечувати, що цей народ мав, має і матиме чудових людей, — бо дані обставини постійно їх розвиватимуть.

Шотландський поет XIV століття[го] століття співали: «Свобода полягає в тому, щоб нехай буде хвалений вище за все золото на землі». Тож бачимо, що найблагородніше поняття свободи могло б були породжені такими природними тенденціями. Але історія розпорядилася інакше. У той час як Німеччина пережила найважчу школу випробувань, з якою коли-небудь стикався народ, і мала більш ніж достатньо можливостей навчитися «обмежувати примхи», Англія, оточена захисні моря, відчували прямо протилежне: як тільки стало внутрішньо спокійно, весь світ відкрився для грабунку та придушення. Керівним принципом було відтоді: англійці як вільний народ, усі інші народи – богом дана здобич – чи то сьогодні, чи то завтра.

З того моменту політика Англії була, по суті, грабунком. Але ми бачили, що — згідно з німецьким світоглядом — свобода також є передумовою повага до свободи інших: вже з цього враховується, що такий народ-розбійник може насправді не бути вільним.

Його високо оцінений парламентський уряд завжди служив правлінню меншості: парламенту ніколи не дозволялося керувати зовнішніми справами, ані він не має...

Machine Translated by Google

вирішальний голос щодо оголошення війни чи мирних договорів; сьогодні деспотично править дуже невелика кліка більш-менш темних джентльменів, людей, які тісно залежать від грошової влади та насиченої гнилої, злочинної преси.

Якими б неповними не були справи в німецькій державі (1914), він височіє над англійськими горами в повага до людської поваги, людської гідності та людської свободи. З самого початку англієць розумів під свободою лише відсутність обов'язків перед державою, нічого більше. Вже в розквіті великої англійської революції головним твором було «верховне правління народні збори» (Лілберн, 1643) проголосили, що примусову військову службу ніколи не слід запроваджувати, бо це призупинило б свободу. Будь-яка мораль Таким чином, зв'язок між індивідом та цілісністю відсутній. На цій основі ні індивід, ні народ не досягають справжньої свободи. Саме тому англійці охоче дозволяють іноземцям вести свої битви – у Європі зазвичай німцям, в Азії...

індійці; англієць був байдужий до всього, як аби тільки він міг повернути свої незмірні скарби за стіною хвиль навколо свого острова в безпеці. Історія розширення Англійської імперії, мабуть, найаморальніша з відомих у світовій історії. Найогидніша річ — це обов'язок лицемірства, який...

Machine Translated by Google

було зведено до рівня закону життя. Бо як хвилі захищають його золоті злитки, так само має і воля до пограбування цієї держави забарикадувалася за океаном брехні, аж поки навіть Більшість чесних людей вже не знають, що таке правда.

Що ми переживаємо у цій війні (1914) з подивом і шоком – кампанію брехні проти Німеччина — це лише останній отруєний плід століть практика. Хоча ми чули й чуємо про Ірландію, Індію, Африку, Китай та Єгипет, усе це брехня. Коли все існування держави тримається на брехні, де чи повинна свобода — чи то свобода окремої людини, чи то свобода народу — звідки походять? Окремий англієць все ще перебуває на високому рівні ступінь правдолюбності, благородства, доброти - але тим не менш зобов'язаний брехати. Отже, він слуга, позбавлений усього справжня свобода духу, яка завжди повинна залишатися з наказовою лінією у всіх публічних релігійних питаннях і держава.

Яка ж велика німецька свобода в порівнянні! Як уже неодноразово зазначалося, її можна підсумувати як свободу, як істинність. Свобода — це правдивість. Хто б справді, це означає повністю відповідно до його сутності, є повністю у гармонії зі своєю природою, він вільний.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Фінська лояльність

від Ірйо фон Грьонхагена

Не випадково, що скандинавській людині приписують вірність як його особлива риса. Як проста, серйозна натура, так само й його чоловіки: прості, ясні, діяльні орієнтований, крізь важку долю трохи жорсткий та навмисний, але водночас сповнений гумору, і понад усе: вірний. Міцна та безпомилково доленосна вірність для великої людини та для батьківщини.

Особистий досвід має показати, наскільки глибоко традиція та дух батьків корініться в Фінські селяни.

Наш клан володів маєтком у родючій, прекрасній місцевості в південній Фінляндії. У 1888 році мій дід, як останній з нас був похований біля середньовічної церкви село. Скільки всього сталося з того часу до сьогодення. Важкі бої за батьківщину, зима війна взимку 1939/1940 років, а потім відбудова та розквіт нової країни, яка стане незалежною. Так сталося, що я вже майже не пам'ятав часів і світу мого дідуся.

1942 року, під час військової служби, мій полк був розташований недалеко від мого родового володіння

Machine Translated by Google

предків. Тож одного вільного дня я раптом зробив
рішення піти туди. Двоє товаришів хотіли
супроводжуйте мене. Можливо, це були ще живі селяни
хто знав мого дідуся? Я особливо думав про
старий Саарі, про якого мені писав мій батько. Його
клан служив протягом багатьох поколінь у наших володіннях. У
біля входу в село побачив старого чоловіка, який сидів на
міст, курячи люльку та задумливо дивлячись у
відстань. Йому вже було 80 років, якщо не більше,
але він був твердий, як дерево, що так пустило коріння
глибоко в землю, щоб жодна буря не могла її звалити. Я пішов до
його та запитав, чи селянин на ім'я Саарі все ще
живий, і якщо так, то де з ним можна зустрітися. Його глибоко
опущені очі з-під білих брів кидали бурмочучий погляд
на мене. Його обличчя стало суворим перед цими незнайомцями,
і він з недовірою дивився крізь нас усіх трьох.
«Тоді чого ж ви від нього хочете?»

«Ми лише хочемо його відвідати та поговорити з ним».

«Про що?» — прогарчав жорсткий голос.

«Ну, якщо вам конче потрібно знати! Мене звати
Грюнхаген і я хочемо знати, чи є ще селяни
хто знав мого діда».

Ніби темна завіса спала з його обличчя, він посміхнувся, так
сяяв від радості.
«Боже мій», – слова швидко зірвалися з його вуст. «Я, я

Machine Translated by Google

Я Саарі, а ти — ти з Гроенхагена! Це я
все одно маєш таке пережити! Ми думали, що ти
всі померли, бо ніхто з вас сюди не прийшов. Як
«Рада, моя дружина буде рада! Ходімо, ходімо!» Він відвіз нас додому,
мало не стрибав від радості. Його дружина також розплакалася
радості: чим довше вона дивилася на мене, тим більше вона
вони текли.

Нам довелося сісти та поговорити зі старим, поки
дружина розставила місця в «джентльменській кімнаті». До мого
здивування, я побачив лише три місця, накриті за столом - для мого
товариші та я.

«А ти? Хіба ти теж не будеш їсти?»

«О ні. Ми будемо лише спостерігати та насолоджуватися
аби тобі це було смачно».

Ми не чекали, поки нас знову попросять, а радше поїли з
гарного апетиту. Старі люди сиділи поруч один з одним,
гойдався вперед-назад і радісно спостерігав за нами.

Звістка про наше прибуття поширилася, як лісова пожежа
село, завдяки старенькій. Це не зайняло багато часу
перш ніж прийшов добрий десяток старих селян, які передали
знав мого діда. Жорсткі руки старих селян
простягалися до мене з гостинністю та чистими сльозами радості
стікали по обличчях чесних, добросердечних старих
людей. Кожен приніс із собою якийсь сувенір
пам'ять про моїх предків – також дбайливо збережена

Machine Translated by Google

фотографії та малюнки з газет і
журнали, в яких вони з гордістю бачили один із «своїх»
Гроенхагенс.

Старі люди сиділи навколо мене. Незважаючи на мої прохання, я
не зміг переконати їх зайняти те саме місце
стіл. За старим звичаєм вони запропонували мені їжу та
напій, найкращий, який у них був. Їжа була схожа на бенкет.
Все було мені доступно, бо та сама кров
текло в мені, як у чоловікові, якого вони кохали і
шанованими в молодості.

«А тепер, юначе, ми підемо до твоєї могили
дідусь».

Переді мною не була могила забутої людини.
Гранітний камінь був гладенький, як новий, і блискучий
навколо нього росли квіти. Я не міг приховати, як я зворушений
було.

«Але, Саарі, хто подбав про могилу?»

Старий подивився на мене, і було видно, що він це зробив.
не розумію питання. «Кого це хвилює? Нам, моїм
дружина та я, звичайно. Моя дружина миє та полірує
камінь щовесни, і щонеділі ми приносимо новий
квіти».

Мій дід помер у 1888 році. Відтоді, як
на початку століття ніхто з родини не мав

Machine Translated by Google

зміг доглядати за могилою. Минуло тридцять років, я було соромно.

Чи варто мені йому дякувати? Саарі б не зрозуміла. це. Його вчинок здавався йому настільки очевидним, що він був безглуздо це обговорювати. Я просто мовчки простягнув руку старому, йому та його дружині, і пообіцяв повернення.

Через кілька років вірний слуга повернувся додому до того велика армія. Поруч із могилою мого діда стоїть простий камінь з написом:

Вейкко Саарі

Machine Translated by Google

Стан Європи в наступному столітті знову зміниться
виховувати чоловічі чесноти: бо людина житиме в
постійна небезпека. «Загальний військовий обов'язок» вже
сьогодні своєрідний протиотрута проти жіночності
демократичні ідеї: що виростають із боротьби
націй.

- Фрідріх Ніцше

Machine Translated by Google

Фінляндія 1918/1919

Високо на крайньому північному сході тоді ще меншого
Європа, малий народ фінів, який до того часу був
під російським ярмом, повстали в 1917 році після
спалах більшовизму в Росії.

Тим самим вона чітко утвердила Європу та стала її найголовнішим
північно-східний бастіон проти Азії.

У 1918 році вже здобута свобода, особливо на
південно-західне узбережжя Фінляндії, якому загрожує потужний
Більшовицькі вторгнення.

У цей період німецький народ, страждаючи від
міжнародна єврейська блокада голоду, дуже боролася
важкі битви на заході, сході та півдні Європи, як
а також на Близькому Сході та в Африці.

Німеччина не могла дивитися на фінський народ, мужньо
стверджуючи Європу, знову будучи переданою в оновлену
рабство.

Німеччина не могла допустити, щоб більшовики вже
відбиті з південно-східної частини Балтійського моря, щоб тепер отримати
утримувати північну частину Балтійського моря.

Крім того, просування радянських військ на північ
Фінляндія мала б з'єднатися з Англією через північну
Швеція та північна Норвегія — для майбутніх часів та

Machine Translated by Google

інших політичних обставин - у сферу
можливо.

Що це означає, було ретельно вивчено
Бійці Ваффен-СС, розміщені на крайній півночі.

Всупереч усім хитрощам сучасного німця
Марксистські партійні та урядові установи, Верховний
Командування німецької армії вирішило допомогти Фінляндії.
Генерал Людендорф підсумував причини цього - для
Майбутнє Європи настільки вирішальне – рішення з наступним
слова: «Я приймав усі свої рішення головою;
Рішення допомогти Фінляндії я прийняв головою
і всім серцем!»

Machine Translated by Google

Лицарі Німецького дому

Тевтонські лицарі не лише завоювали землі вздовж нижня течія річки Вісла, включаючи Східну Пруссію; вони також додали балтійські провінції на північному сході, Померанія та нова провінція на заході до їх майно.

Ці лицарі спочатку забезпечували свою територію військовим шляхом. Але чоловіки, які вміли володіти мечем, також були здібних адміністраторів і, перш за все, експертів у сільське господарство. Вони знали, що плуг має слідувати за меч, якщо їхня державна територія мала бути завойована та збережена для німецької держави.

Що Східна Пруссія могла залишитися німецькою протягом століттями навіть за найскладніших умов, що це перш за все під час диктаторського Версальського договору нічим не відмовився від своєї етнічної приналежності, можна подякувати колонізаторська діяльність тих селян, які заснували свої ферми під захистом Тевтонські лицарі.

170 років після першого відкриття східної Німеччини провінцій, на землях ордену вже проживало 750 000 людей. Тобто, якщо порівнювати з транспортом

Machine Translated by Google

та економічні передумови того часу,
безпрецедентне досягнення.

Під час заснування та розвитку нового
села, орден використовував підприємливих чоловіків, які керували
селяни разом зі своїми родинами з Рейху
територія.

За свої зусилля ці чоловіки отримали великі земельні гранти
а також посаду сільського голови, яка була
успадковані їхніми нащадками.

Часто вони також отримували так звані корисні привілеї,
такі як ліцензія на продаж сп'янілих речовин або сільський млин.

Селяни отримали ферми двох фламандських «хуфенів»,
що означає від 30 до 35 гектарів. Село зазвичай
складалася з десяти поселень. Кожне з них мало
власник; вони були спадковими згідно з німецьким законодавством.

Спочатку ферми були звільнені від податків. Їхні власники
не вимагали платити гроші чи натуральні продукти
наказ. Селяни були зобов'язані проходити військову службу
в ополченні та мав зробити свій внесок у будівництво
та утримання укріплень. Відповідальність за
пунктуальне виконання поставки після закінчення терміну дії
вільних років для виконання державних служб,
та за професійну підготовку та догляд за
поля, відпочивали у сільського голови.

Machine Translated by Google

Наскільки простими були по суті правила адміністративних відносин, настільки безпрецедентними були перешкоди, з якими стикався німецький селянин там, нагорі, — без корисних засобів сьогодення, далеко від...
батьківщину та самостійно – мусив подолати. Йому довелося не лише розчищати ліси, осушувати болота та зневоднювати луки, а й понад це стати господарем невпевненості чужої землі, недовіри та
ворожість його мешканців.

Якщо все ж таки економічна та народна консолідація розвитку цієї місцевості відбувалося так швидко, і якщо на піку було засновано п'ять сіл, які селяни зайняли за десять днів, то це свідчить про підприємницький дух
селян усіх німецьких племен, а також організаційним та військовим досягненням Ордену Тевтонських лицарів.

Machine Translated by Google

Битва за Аннаберг

21 травня 1921 року

Верхня Сілезія

Під загрозою з двох боків з боку Пілеса та чехів, Сілезія поширилася далеко на схід після Другої світової війни.

Це чисто німецька земля; її поля дають рясний урожай виробляють, його цинкові та вугільні шахти належать до Європи найбільший.

Сілезія в руках німців завадила б польській нападі на Східну та Західну Пруссію, а також напади проти Саксонії чехами, що тоді перебували під контролем союзників.

Цей німецький клин за своїм положенням вже був вирішальне значення для оборони лінії, що пролягає від Штеттіна до Берліна, Лейпцига та Мюнхена.

Звичайно, поляки та чехи усвідомлювали це стратегічне значення Сілезії.

І ось, у часи найбільшого виснаження Німеччини після світової війни - і під захистом Союзні війська, розміщені там, – частини Сілезії були розірвані вигнані чехами та поляками ще до народного плебісцит. Навіть прусська провінція Позен — завдяки його положення та значне розширення укріплення Німецький клин у слов'янському потопі - був вкрадений з Рейху та віддано Польщі без плебісциту.

Machine Translated by Google

Вороги були розчаровані результатом
плебісцит у прикордонних районах східної Верхньої Сілезії.
Незважаючи на найгірший терор перед плебісцитом, безумовно
більшість населення вирішила проголосувати за Німеччину.

Молоді й старі солдати, які повернулися з
світової війни, тільки починали будувати нове життя
фундамент як селяни, на фабриках чи в
університети.

Прямо посеред цієї мирної роботи з'явився
новина про те, що польський лідер Корфанти – втретє, але цього
разу за підтримки свого уряду та
польська армія - здійснила наступ проти - все ще
Німецька Сілезія. Його наміром було завоювати всю
Сілезія для Польщі, яка тоді — без жодних військових
захист - виявився безпорадним проти поляків
жага до пограбування.

Це був би момент для так званого
Уряд Німецького Рейху закликав до зброї. Але червоні
а реакційні правителі в Берліні клацнули п'ятами
перед насупленим поглядом французького посла. Без
дії вони спочатку дозволили речам йти своїм черговим шляхом.

«Верхня Сілезія, так, вся Сілезія в небезпеці!» — пролунало
як крик крізь німецькі землі, незважаючи на мовчання
червоно-реакційна преса.

Багато хто з нас ще не бачив цієї чудової землі.

Machine Translated by Google

Економічне та стратегічне значення цієї німецької рука, простягнута на схід, однак, вже була інстинктивно зрозуміло нам. Величезні багатства землі та його економічна роль, з іншого боку, була менш вирішальною для нас, молодих солдатів.

Це було питання честі.

Тож волонтери стікалися туди з усієї Німеччини, особливо з Баварії, Гамбурга та самої Сілезії.

Тим часом, однак, тиск з боку союзників на уряд у Берліні настільки зріс, що намагалися перешкодити формуванню добровольчих загонів.

Тільки з найбільшими труднощами та використанням усіх Хитроща полягала в тому, що підрозділи та окремі особи змогли дістатися оспорювану територію.

Їхнє обладнання було вкрай нестабільним. Понад усе, важка піхотна зброя та артилерія були майже повністю бракує. Старі, досвідчені солдати часів Другої світової війни мали поруч молодих, ледве навчених волонтерів,

Але всі були одержимі однією волею — набагато більшою ніж просто оборона, знищити ворога, який вже так глибоко проникли на німецькі землі.

Всупереч суворим вказівкам надмірно боязких Берлінський системний уряд, добровольчі батальйони вночі зайняли свої позиції З 20 по 21 травня.

Machine Translated by Google

Аннаберг був узятий у важких боях. З нього чоловіки бачили далеко вглиб землі, на півдні, у напрямку до Коселя річки Одер і на сході до обширної верхів'я Сілезькі промислові райони.

Панівна висота була в руках німців, стара пам'ятка всієї Сілезії!

Вплив на поляків був нищівним. Період Польські набіги на територію Рейху припинилися.

По всій Німеччині, яка була в попередні роки зазнавала деградації за деградацією - проте перший солодкий промінь сонячного світла пробився крізь темряву завіса хмар.

Machine Translated by Google

Германська життєва воля

Кожна війна — це кровопролиття найкращої крові. Багато
перемога зброї була одночасно нищівною поразкою
життєвої сили та крові народу.

У зв'язку з цим, на жаль, необхідна смерть
Найкращі чоловіки, як би прикро це не було, не є найгіршими
частина.

Набагато гірше відсутність дітей, яких не виховували
під час війни тими, хто вижив, і після війни
мертвий.

Найбільший подарунок для вдови загиблого – це завжди
дитина чоловіка, якого вона кохала.

Ми ніколи не хочемо забувати, що перемога меча
і кров, пролита нашими солдатами, не мала б
мета, якщо перемога дитини та колонізація
нова земля не з'явилася.

З наказу рейхсфюрера СС
від 28 жовтня 1939 року для всього СС та поліції

Machine Translated by Google

Ямато

від Казуїчі Мıури

Ямато — це назва японської провінції. Тому що звідси походять виняткові японськı солдати області, назва Ямато стала символом мужність і виконання обов'язку. Ніщо не може бути просто перейнято від чужого народу до свого народу. Але ми можна навчитися на японському прикладі, як мужність і хоробрість корениться в релігійному почутті.

Це сталося у 1932 році за західним часом, що Японський майор, поранений під час боїв за Шанхай, втратив свідомість і тому зазнав нещастя потрапити до рук ворога. Після цього він був звільнений наступаючими японськими військами та захоплений назад. Одного дня преса повідомила, що майор покінчив життя самогубством саме на тому місці, де він був взято в полон.

Що ця подія нам говорить? Просто тому, що він мав був поранений і непритомний, офіцер був полонений; чи це ганьба для воїна? Чому він закінчив своє життя замість того, щоб боротися за свою батьківщину, і служачи йому своїми знаннями, досвідом, мужністю

Machine Translated by Google

і дух? Тільки з точки зору духу Ямато, духу японської людини, можна пояснити її поведінку.

У сагах західної Японії традиція сильного лицарського духу особливо жива; основа

Інформацію про духовну освіту лицаря-саги можна знайти в книзі «Хагакуре», творі про лицарський кодекс, де написано: «Якщо вам доводиться вибирати між двома шляхами – життям чи смертю – оберіть останній». Майор,

який носив це вчення глибоко в собі, пішов

шлях смерті. Але навіщо шукати смерті?

У лицарському кодексі сучасних японських воїнів, «Сенджінкум» або вчення військового табору, це

написано: «Живучи, ти ніколи не повинен носити сором за в'язень; після смерті не слід залишати після себе погану репутацію провини та лиха». З давніх-давен у Японії вважається великим соромом жити в полоні;

спочатку треба померти.

У сучасній війні — не в старі часи — певні

обставини, за яких когось полонять, можуть бути неминучими. Звичайно, можна вважати, що

не обов'язково помирати після того, як людина виконала свою роботу чергування з високосучасною озброєнням - так, виконано найкраще у своєму – і що людина служить своїй країні набагато краще, залишаючись живою та виконуючи своє покликання – будь то в війні чи в мирному часі. Така точка зору має певне обґрунтування;

Machine Translated by Google

але японський солдат думає інакше: якщо він житиме далі
у соромі полону це означає, що він не боровся, щоб
смерть, що він все ще мав можливість боротися далі, і він
сповнений найглибшого жалю, що не зробив цього
боротися до смерті за Тенно, батьківщину та народ.

«Чи то в морі, де морська вода охрестить моє тіло,
хай буде на землі, де мох покриває мої кістки в горах,
тільки з великим правителем я хочу битися
не думаючи про себе».

Так само, як ця стародавня пісня, яку ми співаємо знову і
знову ж таки, доводить до вираження, це абсолютно немислимо
що солдат повертається до життя. Лорд Нельсон сказав на своєму
смерть: «Слава Богу, я виконав свій обов'язок»; японець, однак,
воює не лише заради обов'язку, а й
щоб пожертвувати своїм життям. Ервін Баельц, один з найкращих
фахівців з питань Японії, повідомляє про один із власних досвідів
з періоду російсько-японської війни: японець
знайомий відвідав його разом зі своїм сином, який наступного
вранці мав з'явитися на фронт. Після
молодий чоловік пішов, доктор Баельц розмовляв зі своїм
знайомий про війну; старий сказав йому, що
він втратив свого старшого сина чотирма роками раніше під час
Боксерське повстання, а тепер відправив свого другого на війну. Він
далі сказав, що його шановний сімейний герб тепер буде

Machine Translated by Google

більше не було кому продовжувати, бо в нього не було синів. Баельц заспокійливо сказав йому: «Не всім, хто йде на фронт, судилося полетіти; я вірю, що твій син повернеться з великою військовою честю». Старий батько
похитав головою та відповів: «Ні, мій син йде в
битва, щоб знайти смерть героя, а не для того, щоб
«повернися живим». Ервін Баельц зазначив: «Це були спокійні слова, що личать філософу».

Таке ставлення є справжньою причиною того, що Японія раніше не програвав жодної війни, а в нинішній війні у Великій Британії Східна Азія також досягла таких чудових успіхів. Вона
не що інше, як рішучий вчинок – у найменшому
можливі підводні човни - атакуйте та потопіть найпотужніші військові кораблі флоту США. Самознищення японських льотчиків має на меті розглядати себе як частину бомбового навантаження та пікірувати на ворога, в
щоб виконати своє покликання. 12 грудня го минулого року, Імперська штаб-квартира повідомила, що дев'ять із десяти військово-морських літаків успішно самознищилися.
Цей героїчний дух захищає Японську імперію;
цей героїчний дух дозволив японським військовим вже
у 1274 та 1281 роках – лише з 50 000 чоловіків проти
набагато переважаючих монголів, яких налічувалося близько 150 000 чоловіків, - щоб завдати їм рішучої перемоги та відбити їхні жахливий штурм. У китайсько-японській війні 1894/1895 років

Machine Translated by Google

і російсько-японська війна 1904/1905 років, блискучі перемоги Японії були здійснені завдяки цьому духу. І ті солдати, які сьогодні воюють у безкрайніх просторах Тихого океану на суші, на морі та в повітрі, також усі готові захищати свою батьківщину до останнього та вступити до ряди богів.

Ті, хто називає такий дух фаталізмом і розглядає його як безглузду зневагу до дорогоцінного людського життя, далекі від розуміння японського солдатського духу. Сміливість Військові подвиги японських солдатів є проявами цього могутнього духу, який працює заради збереження та честі Рейху, заради справедливості та справжнього миру.

Також було б непробачною помилкою бачити, найменший слід первісної жорстокості в цьому дусі. Любов японців до квітів добре відома. Однак їхня естетика не дозволяє їм шукати саме квітку. сам по собі, він радше цінує органічне поєднання листя та гілки; тому він ніколи не зрізає квітку, але залишає це на гілочці. Японська цивілізація не лише дала своєму народу високу готовність до самопожертви, але й чутливе співчуття. Це співчуття проявляється в поведінка японського солдата щодо ворога, особливо захоплений. Ось переконливий приклад із Середньовіччя: у 1184 році, під час запеклої громадянської війни, блискучий воїн Кумагай переміг

Machine Translated by Google

лицаря з ворожого табору, Ацуморі, і, згідно з військовим звичаєм того періоду, відрубав йому голову. Ацуморі ледве виповнилося 20 років, і Кумагай, глибоко стурбований його ранньою смертю, відклав меч, залишив лицаря касту та став священиком, щоб провести своє життя як такий, молячись за благополуччя душі падший.

Під час попередньої світової війни японські добровольці служба в канадській армії зрештою призвела до виконання службових обов'язків на західний фронт; серед них був доброволець на ім'я Ісомура, який під час атаки натрапив на пораненого німця. Поранений жестами дозволив Ісомурі знав, що в нього жахлива спрага, і без вагань Ісомура дав йому напитися зі своєї фляги, в якій ще залишалася трохи дорогоцінної води.

Тим часом з'явився британський солдат, який напав пораненого німця багнетом. Ісомура кинув себе між ними та гукнув: «Хіба ви не бачите, що чоловік серйозно поранений?» - «Ну і що», - відповів Британець, «поранений чи ні, кожен убитий ворог — наш здобуток». - «Де ваша християнська милосердя?» - «Я залишив її в вдома, коли я пішов на війну», – відповів британець.

Так само, під час Другої світової війни японський доброволець Мороока почув і надзвичайно молодого опонента - на якого він напав багнетом - крик

Machine Translated by Google

«Мамо!» Коли він почув це слово, то зрозумів, що зможе
не встромив багнета вдруге в цього ворога, і так зробив цей
хлопець, хоч і поранений,
врятуватися, а потім повернутися на батьківщину.

Японці справді вважають полон нижче своєї гідності, але тим
не менш вони глибоко співчувають полоненим, яких самі
беруть. Під час російсько-японської війни багато росіян

полонених взяла Японія, і жоден з них не
згадайте без вдячності про щедре ставлення, яке їм надали в
Японії. Така поведінка щодо пораненого ворога завжди
вважалася чеснотою.
в Японії. З їхньої історії зрозуміло, що корейці
учасники монгольського вторгнення, які потрапили до рук
японців, не заслуговували на особливе ставлення, але все ж
знайшли гуманний прийом. Імператор
Кора навіть вважав за потрібне висловити свою вдячність за таке
звернення в листі до японського уряду. Тут слід пам'ятати, що
монгольське вторгнення було смертельною загрозою для Японії
та її народу. У російсько-японському
Війна Першої дивізії та Другої японської армії
мав завдання піклуватися про перших російських полонених.
було наказано провести інспекцію з метою ознайомлення
японських солдатів з формою, знаками розрізнення та
позначення противника. Багато рядових солдатів

Machine Translated by Google

одна компанія, однак, не брала участі в
інспекцію. Було враховано наступне
причина: Було соромно потрапити в полон солдатом,
і було нестерпно показувати своє обличчя
ворога як полоненого; самурай розуміє
почуття самурая та позбавляє його цього приниження.
Ось чому солдати не брали участі
огляд російських полонених. Ворог
офіцерів, які віддали наказ убити всіх японців, навіть
в'язні, можливо, не розуміли такої поведінки
японські солдати.

На одному з театрів воєнних дій у Великій Східній Азії,
Філіппіни, на початку січня низка
Японські мирні жителі були вбиті американськими військами; в
В історії Японії таких звірств не згадується.

Японці сьогодні борються за батьківщину і за всіх
народ Великої Східної Азії бореться з важким, самопожертвованим
запеклої боротьби, в якій вони висувають найжорсткіші вимоги
на себе; проте вони мають глибоке співчуття
для ближніх людей, і через цю ситуацію, в
хід боїв, багато визначних та зворушливих подій
з'явиться, що увійде в історію
війну і там свідчать про дух Японії,
Ямато Тамаші.

Machine Translated by Google

І якщо в нас є вірність,
і нічого більше на світі,
цього достатньо, і ніхто
стоїть перед нами.

Ніхто не може нас ображати,
жоден ворог не може встигнути за ним,
смерть не може пожинати
з його жорстким вирізом.

У тобі, мені та кожному,
росте рано і пізно,
і посередині, де ми падаємо,
там його сіють.

І якщо в нас є вірність,
і нічого більше на світі,
цього достатньо, і ніхто
стоїть перед нами.

- Ганс Бауманн

Machine Translated by Google

Швидше до Диявола в Пеклі...

від Герхарта Шінке

Осінній день ковзнув у туманні простори
море. Останнє світло спало з дерев, і темрява вже почала свій
хід землею. Вечір настав вологий і холодний. На широко
відчиненому вікні королівської зали стояв Щурбод. У каміні
горів вогонь.
і кидало своє світло на високу постать. Серйозними були риси
його кутастого обличчя, погляд якого губився в туманній сірості
безрадісного вечора.

Король подумки повторював про удачу та
страждання останніх днів. Тягар був важким на його
плечі. Самотній чоловік судив себе та свої землі і мусив нести
тягар
нещастя на самоті крізь ночі.

Битва при Вік-де-Дюрстеде була програна. Приходить
покоління будуть базікати про це, як про всі битви, будуть
зверніть увагу на цю подію, як на кожну подію у війнах між народами. Але
вони ніколи не дізнаються, які думки горіли в їхній голові
про людину, яка бачила, як квітка її народу померла ще до того, як
час! Вони ніколи не дізнаються, як це розбило йому серце,
коли він розмахував своїм блискучим мечем по головах блондинки
воїни, які воювали в лавах ворога.

Machine Translated by Google

Фризький король обернувся і вдивлявся в
довго у вогні. Він підніс руку до чола.
З моря полум'я виринали постаті, що стояли
перед його очима. Це справді було зображення Альдгісла.
Мертвий король стояв перед ним, ніби живий. Розмова
з ним почали:

«Ти хотів розірвати ворожнечу дружбою, коли
ти впустив священика Вілліброрда в цю землю. Ти
сподівався, що він дотримається своєї обіцянки.
посланець іноземної віри лише сприяв заворушенням і
посіяв ненависть. Він знищив Фризську землю. Тоді я взяв
до меча та закликали до війни проти ворога, який
загрожувала свободі землі. Вільна повинна бути Фризська земля
будь вільним, як чисті хвилі моря, вільним, як
грім, коли він гримить над лісами. Але надто сильним був
число ворога. Ворог переміг,
чуй, мертвий, переміг!

У його словах звучав відчай.

«Плем'я стікає кров'ю! Сила зменшується проти
вдесятеро сильніший, бо пан у Римі завжди присвячує
нові армії для завоювання влади, ворога
проникає на нашу землю, щоб знищити свободу
Північ!

У кімнаті довго панувала тиша.

Machine Translated by Google

Образ мертвого короля з'явився чіткіше попереду.
болісного ока.

«Я мушу зберегти свободу для землі, врятувати життя
народ від чужої сили. Так, воно повинно сіяти та будувати,
сіяти насіння в родючий ґрунт і захищати поля
від морських повеней. Фризька земля повинна залишитися,
дамби не повинні просідати!

«Так, королю, Фризія повинна жити! Твоєю метою було
те саме, що й моє. Ти намагався примирити ворога, коли
ти бачив, що він прийшов у переважній кількості. Я зухвало
запропонував йому свій меч. Хіба ми обидва не сини моря,
паростки однієї землі? Хто показав батьківщині її
первісна природа? Вілліброрд співає тобі пісню.
священики проклинають мене, бо я чинив їм опір, коли
Вони прийшли обдурити мій народ. Тож вони розбурхали
Франкська армія вторглася в землю і тепер закопує врожай
кров, що текла крізь наші мечі.

«Послухай, Олдгісле, я хочу наслідувати твій приклад... якщо зможу.»
Єпископ Санса повинен в'їхати до Фризії. Я сам
хочу прийняти хрещення! Бо Фризька земля має жити!

Король витягнув меч з піхов, ступив
у світло полум'я і встромив лезо в
світло. Меч був ще гострим, але його не слід було
повторював, що невелика група непокірних воїнів виступає проти
переважаюча ворожа сила озброєнням. Заради життя він

Machine Translated by Google

був сповнений рішучості запропонувати мир. І огида, з якою
він зневажав розп'ятого бога, вщухла в цю годину
відчай.

***

Це мало стати перемогою хреста, коли король фризів,
який кинув виклик вченням
церква так довго, отримала хрещення з руки
єпископ. Священики — хитрі та розважливі — дуже добре
все підготували. Це було місце, яке єпископ обрав для
хрещення (без молитви
у Фризії стояв будинок, у якому міг здійснюватися священний акт
були виконані); ясний ранок опустився на землю.
Чоловіки та жінки зібралися разом, щоб насолодитися
видовищем, яке пропонувала церква. Дерев'яний хрест, піднятий
служителями церкви, стояли високо. Вілліброрд, той
Єпископ Утрехтський прибув зі своїм союзником Вульфрамом
Сенським та свитою через територію. Мовчки тріумфуючи,
посланець Риму пройшов до піднесеного місця.
де мало відбутися хрещення короля. Попереду
Чи вилилася б вода хрещення з усіх очей
над головою короля, і народ став би свідком того, як навіть
найзухваліший король прийняв віру хреста.

Machine Translated by Google

Іржання коней та цокіт копит
сповістили про його прибуття. Поруч із ним їхав Грімоальд, його
чоловік доньки. Воїни зі списами та словами йшли за ним.
Коли король зіскочив з коня
і йшов до єпископів, які вже зайняли свої місця вздовж боків
піднятого хреста, в його очах блищала вся гордість півночі.

Незламний воїн хотів схилити голову. Негнучкий був
його погляд на чоловіків і жінок, які мовчки стояли
по колу, наближаючись до хреста.

Вульфрам, єпископ Санса, почав говорити
голосно, щоб було чути далеко:

"In nomine patris et filii et spiritus sancti! Бачите, це а
великий час, який наближається через представників Бога на
землі. Царі та могутні володарі починають чути звістку
спасіння!»

З ентузіазмом перетворювача він вигукнув
слова:

«Чоловіки та жінки Фризії, як ваш король сьогодні
приймає спасителя і стає християнином через
хрещення, тож і ви повинні кинутися до ніг
всемогутнього Бога, який послав свого сина на землю, щоб
очистити також і твою провину, і врятувати тебе від провини та
прокляття!

Machine Translated by Google

Ніхто з тих, хто стояв там, не зрозумів значення слів. Священики стояли у волосяницях позаду єпископа, що говорив, і смиренно дивилися в бік... земля. Озброєні франкські солдати стояли на варті праворуч і ліворуч. Хрест височів високо, немов жахливий загроза.

Погляд Ретбода блукав на єпископа, зупинився на барвистій мантії, потім піднявся і зустрівся з неясним поглядом делегат Риму, повернувся назад і підтвердив знову усвідомила йому, наскільки король відрізняється від жерця. За високим чолом промайнула думка: нездолання перешкода розділяє королів Германії від римських священиків.

Єпископ додав до промови про хрещення латинські речення. Слова церемонії літали над територією, мов розгублені нічні птахи, і ніде не знаходили серця слухачів. Тож їхній ефект був втрачений, як дим від ладану. Кульмінація церемонії, здавалося, вже минула. Погляд Ретбода впевнено та твердо окинув групу своїх людей, яким бракувало шани, як і йому. сам.

Священик зображував святість охрещених і зобразив пекельні муки проклятих, які не хотіли чути слова Первосвященика в Римі. Тепер Вульфрам із Сенсу звернувся до самого Ретбода:

Machine Translated by Google

«Тож візьми, Царю, воду хрещення, щоб ти, звільнений від усіх гріхів, міг одного дня увійти до раю з натовпи віруючих, щоб сидіти праворуч від всезнаючого Бог від вічності до вічності, поки всі ті йдуть до пекла, які помирають нехрещеними».

Тоді голос Ретбода перебив єпископа, який говорив.

Він запитав мовою своїх предків: «Ти сказав,

священику, що я потраплю до раю, якщо...» дозволити мені охреститися? А тепер скажіть мені, священику, де мої батьки, яких уже немає, і яких ніколи не було охрещений?!

Жах охопив ряди групи священиків, бо святий акт був так несподівано перервав. Єпископ, повністю захоплений перетворення, вимовив слова:

«Усі вони з дияволом у пеклі, бо вони померли як язичники!

Тоді Ретбод ногою облив глиняну миску святою водою так що воно впало на землю та розлетілося на друзки. І він жбурнув свої вільні слова в обличчя священику:

«Тоді я хочу сказати вам, священику, що я б волів піти до мої батьки та диявол у пеклі, ніж з вами, священиками рай!»

Machine Translated by Google

Рік публікації

1944 рік

Machine Translated by Google

Європейський фронт

Чим сильніше ця війна впливає на європейських народів, тим більша енергія, яку це пробуджує в цих людях, і починає діяти. Застарілі державні ідеї зникають під впливом цієї війни, ніби їх ніколи й не існувало. Штучний набір держав Версальського договору...

розчавлені, і під стражданнями та сльозами народжується нова ера. Ми самі — лише хвиля у потоку, який змушує народи Європи рухатися. Ідеї раси та соціалізму стрясають народи Європи та штовхають їх до нових форм державного життя. Під

вплив більшовицького прагнення до експансії та підлість бомбардувань противника, народ Європа неперебірно зближується, і зароджується відчуття спільноти, якого ніколи не існувало раніше, у минулі часи єдиного видимого процвітання в Європа. Було б неправильно порівнювати стан Європи з тим, у якому вона опинилася, коли французи Революція та Наполеон сколихнули держави та народи. Тоді хвилі революційної повені обрушилися на застаріла Європа, позбавлена ідеї, під керівництвом реакційного канцлера Меттерніха та зруйнувала нестійку та порожню систему європейського державного безладдя

Machine Translated by Google

під австрійським керівництвом. Сьогоднішня Європа не перебуває в стані простого збереження та захисту минулого. У тому сенсі, що вона усвідомила своє німецьку традицію, вона порушує застарілі державні кордони та об'єднує людей. Старий світ представлений ворогом на заході та сході. Капіталізм і марксизм — це лише хворі нарости застарілого уявлення про сенс життя та цінність людини.

Нову Європу несе енергія революційна ідея соціалізму та раси. Таким чином, вона одночасно опиняється в стані захисту та нападу: нападу, бо протистоїть хворому та застарілому світу кращий. Соціалізм — це не лише побутовий програма Рейху, яка прагне до людського порядку на основі досягнень, але також містить – розглядається поза межами держави – програму Нового Порядку європейські народи на основі вільного розвитку їхніх народних цінностей та на основі їхніх історичних досягнення.

Сила ідеї Рейху

У лавах Ваффен-СС сьогодні воюють голландці, фламандці, валлони, скандинави, естонці та Латиші, а незабаром і інші народи одягнуть своїх пробуджених молодь в одній формі і таким чином утворюють європейську

Machine Translated by Google

Фронт під символом СС, який народився з
потреба цієї години та формує основу
майбутній порядок у Європі. Той, хто мав сумніви щодо сильних
сторін цієї ідеї, виправиться, коли він
сьогодні зустрічає голландців чи естонців у Ваффен-СС, які є
більш фанатичними та рішучими поборниками
ідея Рейху, ніж багато німців усередині Рейху. Таким чином
ми зустрічаємо визнання того, що служба цих чоловіків у
схід — це сталева ванна ідеї Рейху. Чоловіки, які
боролися там з німецькими загонами СС Рейху проти більшовиків,
відкинули все, всі упередження, які досі стримують їхніх
сучасників, які
не поділилися унікальним, складним досвідом фронту. У
боротьба проти нашого найскладнішого супротивника, ідеї Рейху
у всій її сяючій красі, відроджується. Зароджується європейське
почуття спільноти, яке вже не знає
вагання політиків, що застрягли у старій державі
теорії. Ці європейські добровольчі лідери СС та есесівці є
авангардом європейського фронту. Вони люблять
свою батьківщину, і тому що вони люблять цю батьківщину
і глибоко в душі віддані цьому, вони хочуть як приз
війна новий світ, організований сильним Рейхом, який
тільки вони здатні врятувати свою батьківщину та захистити
живий організм свого народу. Звичайно, ці чоловіки затяті
меншини у своїх народах. Однак світова історія є

Machine Translated by Google

завжди створюються кількома чоловіками, які мають сміливість наважитися на нове. Вагаються ж згодом. Треба перегорнути сімейну історію одного такого добровольця, щоб відчути, наскільки потужно впливає ідея Рейху цей юнак. Є, наприклад, один фламандець. Він воює в лавах Ваффен-СС. Його батько — високопоставлений бельгійський колоніальний адміністратор, а зараз служить в Англії; його дід був членом Бельгійських
парламенту, фанатичний представник французької культури проти фламандської опозиції на власній батьківщині. Онук обіймає Рейх та Адольфа Гітлера. Який розрив епох оголошує про себе! Яке сильне тяжіння
одержимий особистістю фюрера! Як
могутня кров та ідеї Рейху говорять, що молоді люди цих людей заявляють про свою готовність померти за цей Рейх, з якого жили їхні предки
окремо десятиліттями, так, століттями!

Європейське завдання СС

Таким чином, СС дедалі більше перетворюється на свою Європейське завдання: Воно об'єднує пробуджену європейську молодь у боротьбу проти більшовизму та єврейської плутократії. Хто б не подумав, що СС звідси втрачає свій первісний характер або відхиляється від суворих норм принципи Рейху не розуміють

Machine Translated by Google

революційна ідея націонал-соціалізму, яка поширюється через кордони національних держав. Ніхто в Європі сьогодні не вірить, незалежно від того, як може закінчитися війна, у повернення штучної державної системи Версаля, яка завдячує своїм існуванням виключно втручанню Англії в європейські справи. Зрозуміло, що через вплив цієї війни луск історичного розвитку, який часто тривав лише кілька десятиліть, стирається

а тепер спільне коріння європейської родини народ знову виходить на поверхню. Факт мандрів германців та колишнього германського поселення між Балтійського та Чорного морів до Атлантичного океану і Північна Африка утворила кровну єдність Європи і створили цих людей, що виникають на цьому ж фундаменті.

Америка та Англія не мають справжньої програми для політичний Новий Порядок європейського континенту. Вони розглядають Європу вже сьогодні лише як колонію, яку вони мають намір економічно експлуатувати. Більшовизм так само мало може запропонувати Європі в ідеях. Марксизм не визнає справжнього народу, так само мало він може прийняти концепцію крові у свій словник. Тільки націонал-соціалізм стверджує коріння кожного справжнього народу. Воно знає, що лише той, хто є вірний своїй батьківщині може бути вірним Рейху. Революційний соціалізм Адольфа Гітлера означає для Європи не лише регулювання відносин європейських

Machine Translated by Google

люди один одному на основі нинішньої боротьби.
Сам лише світогляд цього руху проглядає творча сила
багатої повноти можливих зв'язків народів і націй Європи з
лідерством...
сильний Рейх. Потрібно чітко бачити, що внутрішній і
зовнішній порядок Європи може виникнути лише з глибин
націонал-соціалістичного погляду на історію. СС вже сьогодні
утворює залізне кільце тих людей, які прагнуть
палкі серця за Новий Порядок у Європі під керівництвом
лідерство сильного германського середини. Без участі цих
людей нове не може виникнути. Це так, ніби наш континент
стрясає висока лихоманка; це
біль народження нової ери, яка хоче виникнути з
фундамент кровної спільноти європейської родини народів
та соціалістичного ладу їхнього спільного життя.

Яким би шляхом доля не повела нас до цієї мети,
і які б невдачі нас ще не чекали, сама мета залишається
незмінною. Це єдина мета, заради якої взагалі варто жити
та боротися. СС знає, що
все має бути задіяно так, щоб товариші з
європейський Схід зростається разом з ним у
спільнота боротьби, як і ті, що із заходу.
Розумне лікування, велика міра здібностей повинна бути
використовується для досягнення цієї мети. СС залишається

Machine Translated by Google

безкомпромісною у своїх принципах, творчою та щедрою у виконанні своїх практичних завдань. Вона повинна бути достатньо гнучкою, щоб ставитися до кожного народу відповідно до його природи та історії. Нашим завданням має бути формування європейськ молодь разом у твердий та рішучий фронт. Західний ворог не готовий померти за вищий світ, бо він його не визнає. Ворог на сході приніс людям лише пригнічення та деградацію.

Якщо існують невід'ємні людські цінності, то вони захищений фронтом німецької армії. На нашому боці нова ідея. На нашому боці врешті-решт має схилити терези долі, якщо ми залишимося непохитними та усвідомленими всю історичну відповідальність за цю боротьбу.

Machine Translated by Google

Хто може одружитися молодим?

Й. Майєрхофер

Коли молоді есесівці в кімнаті заговорили про дівчат зазвичай це було не дуже пристойно. Сьогодні це було інакше. Це була серйозна розмова і такою залишилася.

Це було тому, що старшому сусідові по кімнаті дали книга для Йоля, яка містила різні серйозні життєві мудрості, деякі з яких він передавав молодшим для роздумів. Це була книга 80-річного Лоуера
Саксонський автор Густав Френссен під назвою «Vorland». The автор мав на увазі ще не завойовані землі перед дамбами, «нові землі», але крім цього також расові та моральні
майбутнє нашого народу.

Ганс, старший товариш, застав молодь, яка часто легковажно говорила про жінок і кохання, у сприятливу годину. Була неділя після обіду, час «тиші перед бурею», перш ніж вони вирушили до міста. Ганс
спочатку прочитайте їм це:

«Молодий Т. хотів одружитися і сказав другу: «Я маю двоюрідного брата з 3000 марками. Потім він пішов і одружився з нею. Молодий Б. та його друг побачили двох дівчат йдучи попереду них дорогою на танці. Вони вирішив, що його друг візьме коротшу для танців і вино, і він візьме високого, якого він пізніше

Machine Translated by Google

одружений. Молодий С. бажав дружини. Одного разу він побачив
відчинив вікно і зрештою одружився з дівчиною, яка мала
залишив його відкритим. Молодий Р. спочатку прагнув
сусід ліворуч, але коли вона втекла від нього,
він взяв ту, що праворуч. Те, що складається разом
таким чином католики називають таїнством
церква — гарною німецькою мовою це означає Божу таємницю
буде. Протестанти кажуть: «Що Бог створив...» Я
думаю, що це просто збіги обставин – і половина з них
нещасні, які трапляються з молодими людьми,
не навчаються належним чином батьками, вчителями чи державою,
і які самі, хоча й дорослі, не мають
відкрили їм очі».

«Ви всі ходите до села щонеділі», – повернувся Ганс
і сказав їм: «А якби сержант-майора не було, ви б щодня тікали
до жінок, яких ви
навіть не особливої поваги, за деякими винятками. Просто
згадайте обставини вашого знайомства, і якщо
своїми справами ви можете витягти з селян
судження: «Есесівці знають, чого хочуть від дівчат».
Вони не просто хочуть..., вони ще й вибіркові
і мають смак і відчуття чистоти, що наполовину
характеру.' - Та чи інша якість, інакше 'Ні
дякую».

Ганс обрізав їх до потрібного розміру. Але він також
дозріли їх внутрішньо одночасно. Потім вони

Machine Translated by Google

висловлювали критику, ґрунтуючись на тому, що вони знали один про одного. Ті, хто більш-менш витримав випробування, із задоволенням жартома дозволяли «спійманим» розігрувати своє волосся. «Правопорушники» дозволяли без опору розтріпати своє недільне волосся або потерти вуха ще червонішими від сорому. Ганс був задоволений добрим серцем юнаків, на яке можна було вплинути енергійними словами.

«А тепер послухайте цей уривок», – сказав він і прочитав ще один розділ:

«Молодий чоловік, навіть глибший і серйозніший один, віком від 24 до 28 років - коли він обирає його партнер на все життя - у своєму бутті все ще не зрілий, все ще не усвідомлюючи своєї сутності, і все ще не усвідомлює не знати життя і світу. Кожен, хто знає все людське життя знає, що чоловік 37 років — це абсолютно відрізняється від чоловіка 27 років».

«Оскільки це так — за словами Френссена — 27-річний приймає найважливіші рішення у своєму житті – найважливіше рішення у своєму житті... знаєте, що це таке? - і зазвичай не визнає справді цінного молоді жінки, ті, що стоять там у простих кольорах, гарний, сильний, тихий і глибокий, створений природою та раса спеціально для того, щоб бути матерями та племінницями нашої раси; радше вони набагато більше схильні, відповідно до своїх незрізла природа, до тих, хто барвисто блищить

Machine Translated by Google

з малими талантами та хитрощами, які підходять до них з
дрібні поверхневі чари.

«Коли ці найцінніші чоловіки одружилися,
дозрівають з роками, вони визнають більше
чітко з року в рік, тип жінок, які є
цінні, прагнуть їх і бажають їх, або незабаром їх мають
таємні любовні зв'язки. А ці цінні дівчата з іншого
з іншого боку, оскільки вони відчувають, що їх не обирають
молодими чоловіками, і самі не можуть і не роблять
хочуть жити без кохання і, згідно з їхніми
власну цінну природу, притягнуту до цих цінних,
зрілі чоловіки, погоджуйтесь зі своїм бажанням кохання. І тому,
таким чином, з одного боку, ці цінні чоловіки
живуть у зруйнованих шлюбах, що дуже шкодить їхнім
продуктивність, а з іншого боку, ці цінні
жінки або живуть без кохання в постійному невдоволенні,
або залишаються (більшість з них) протягом усього цвітіння та
плідний період їхнього життя бездітна кохана людина. Це
стан сповнений проблем з людської точки зору,
а від народного — від великої шкоди».

«Повний проблем з людської точки зору, і
«від народного великого лиха», – повторив Ганс із
акцент.

Після того, як він закінчив, деякий час було тихо.
Але потім хтось висловився: «Але ж ми не можемо так довго чекати?»
Скільки тобі років, Гансе? Під тридцять? Майже...

Machine Translated by Google

середнього віку! Однак рейхсфюрер СС бажає, щоб ми одружувалися молодими!

«Я очікував цього заперечення», – відповів Ганс. «Автор Френссен не мав на увазі, що не можна одружуватися до 37 років, він радше хоче, щоб молодий чоловік якомога раніше доклав усіх зусиль, щоб усвідомити справжні людські цінності, що, природно, йде рука об руку з роботою над собою. «Чоловіче, стань необхідним!» – сказав...

якось сказала важлива людина.

«Ви думаєте, що рейхсфюрер хотів, щоб ви одружилися молодими, щоб ви могли одружитися з дурними? І щоб ви лише потім відкрили очі? Ви думаєте, що рейхсфюрер дав вам дозвіл на легковажність? Ви б обманювали себе. Це лист довіри! Рейхсфюрер вважає, що ви, як есесівці, достатньо гідні та зрілі, щоб боротися за Німеччину, а якщо потрібно, і померти. Але якщо від вас цього можна вимагати, то вам також можна довірити дати Німеччині нове життя. Рейхсфюрер не має на увазі схвалення кожного примітивного кохання. Він думає, що коли бажає вам раннього шлюбу,

про Німеччину, про дітей, але він також думає вище
все про цінність цих дітей! Якщо у нас сьогодні є
сотні одержувачів Дубового листя, тисячі лицарських орденів
Перехресні реципієнти та сотні тисяч інших
оздоблені солдати - на додаток до грубого матеріалу,
які ми також маємо - тоді просто поміркуйте, де все це

Machine Translated by Google

походить! Ви сьогодні такі, якими вас створили ваші батьки, а це означає, якими були ваші батьки. Майбутні хлопці а дівчата, чоловіки й жінки, будуть такими, якими ти їх виховуєш, тобто такими, як ти є, і такими, як твої дівчата також.

«А оскільки час солдата на війні не дозволяє марнувати, тож не можна витрачати свій час. - Чи можете ви поговори зі своєю дівчиною серйозно про такі речі, як я тепер поговорити з тобою? Якщо ні, якщо вони занадто дурні або м'які для цього, то з радістю відпусти їх. - Але якщо вони стануть серйозними і тихо, коли ви їм це скажете, і якщо вони заглянуть у ваш очі, тоді щось там є. Але ніколи не припиняйте перевіряти їх, а отже, і вас самих знову і знову».

Один із молодих хлопців сказав: «Мені дуже важко правильно вирішити це найважливіше життєве рішення правильний вибір дружини. І тому я вважаю, що ідея Френссенса лише «Одружитися пізно, справді добре». Потім принесли перепустки. у кімнату.

«Приготуйтеся, хлопці!» — вигукнув Ганс. «У нас те саме...» шлях для шляхів, щоб ми могли завершити нашу розмову».

Вони вийшли з казарми на свіже повітря. Випав свіжий сніг, і земля пахла дуже чистою водою. Вони разом спустилися з пагорба, на якому знаходилися їхні квартири були розташовані, перед ними розкинувся багатогранний ландшафт чиє безсмертне життя лежало під кришталевим снігом ковдру.

Machine Translated by Google

«Немає сумніву, що саме нордична людина дозріває пізніше, ніж людина сходу чи півдня, особливо якщо під зрілістю також розуміти зрілість характеру, духу та міцності. Тіло і душа, за нашими переконаннями, по суті є єдиним цілим і тому належать одне одному. Сам по собі пізній шлюб є природним для цінної нордичної людини. Але мені не потрібно говорити вам, що ми сьогодні стоїмо в найважчій боротьбі за наше расове існування з початку історії нашого народу. Наші батьки та діди-діди, як правило, мали занадто мало дітей, а вороже налаштовані люди, навпаки, мали четверо чи п'ять разів більше! І ось, за півстоліття друга війна вже забирає жертви з нашої крові. Тож ми повинні скоротити проміжок часу між поколіннями. Ми не маю вибору та й інакше немає, тож зрозуміло міркування повинні запобігти цьому. Ми, навпаки, повинні прагнути до того, щоб молода людина вже рано знала і ставитися до свого обов'язку серйозно. І ми його виконуємо через взаємну допомогу в цьому завданні. Ті, хто має схожий характер серед старих і молодих повинні підтримувати одне одного з порадами та діями. Перше, звичайно, це те, найбільш палкий інтерес до вас самих, а саме визнання того, що завдання вибору дружини – це єдине, що це справді важливо, щоб усе інше йшло добре сам по собі. Однак основою вибору дружини є рівність народження, що означає приналежність до однієї породи,

Machine Translated by Google

а в межах однієї породи чи раси також сумісність найважливіших рис характеру та духу».

«Молодь сьогодні у 20 років, але також через час...» визначених причин, настільки незрозуміло та невизначено в «питання кохання та шлюбу», – продовжив Ганс. – «Але як це може бути інакше, доки засоби масової інформації так довго були завалені такою кількістю легковажних уявлень про ці речі, щоб задовольнити цікавість та пожадливість бездумних мас? Чи може бути інакше, якщо наші дівчата фарбуються та виставляють себе за прикладом кінозірок? Чи може бути інакше, доки німецький хлопець вважає, що його дівчина має виглядати точнісінько як та чи інша кінозірка, і навпаки, якщо німецька дівчина обирає свій «тип» серед кінозірок? Чи може молодь зрозуміти, що таке скандинавське почуття між хлопцем і дівчиною, між чоловіком і жінкою, якщо цілий день вона лише белькоче та насвистує дурні хіти, мугикає та сутулиться, замість того, щоб співати німецькі любовні та народні пісні, танцювати німецькою та плекати жваве німецьке соціальне життя? Тільки тоді, коли ми знову матимемо спільну, природну народну культуру та природне громадське життя – очищене від чужого – у...»
клани, села та міста, коли все працює
разом, щоб сприяти та пильнувати належну любов до
молодь народу, коли знову весільні свята
стануть змістовними народними святами, тоді навіть
20-річні молоді люди, мабуть, вже знають, що їм робити.

Machine Translated by Google

що слід любити, а чого уникати, а також вони знатимуть, що таке відповідальність перед предками, рівність народження та виховання. І вони знайдуть ті ж ідеї серед своїх родичів та знайомих, як це було з нашими предками тисячоліття тому. Читайте саги, там ви знайдете «образи кращих часів», про які співає наша пісня вірності! Ви покликані знову пробудити ці занурені образи до нового життя, оскільки ви породжуєте дітей такої цінності, з якими тільки й може з'явитися

такої культури, сформованої в скандинавському стилі, можна досягти. І чи

не забувайте, для цього потрібні матері, які зможуть успішно виховувати дітей у дусі такої культури та зберігати живий фольклор, що належить до неї».

Ганс закінчив свою недільну проповідь. Він зупинився, і група зробила те саме разом з ним. Вони подивилися вдалину і побачили сніг неподалік. Їхні теплі руки схопили його, і невдовзі сніжки...

політ.

Після запеклої сніжкової битви вони попрощалися та розійшлися. Один з молодих хлопців залишився з Гансом, і вони обидва, ймовірно, торкнулися...

з багатьох інших питань.

Machine Translated by Google

Твоє життя належить твоєму народові!
Г. Кл.

У щоденнику та речах есесівця, який убив
сам часто повторює таке речення: «Моє життя
«більше не має цінності!» Що він мав на увазі під цим і що він
він має право так говорити?

Есесівцю був 21 рік. Його кохана, яка мала
зв'язав його з двома різними дівчатами, одну за одною,
не був легковажним. Він шукав гідного
союз, рівноправна дружина, яка б дала йому здоров'я
дітей у міцному шлюбі. Він відмовився від першої дівчинки
коли медичні огляди чітко показали, що дівчина
залишатиметься безплідною. Але потім, коли з'являється нове кохання
зв'язала його з іншою дівчиною, він дізнався в лікарні
що він сам з власної вини став безплідним.
Відтоді речення про безцільність його
життя часто повторювалося в його творах, і що він мав
втратив усе, чим жив, любив і за що боровся:
увічнення у його дітях.

Чого цей есесівець хоче досягти через свою
самогубство? Чи хотів він спокутувати винність, яку сам собі завдав?
безпліддя чи він хотів уникнути бездітного життя,
яка здавалася йому бідною та порожньою?

Machine Translated by Google

Ми із задоволенням залишимо розгляд цих питань психіатрам. Для нас, есесівців, у цьому випадку, як і у всіх випадках самогубства, необхідне та важливе лише одне питання: чи допоміг цей вчинок людям, чи зашкодив?

Ніхто не може заперечувати, що вчинок есесівця, про який тут згадується, завдав серйозної шкоди народу. Бо ним нічого не було спокуто чи відшкодовано. Навпаки: есесівець не лише позбавив свій народ
потомства, але своєю власною смертю він також позбавив його себе та власної робочої сили та бойової сили. Цим він посилив свою провину.

Можуть бути випадки, коли велика провина може бути лише спокутується смертю. Потім є випадок, коли
Подальше життя винної особи може означати нестерпний тягар для громади. В усіх інших випадках існує лише одне спокутування та примирення, а саме
сукупні життєві зусилля для громади.

У своєму наказі від 19 березня 1939 року рейхсфюрер СС явно зайняв позицію, спрямовану на самогубство. У ньому йдеться:

«Щойно 15% самогубств скоюють з певних причин»
що можна прийняти, наприклад, кінець життя
після злочину, який шкодить громаді та очорнює
честь. Однак 85% самогубств скоєно заради
причини, які ніколи не можна прийняти, такі як страх покарання, страх перед випробуванням, після догани від начальник, після сварки з батьками, після того, як

Machine Translated by Google

розірвання заручин через ревнощі після
нещасливе кохання тощо...

«Самогубства такого роду не мають нічого спільного з героїзмом»
або героїчний дух. Ми, есесівці, розглядаємо їх як
втеча, як дезертирство від боротьби та від самого життя.

«СС ніколи не мали розуміння до людей, які
уникати боротьби. Тому я постановляю, що у всіх випадках
де розслідування, ініційоване начальником
чітко визначає причину самогубства
не можна прийняти, щоб не повідомлялося про смерть
чоловіка, і що СС не бере участі в
похування».

Твоє життя належить не тобі, а твоєму народові.

Machine Translated by Google

Те, за що ми боремося, — це захист існування та розмноження нашої раси та нашого народу, харчування її дітей та збереження чистоти кров, свобода та незалежність батьківщину, щоб наш народ міг дозріти до виконання мети, поставленої перед ним також творцем всесвіт.

- Адольф Гітлер

Machine Translated by Google

Потрібно подолати «мертву точку»

Повідомлення наступного листа від компанії лідера слід розуміти буквально. Це стосується ти і я, і всі ми дуже особисто.

...Незважаючи на ці важкі дні, ми дивимося вперед майбутнє з упевненістю. Але мене часто непокоїть одна думка, а саме те, що дуже мало європейців повністю розуміють, в кінцевому рахунку, всю абсолютно безумовний характер цієї війни. Звичайно, це поширюючись дедалі більше. Але вся суворість війни охоплює лише надто небагатьох.

Більшовик хоче прийти на захід, і з він їде на смерті — за всіх нас, без винятку. Ми боремося за існування чи неіснування - всі ми, ми в Рейху та у всіх європейських землях. Зі сходу нам загрожує повне знищення; більшовизм — це абсолютне історичне заперечення всього, чим ми є, незалежно від того, як це називають. А росіянин сильний, особливо в тому єдиному, що раніше завжди вирішувало конфлікти: в душі. Він такий фантастично здоровий; навіть більшовицька отрута не може йому зашкодити. Натомість вона має вплив бактерії, яка встановлює раніше

Machine Translated by Google

дрімаючі сили в русі, які потім сліпо, але неперебірно слідують внутрішньому закону.

Більшовизм — це справді велика подія в раніше бідних Російська історія, щось, що історично рухалося — і досі рухається — широка маса цього велетенського народу. Росіяни йдуть у цю війну безперешкодно. Ми несемо з собою багату спадщину, яка обтяжує нас.

Як колись сказав фюрер: «Останній батальйон перемагає; іншими словами, той, хто зробить останній постріл Перемагає, незалежно від того, як закінчиться матч або де буде зроблено цей останній постріл. Той, хто тримає зброю напоготові до пострілу та націлиться на суперника через п'ять хвилин після дванадцять, переміг, навіть якщо він стоїть сам проти тисяча.

Дуже гіркі тижні залишилися позаду, тижні, сповнені жахливих переживань. Але ми, солдати тут, на сході, переживаємо величезна самосвідомість і тверезість щодо себе. Ми стаємо чистішими, кращими, сильнішими та здоровіші тут. Солдати, які вже понад два роки тримаються в Росії, — найкращі люди нашого народу, безумовно найкращий. Це так: більше не слід тренувати новобранців у німецьких казармах з душовими кімнатами, ліжками, шафки тощо, але в російських чи польських брудних гніздах. Більше не слід збирати дивізії на західних Європі, але й у Радянській Росії та Польщі.

Machine Translated by Google

Нещодавно я забрав двох солдатів, які відійшли від своїх частин. Десять днів тому вони були в Гаазі. Тут цілком зрозуміло, що спочатку від таких людей не можна багато очікувати, незалежно від...

наскільки вони оснащені. Але шкода, що
що все втрачено в перших битвах. Про цю точку зору говорять про все більше і більше. Навіть одиниці, які були в

батьківщину на тривалiший період для відпочинку або перепідготовки

вже не такі хороші, як були б, якби ніколи
був там. Спочатку потрібно подолати «мертву точку»: потрібно відучитися озиратися назад, потрібно засвоїти, що шлях до справжнього та істинного життя веде лише обхідним шляхом поразка ворога, що вороття немає.

Батьківщина надто прекрасна для нас; вона робить нас хворими, млявий та слабкий. Це не має нічого спільного з моральним духом вдома. Але з ефектом безпеки та пристойності в все наше життя і наше буття; ось що робить нас такими нудить, коли ми озираємося на російські страждання, на самотність і спустошення немилосердної вимоги,
який – такий абсолютний – ймовірно, був зроблений лише на Афіняни у своїй боротьбі проти Спарти чи Цезаря в його битва з Верцингеторіксом.

Треба розуміти, що навіть повністю емоційно, інакше людина піддається величезному тиску
що падає на людину духовно. Якщо людина це розуміє,

Machine Translated by Google

тоді тиск одразу зникає. На його місце приходить крижане,
активне бажання вступити в бій з ворогом і перемогти його будь-
якою ціною. Під час моїх завдань я мав
ознайомитися з дуже різноманітними підрозділами, тими
які безперервно перебувають у Росії з 1940 року, ті, що були
сформовані в Німеччині під час війни,
і ті, що зібрані у Франції. Останні мають
найважчий час – звикнути до
безумовний характер російської землі для того, щоб
отримати чітке уявлення про гігантські можливості цих просторів,
які там чекають на європейську творчість.

У них у голові гуде: «Тоді у Франції!», натомість
сказати: «Ось я, тут я залишаюся — і якщо це не гарно
тут, тоді стане гарно, ось чому я є, ось ким я є!»
На жаль, надто мало хто каже останнє. Якби ми могли міцно
вгризатися в російську землю... то совєти б...
ніколи нас не проганяють. Але, на жаль, дуже мало хто кусається
міцно тут; вони мріють про кінець війни
додому, але не про кінець війни як вільної людини в
схід. І це велика ганьба. До цього має дійти. На
у цей момент росіянин може почати робити все, що забажає
подобається; він не зробить жодного кроку вперед...

Machine Translated by Google

Якщо ми побачимо, як старий світ перетворюється на руїни, то нехай цього не буде.

занадто багато запитують, чи багато цінного, багато чого такого
незамінний, також знищений! Це засмучує
і послаблює силу опору. Натомість давайте
запитайте себе, чи відчуваємо ми все ще іскру
сила в собі, яка дозволяє нам відновити
Райх з нашої плоті та крові. Якщо це так - і
Я знаю, що найкращі серед нас мають цю тверду віру -
тоді ми також матимемо силу відбудувати велике
працює там, де нам більше не заважає жодна стара стіна — у
простори сходу та над руїнами заходу.
собори впали; їхня свята міра живе далі
незнищенні в нашій крові. Тож ми вільні для боротьби
і пізніше будуть вільні, згідно з вічною мірою,
будувати нові цитаделі нового часу.

***

Бути простим і природним
є найвищою і кінцевою метою.
- Ніцше

Machine Translated by Google

Людина перевершує матеріал, якщо вона протистоїть йому
велика опора, і відсутність маси або велика маса зовнішніх
сила мислима, яку неможливо перемогти духовним
сила. І завдяки цьому кожен, хто здатний на це, може
зробіть висновок, що у чоловіків, справжніх чоловіків, цінності
живий, який не може бути знищений снарядами чи
гори вибухівки.

- Ернст Юнгер

Machine Translated by Google

Вічне Серце

Шлях назад – так ми називали шлях
матері й батьки, батьки, які втратили сина,
часто їхній єдиний; шлях, який нібито виведе їх із відчаю та
самотності назад до життя. Фрау Маріанна Гарміц із Зеттіна
описує зустріч із
солдат на передовій, який повідомляє про повернення такої матері:

Це було у поїзді. Серед пасажирів сидить молодий солдат.
Його волосся посивіло. На обличчі у нього шрами від ран та
зморшки, які виникають лише від великого шоку.
Він був у відпустці, на шість тижнів, як він сказав, і
оскільки хтось запитав його, як можлива така тривала відпустка,
він поступово почав говорити.

Важкопоранений хлопець приїхав зі Сталінграда...
де він брав участь у важкій битві майже до
самий кінець - літаком з батьківщини та до лікарні в
Відень. Прийом, який навіть нас, загартованих чоловіків,
зворушив до сліз. Неймовірна любов, турбота, квіти, співчуття. У
поруч ліжка мій друг і товариш. Поруч з ним, мовчазний і
героїчно, сидить його мати, яка бачить, як її єдина дитина починає
вздовж стежки в ту широку, невідому землю. Через
від мене товариш Г., який втратив і руку, і обидва
ноги.

Machine Translated by Google

Він один. Ніколи не бачиш родичів біля свого ліжка.
Стурбований і з мовчазним співчуттям, його погляд зупиняється на
обличчя матері. Вона відчуває це, і невидима смуга
розуміння огортає її серце.

«Хто цей юнак?» — раптом запитує вона мене.

«Бездоганна людина і товариш», – відповідаю я.

«Сам?»

«На жаль, так, і бідний».

Вона замовкає. Я розмірковую, що ці питання...
цієї години - мабуть, підла. Я знаю, що вона володіє великим
ферма, що її чоловік мертвий, і що там, поруч
вона, син, спадкоємець, носій імені, ось-ось піде
у своїй останній подорожі. Його життя дедалі більше згасає.
Вона тримає його за руку, яка стає дедалі важчою.
І відчувається, що кров відступає від її серця, що вона
відчуває, як її життя згасає разом із життям її сина, який був
зміст її життя та її перше й останнє здійснення.
Тихо вона все ще тримає руку, коли вона вже холодна;
ми мовчки лежимо і не сміємо дихати.

Потім вона встає і підходить до нашого товариша, який спостерігає
її широко розплющивши очі. Вони простягають руки. Вона відчуває
що має означати цей теплий тиск: його внутрішнє
співчуття.

«А тепер у мене є до вас прохання, мій дорогий друже.»
Ти був другом мого сина; чи можу я вважати тебе моїм другом?

Machine Translated by Google

синку? Усе буде належати тобі, усе...!» Це так
як ридання.

Незграбно він намагається поцілувати їй руку. І заїкаючись
його подяку. «Це», – так закінчується рапорт солдата, – «це те, що я
досвідчений, і я знаю, для чого повертаюся на фронт
коли моя відпустка закінчиться».

Він бачив вічне серце Німеччини: німецьку
мати. Він бачив, як вона подолала смерть у своєму найвеличнішому
момент.

Machine Translated by Google

Зламані руки

Майстер Ріменшнайдер був один у своїй майстерні.
Сутінки м’яко опускалися на фігури, які, здавалося,
м’яко наповнюються життям в останньому денному світлі. Тілман тримав свій
неспокійні руки завмерли, а його погляд знову охопив
останній роботі. Він встав і важкою ходою пішов до
статуя Мадонни і — як це було так часто раніше — вона
йому знову здалося, що він не стикається з мертвим
вироби з дерева, але таємниче б'юча істота. Він колись
знову відчув, як ніжно спадає драпірування одягу, помітив, як по його
тілу пробігло знайоме особливе тремтіння,
що завжди на нього находило, коли він починав різьбити
любляче та інтимне обличчя з м’якої, запашної деревини
з рідних лісів. На роботі йому завжди подобалося бути
сам, і він не був обмежений ні часом, ні годиною.
Все, що він бачив і любив чи ненавидів у своєму житті, він
просто взяв у свої руки, щоб дозволити йому стати новим
бути поза каменем чи деревом та звільненим від повсякденних справ
жити. Його дружинам було нелегко жити поруч з ним.
Він був одружений тричі, але смерть була
звичайний гість і продовжував триматися того, у що він вірив
повністю володіти. Часом йому здавалося, що він
винним, ніби він дозволив життям своїх дружин, які були такими

Machine Translated by Google

особливо для нього, занадто багато тече через його руки в його робота. Вони завжди були для нього як фонтани, від з якого він міг отримати силу та радість, а іноді й також трохи спокою. Але вони насправді не зникли, і це була доброю та заспокійливою певністю для господаря. Краса та аристократія виникли з матеріалу. Він мав виконав неписаний закон; народжений з нічого, він мав зробив творіння та віру в життя видимими в німих істотах.

Минуло багато часу з тих важких часів, коли я був учнем на піку своєї роботи. Він бачив багатьох людей і країни. О, світ був широкий, і туга була

чим більше він його впивав, тим глибше він його впивав. Але поступово мир навіть на нього наздогнали. Вюрцбург оточив неспокій його крові. Тут він знайшов притулок.

Майстер спокійно обміркував усе це і тоді він зрозумів, що минулий час селян- пробудження було схоже на велику річку, в яку його туга поринула міг текти.

Його думки знову промайнули навколо скарбу зали церковних наглядачів, через амбітні колонні стіни високих соборів - у всіх них були його скульптури, пам'ятники, вівтарі, статуї апостолів. Стоячи в цих могутніх кам'яних лісах, він завжди був щасливий, і він захоплювався майстрами-будівничими країна, яка зухвало зводила такі споруди в

Machine Translated by Google

небо. Йому також подобалися дзвони, що дзвеніли над широкою землею з їхніми важкими тонами.

Але щось дивне мимоволі жило всередині його, а тепер прорвалися. Чому священики повісили слухавку Там було голландське золото та кольорові прикраси? Чому вони співали іноземні молитви Богу? Чому дзвін грошей у футлярах, здається, був найважливішим для... церкви? Потім Ріменшнайдера охопила дика біда.

Він стиснув свої благословенні руки в міцні кулаки. Як часто священнослужителі змушували його робити те, що його руки неохоче робили. Однак, я пішов, як хотів, вони не могли мені допомогти; і поки він думав, Холодний блиск у його очах посилився. Він використав Люди, які день у день оточували його як взірці для його роботи. Сільські жінки, діти з міста, чоловіки з майстерень та з фермерських угідь – він розмістив їх у вівтарях, і Церква дала їм іноземні назви.

Прелат принца-єпископа Вюрцбурга приніс майстер нове замовлення. Сварливий Ріменшнайдер відповідь нашорошила вуха. Потім вона вибухнула нетерплячим і нестримно вимовив з нього: «У місті ходить чутка поширюється, але я не хочу вірити... Майстре Ріменшнайдере! За всіх часів пекельні сили

Machine Translated by Google

мали своє місце всередині вас. Як інакше ви могли б розмістити втілений Антихрист у святих вівтарях?

Пригнічений і дуже здивований, майстер спитав: «Де... де Антихрист, преподобний пане?»

Він засунув бліді руки в широкі рукави своїх сутана і сказала холодно, трохи зневажливо:

«У кутках ваших вівтарів присіли селяни з вульгарні обличчя, і ви створили досить вишуканий обличчя Юди в Heiligenblutaltar в Ротенбург, щоб він міг бути Святим Іваном. І на всіх хрести, яких злодії не мають, і», його очі завмерли господар, і він нахилився вперед: «і всі Божі Матері ти вирізьблюєш, носиш обличчя своєї молодої дружини Елізи.

Майстер ледь помітно й холодно посміхнувся преподобному, підняв худі руки на знак відмови та сказав: «Так, так, я знаєте, що ви хочете сказати: ...І досі сьогодні бренд ганьби, перші люди в оголеному вигляді, стоять веселий і невинний біля порталу Марієнкірхе. Я знаю, що ти думаєш про мою роботу, ти кажеш, що я не дотримувався Святого Письма. Тепер я дійшов до знаю, що занурюватися теж дуже ризиковано глибоко занурився у Святе Письмо. Я щойно зісковзнув фальшивий одяг, яким ти обгорнув людей і тепер це тебе дратує, бо ти бачиш, правда».

Machine Translated by Google

«Стережися, Майстре-раднику, різьбяру по дереву святої та єдиної Церкви, вона має Господнє таїнство, вона стоїть недоторкано понад усіма людьми. Залишайся її слугою!» Не ставай поплічником диявола та його лакеїв!

Магістр нічого не відповів, а лише довго та зневажливо дивився на прелата. Коли важкі дубові двері захлопнулися за церковнослужителем, що відходив, Ріменшнайдер зрозумів, що перший великий промінь

Міст, який він переходив десятиліттями, зруйнувався.

Тільман Ріменшнайдер був у країні кілька днів. Він відвідав друзів і товаришів, про яких знав, що вони пов'язані з підпільною діяльністю.

організація селянського опору. Мовчазне повстання поширювалося як вогонь. Потреба селян зростала. Але Тільман Ріменшнайдер став на їхню сторону.

На вершині міської стіни Вюрцбурга селянин-

Вожді стояли годинами, чекаючи

селянські армії, що мали прибути до міста. До повстання вони ховалися. Коли задзвонили тривожні дзвони

вони раптово вийшли і мовчки вишикувалися

чоловіків. Їхні справи тепер були на висоті. Архієпископ мав втікши, він, мабуть, зрозумів, що його гра скінчена. Невдовзі Селяни мали прийти. Вітер бив їм в обличчя, як холодний кулак. Ніч ставала прохолодною та довгою. Берметтер

Machine Translated by Google

перейшов до Ріменшнайдера: «Це займає чортівськи багато часу
час, марш армії до Вюрцбурга».

Темрява, холод і очікування безперервно зростали
разом більш гнітючі, більш приголомшливі.

Крізь чорну темряву пролунав крик. Цокання копит.
Вершник, що мчав. Це був кур'єр Мергентхайма. З його
задихаючись, вони витягли слова, спочатку лише два, що
шалено крутився:

«Все скінчено... Все скінчено!... Нічого не залишилося»
селянських армій». Заїкаючись, звіт про
Падіння останнього селянського війська випалило їхній жах.

Ніщо не рухалося. Жах зростав навколо чоловіків.
ніби їх оточувала непроникна стіна
полум'я. Вони думали, що задихаються. Це було
нестерпно. Потім хтось дико завив, ніби тільки
Побита тварина здатна плакати.

Але потім воно вирвалося з люттю. Селянський вождь
дзвінок різко пролунав крізь турбулентність
розпад:

«Ріменшнайдер! Ріменшнайдер!... Ось, швидко, а
коня, ми повинні покинути Вюрцбург! Коли єпископ
повертається, переможці увійдуть у місто, а потім наші
життя закінчиться. Ми — багнюка на їхньому взутті! Ми...
останні!»

Machine Translated by Google

І здивований його жорсткістю: «Що сталося,
«Ріменшнайдер? Ходімо!» Дуже слабка, але тверда, як скло,
пролунала його відповідь:

«Я зробив Вюрцбург великим... Я залишуся. Я не повернуся
хвіст, і... і... куди... мені... піти?

Мовчання!

Лише нічна чорна буря вирувала. Зірок не було видно.
сяючий, жодне світло надії не зігрівало.

Селянські вожді передумали. Вони зрозуміли
що будь-яка втеча була б марною. Рано чи пізно
пізніше їх би викрили, або ж вони б
довелося ховатися в лісах, але тоді вони, можливо,
міг померти від голоду.

Останнім селянським вождям вдалося сховатися протягом трьох
днів, потім їх виявили та захопили
єпископські шукачі.

Вони причаїлися, скуті кайданами, у найглибших підземеллях
фортеця Марієнбург, їхні палаючі очі зосереджені на
густа темрява. Ніхто з них не знав про інших.
Повітря в підземеллі було смердючим і вологим.

Тіллман Ріменшнайдер мало не задихнувся в
темрява підземелля. День за днем минав, крок за
крок, і багато ночей промайнуло. Завтра був
минуло, і минуле зруйнувалося.

Machine Translated by Google

Раптом перед його кам'яним підземеллям задзвеніли кроки, а можливо, й кайдани. Денне світло засліпило... Ріменшнайдер. Його грубо штовхнули вперед. яскраво-червоний колір дублетів катів горів у його очі. Він увійшов до зали суду.

Через його смирення трибунал був зведений на трон. Чорний, далекий і належав іншому світу. При цьому час, коли він знав: Ось іде мій урожай... червоний урожай.

Звинувачення було зачитано міським судовим виконавцем. духовенство видало господаря світському суду; вона зберегла чисті руки, бо як це можливо закривавлені руки обіймають Святая Святих? Церква була бездоганною. Вона стояла вище за світське держава, яка мала служити їй, і світська держава мала висловити речення:

«Тільман Ріменшнайдер, скульптор, різьбяр по дереву, міський радник і колишній мер міста Вюрцбург, є звинувачений у злій зраді своєму суверену та феодалу пана, шляхетного принца-єпископа Вюрцбурга. Через непокори і тому, що він мав намір відкрити місто для підступних селян-єретиків, йому виносять вирок смерть... Але Церква...»

Ріменшнайдер майже не слухав. Він дивився крізь все, а надворі він почув спів пташки. Маленької пташки,

Machine Translated by Google

він подумав: «Мені б знадобилася твоя пісня вчора»
і всі дні в підземеллі, Але звинувачення та
Суд, що вівся слово за словом, наближався до нього,
торкався його, хапав його серце, немов залізні пальці, і
зламав це.

«Церква милосердна в ім'я Господнє,
Ріменшнайдер буде лише позбавлений частини своїх
майно буде позбавлене володіння, і за допомогою
тортури... його руки... будуть... зламані!

Чи могло сонце світити... чи міг вітер дути? Чи могли дерева...
мають право шелестіти, а птахи – співати
коли завдавався цей нестерпний біль? Хіба не можна
все завмирає від безіменного жаху?

І це було зроблено!

Люди виконали людський вирок. Коли
мучителі розпочали свій жахливий вчинок, майстер викопав свій
заціпив губи зубами. Він не видав ні звуку. Потім упав
у вир сяючих червоних кіл.

Щоб ніколи більше, як у Середньовіччі, наші
творчих людей катують — за це ми боремося.

Machine Translated by Google

Душа і тіло

від LE

Пізньокласична, християнська концепція стверджує, що існує глибока різниця сутності між тілом і душею. Обидва мають різне походження: тіло має земно-матеріалістичне джерело, душа — божественно-духовне.
Обидва мають різну долю: тіло вмирає та розкладається, душа вічна і живе після смерті. Обидва стоять у найбільша суперечність цінностей: тіло є джерелом прагнення, низини, антицінностей та зла; душа є носій високого та добра, а отже, безмежної цінності.
Між розривами та непрохідною ущелиною вони стоять протиставлені один одному. Нечестиве тіло — це ланцюг вільний, богоугодний духовний високий політ душі; це її нечиста, земна в'язниця.

Наше життєве відчуття та природне почуття нашої породи не погоджуюся з цими принципами вмираючого та руйнуючогося світу:

Ми знаємо, що і душа, і тіло – довірені нас безпосередньо творцем. Обидва однаково є прояв вічно творячого та дивовижного працююча благочестива природа.

Ми знаємо, що успадкували і те, і інше від наших предків, і що обидва живуть у наших дітях. Ми знаємо що рішення про продовження життя чи смерті обох є

Machine Translated by Google

ввірено нам з відповідальністю. Ми живемо з благоговінням, бо покликані допомагати зберігати працю творця та поширювати її протягом епох.

Ми знаємо, що благородство та чистота нашого тіла – це одночасно з нашою душею і навпаки. Ми знаємо, що той, хто псує своє тіло, псує і свою душу, що той, хто розкладає свою душу, також завдає шкоди своєму тілу. Ми знаємо, що ми можемо виховувати та формувати свою душу лише разом з наше тіло і навпаки.

Ми знаємо, що по суті ми одне й те саме з нашим тілом і нашою душею, і що освячення одне є також освяченням іншого.

Machine Translated by Google

Мати-Земля - Вітчизна

У ньому лежали прихисток надії та віри, жертви та відданість, вчинок і праця незліченних поколінь. Що є спадщиною, освяченою та освяченою через життя і смерть наших предків, дані нам як сильні і прекрасну спадщину. Скільки людських рук збудували, мужньо та вірно, на великій батьківщині, у домі наше серце – Європа. Скільки людей пожертвували, про кого піклувалися, працював, голодував, думав і страждав! Кожна рука-довжина нашої землі невпинно завойовувалася та смертельна неминучість знову і знову захищалася. Так само чинили й германські людина повільно протягом століть формує чітке риси сіл, міст, цитаделей, соборів, замків, мостів, вулиць та галасливих майстерень вписуються в ландшафт.

Це постає перед нашими очима, коли ми кажемо: Мати-Земля - Вітчизна. З цієї землі ми виросли, вона оточує нас, батьківщина дає силу життя.

Часто германські чоловіки цього не визнавали і не були усвідомлюючи його цінність. Але коли їх оточували іноземним, їм стало болісно зрозуміло, що Батьківщина добра і незмінна, як мати, ніколи швидкоплинні, завжди готові прийняти їх і підживити з силою та вірою.

Machine Translated by Google

Це був важкий шлях, поки один чоловік не встав і не сказав
з чітким голосом, що нам довелося перерости любов
ґрунт нашої безпосередньої батьківщини; це була людина, яка
навчили нас розуміти, що саме в чудовому
різноманітність племінних характерів та ландшафтів
Германські землі — це місце, де лежить багатство нашого життя, і
що лише в розумінні, вдячності, цінуванні – та любові – до всіх
кровно та культурно спорідненими людьми
Європо, чи ми надаємо найвищий сервіс нашим власним
батьківщина. Великий, святий дім-батьківщина — це для нас,
германців, і кожен ландшафт у ньому — наріжний камінь, жоден
не може бути відсутнім, і лише всі разом вони пасують
разом у вічну красу нашої великої скандинавської
визначена житлова площа.

Machine Translated by Google

Такого ж роду

Залізниця за Тронгеймом була зруйнована, тому рота мусила йти маршем.

«Марширують у Норвегії», – думали стрільці, поки лаялися та кидали рюкзаки на спину, «це як вичерпування води з моря: здається, це ніколи не закінчиться».

Але країна була прекрасна, прекрасніша за будь-яку іншу інший регіон, який вони бачили досі, і вони отримали багато чого було по Європі під час цієї війни. Вулиця пішла вгору по пагорбу, не раптово, а радше так легко і таким чарівним чином, що цього майже не помічали під час маршу. Між горами лежали маленькі темні озера, і поля та луки були такі зелені – ніби в траві, ніби вдома під час Великодня, хоча Трійця мала давно минуло.

Рота знову вирушила вранці, і після короткого відпочинку вдень вони пройшли далеко вглиб ніч. Нарешті мій вістря, що йшло попереду, побачив місто; Мета маршу на цей день називалася Огендал. Але У цей момент компанія зазнала гіркого розчарування, бо все місто, що лежало таке гарне в долина була настільки зруйнована, що залишилися лише руїни не було видно. Жоден будинок більше не стояв, лише

Machine Translated by Google

час від часу стіна, поодинокі димоходи та стіни.
Скрізь між залишками диміло і
тліючий. Коли компанія зупинилася на
лузі за містом, один зі стрільців, які були
які розбивали табір тут, у цьому регіоні, сказали, що вчора
тут відбулися важкі бої. Норвежці
мужньо чинили опір; роблячи це, місто пішло
охоплене полум'ям.

Але стрільці втомилися від довгого маршу та
Капітан коротко сказав. Він показав рукою вгору на
висоти, де були хутори: «Кожен взвод
одна ферма!

Молодий блондин-лейтенант, який очолював перший взвод
швидко озирнувся навколо: «У мене вже є свій», — сказав він і
повернувся до своїх стрільців: «Перший взвод
«Ферма прямо за трьома деревами!» Стрільці обернулися
їхні голови. Саме найвища ферма! Але вони таки бачили
що ця ферма була красивішою та більшою за
інші. Як замок, він стояв на пагорбі. Темно-червоний
балки чудово пасували до вікон з білими рамами та
Навколо простягався незайманий світ луків, полів та
ліс. Звісно, було добре залишитися там, нагорі.

Лейтенант зібрав свій взвод. Стрілець
знову підняли рюкзаки, а потім піднялися стежкою вгору.
Крізь березовий ліс воно піднімалося вгору. Коли

Machine Translated by Google

свіжа зелень дерев відкрилася, фермерський будинок
вже лежали перед ними. Луки розкинулися
навколо будівлі. Поля були щойно здрібнені.
Все здавалося таким чистим і охайним. Справді, фермер
який жив тут, був королем у своїй імперії. «Ми
стрільці другої роти», — свиснув лейтенант
на щастя, це була його улюблена маршова пісня: «Ми боремося і
«Перемога, але ми ніколи не відступимо!» Потім він зупинив свій взвод
і повільно підійшов до ферми.

Це був широкий і величний будинок. Над масивним
вхід мав вузький дах, який несли дві
дерев'яні колони. Колони мали витончене різьблення по дереву,
майже надто делікатний для важкої брами. У ту саму мить
Лейтенант вже збирався покласти руку на двері
ручку, з-під навісу вийшов старий чоловік.
Він був великого зросту, настільки великого, що був значно вищий
ніж лейтенант, який насправді був гарної статури
сам.

Старий побачив солдата і схопився обома руками
кулаками в дверну раму, стояв там, розставивши ноги і
люто похитав головою. «Привіт!» — сказав лейтенант.

Старий ковтнув кілька разів і незабаром
сказав: «Ні». Мабуть, це було єдине слово, яке він міг сказати
німецькою: «Ні, ні!» І його струнке, квадратне обличчя виглядало
непривітний, а в його сірих очах палала лють.

Machine Translated by Google

Лейтенант знову посміхнувся і легко сказав: «Ви мусите
Розмістити тут мій взвод на ніч, сорок чоловік; ті,
Знайдіть місце в будинку, тут, інші — в сараї!

Старий вчепився пальцями в дерево
одвірок і встромив ноги в землю, ніби він
тільки й мусив відмовити у допуску всьому взводу, який
вишикувалися перед будинком. Розгнівано він сказав: «Ні!»

Лейтенант покликав сержанта і наказав йому
доглядати за сараєм і готувати солому для табору. Він
впорався б зі старим тут сам.

Тієї ж миті, як лейтенант це сказав, старий
Чоловік зробив кілька кроків уперед і зайшов у будинок
перед лейтенантом, ніби той передумав.

Лейтенант на мить зупинився на порозі.
Він побачив перед собою широкий, низький зал, стіни якого були
обшитий дерев'яними панелями, над ним височіли важкі чорні балки.
Світло в кімнату падало лише з дверей і лежало
частково в темряві. Лише поступово лейтенант міг
розгледіти, що тут стояли чоловіки, десять, дванадцять чоловіків, усі такі високі
що вони майже сягали головами низької стелі.
Усі вони мали таке ж непривітне обличчя, як і старий.

Раптом лейтенант побачив, що чоловіки стоять
навколо нош. На ношах лежав мертвий солдат.
Лейтенант зняв кашкет.

Machine Translated by Google

Чоловіки в колі більше не звертали уваги до нього і мовчки дивилися на мерця. Вони не молилися, навіть не ворухнули губами. А обличчя чоловіків знову заціпеніли, ніби вони лише разом, але не показувати одне одному свою жалобу.

Лейтенант побачив худе обличчя мертвого, який був блідий, як віск. Очі були заплющені. Широкий тяжкий шрам пролягав через лоб. Але вираз мирний спокій лежав на обличчі. Куртка Норвезький солдат лежав розпластаний на грудях, а кашкет лежав зверху. Але біля підніжжя нош стояв плуг. Тоді старий підійшов до одного з чоловіків і мовчки поклав руку йому на плече. На мить Чоловік підвів погляд і голову на знак того, що зрозумів його. Потім він повернувся до лейтенанта. «Той «Фермер мертвий», – сказав він гарною німецькою.

Лейтенант коротко кивнув головою на знак згоди: «Ми залишимося в сараї», – сказав він. Чоловік повторив, що відповідь норвезька. Старий слухав і мовчки кивнув головою.

Лейтенант пішов і розмістив свій взвод у сарай. «Ніхто не зайде до будинку», — сказав він пояснив стрілцям. «Фермер загинув у бою, ймовірно, під час бою вчора вранці».

Machine Translated by Google

Коли через деякий час лейтенант знову зайшов до будинку, його супроводжували два солдати, які несли сталевий шолом і рушницю. Старий був
спочатку злякалися, а чоловіки підняли голови та звернули обличчя лейтенант. На мить у кімнаті запанувала цілковита тиша. Але двоє солдатів підійшли до мертвого, віддали честь, стали струнко, міцно стиснувши зброю та ставши на варту.

Спочатку чоловіки відступили до стіни. Не
Досі вони не усвідомлювали, що це мало означати. Лейтенант звернувся до чоловіка, який апелював
до нього і сказав: «Фермер загинув як солдат. Я
«Призначте йому охоронця!» — повільно чоловік переклав слово словом. Чоловіки навколо схилили голови
тиша, і лейтенанту здалося, що їхні обличчя
не були такими жорсткими та недружніми, як раніше.
Але тепер молода жінка, яка сиділа посеред
стіл, встала. Вона мала високу, стрункую фігуру та вільний природи. Лейтенанту здавалося, що він ніколи
побачив красивіше та благородніше обличчя.

Жінка з'явилася у дверях і шукала
хвилину на мертвого чоловіка. Потім вона побачила німця солдати, що нерухомо стояли біля підніжжя нош,
з гарматами перед ними, одна з лівого боку, інша
один з правого боку плуга. Вони не стояли в

Machine Translated by Google

будь-яким іншим чином перед мертвим, ніж той
інші чоловіки так робили, і їхні обличчя мали такий самий серйозний і
суворий вираз, як і обличчя інших чоловіків. Благоговіння перед
смерть панувала над усім.

Жінка побачила це і повернулася до кімнати.
Коли вона знову зайшла до зали, вона тримала дерев'яну
траншеєкопач в обох руках, на якому лежав один з тонких
норвезькі лаваші та передав їх німцю
офіцер: Лейтенант знав звичай, перервав
шматочок хліба і повільно його з'їв. Він знав, що
таким чином він став гостем у цьому фермерському будинку.

Наступного ранку, коли взвод вирушив у дорогу
знову старий підійшов до лейтенанта.

«Дякую», — сказав він, і лейтенант упізнав
що він вивчив це німецьке слово лише для цього самого
мети. Потім він покликав чоловіка, який міг говорити
Німець і підбадьорливо жестом вказав на нього.

«Німці розстріляли фермера», – суворо сказав чоловік,
підкреслюючи кожне слово та виглядаючи сумним.

«Це війна», — сказав лейтенант. «Це війна», — сказав чоловік
повторив. І старий, який, здавалося,
зрозумів слово, кивнув на знак згоди. «Можливо,
«Мусив до цього дійти», – повторив чоловік, і його обличчя
повеселішав, «але я хочу сказати ось що: жодної ненависті не буде
залишайся!»

Machine Translated by Google

Лейтенант мовчки кивнув головою. Він справді хотів щось сказати, але гучні слова не мали для нього великого значення. Якусь мить він шукав

відповідну відповідь.

Нарешті він знайшов слова, які хотів сказати. «Ми такого ж роду», – сказав він.

«Це правда», — повторив чоловік, і тепер старий також простягнув руку до офіцера. «Ми з того ж роду».

Machine Translated by Google

Сьогодні ми знаємо почуття спільноти, яке далеко сильніше, ніж можуть політичні чи економічні інтереси поясніть. Це відчуття спільноти, яке визначається кров'ю.

- Адольф Гітлер

Machine Translated by Google

Золота медаль за хоробрість

Коли після (Першої) світової війни австрійські прапори - який розгортався на вітрі в усіх напрямках по всій Європі в незліченну кількість старих і нових днів перемога імперії - їх довелося опускати на честь, жоден кадет не ніс їх високо і не розмахував, переходячи на загальний храм гідної пам'яті. Так само, як мала велика нація розпалися на шість чи сім частин, тож вони знайшли собі місце спочинку тут і там, де вони шелестять імператорськи, як щойно вітер подме з поля бою Каленберг (битва проти турків), кілька також у Угорщина, деякі в містах, які раптово належали країнам, що раніше мали привілей бачити атласні, порізані кулями прапори лише після капітуляції для них. Дивним чином штандарти висіли в різних залах, і коли в якийсь далекий час протягом тихої ночі останні кольорові клаптики тріпочуть від полюсів, немов метелик, на землю і розпадаються на порох, їхня слава все ще буде чудово.

Так само, як прапори, що були поміщені в темряву, так само не було нікого з тих, хто йшов маршем у своїх армійська польово-сіра форма протягом чотирьох років дозволяла демонструвати свої нагороди за хоробрість, якщо їхнє місце проживання

Machine Translated by Google

знаходився в одній з нових країн. Солдати, що
поверталися, клали свої медалі, хрести та стрічки у скрині
або за пральню. Так, вони могли зберігати нагороди за
хоробрість лише в темряві; і тому
іноді старий воїн простягав руку
до них, коли він випадково глянув на них, щоб відчути їх,
подарунки імперії, перш ніж засунути обурені дзвінкі
речі назад у
темний.

Те саме сталося і з сержантом, який заслужив золоту
медаль за хоробрість у Сан-Франциско.
Карпати — спочатку малі, а незабаром великі
медаль за хоробрість срібна, а пізніше в Тіролі бронзова
медаль, а також «Хрест Карла Труппена». Він був
людиною, яка захоплювалася зброєю, і якій ніщо не
могло принести більше задоволення, ніж залишатися з компанією
до смерті, в Галичині чи Трієсті, в Боснії чи на
«Шмельц», йому було б байдуже де. Але як
Німець, чия батьківщина була в тіні іншого
імпульсивна, далекосяжна жадібність нації, він просто ступив
як прапори та медалі у темряву і стали
фермер, і справді непоганий... просто він досяг
частіше за інших за білизною йшов до шафи, щоб
витягнути п'ять медалей, щоб вони дзвеніли
його долоню.

Machine Translated by Google

Він одружився, обробляв поля, народив дитину,
і коли воно народжувалося, і він побачив, як відчайдушно його
дружина боролася з переймами, як акушерка втрутилася від
імені жінки, кричачи «мамо» немов
стількох він бачив, як гинули на полі бою, а потім, не
усвідомлюючи цього, клацнув п'ятами об одну,
його серце сильно калатало, а чоло виступило піт;
він відчував, що тут нічого не може зробити, окрім як стояти
струнко... інакше йому довелося б присісти навпочіпки
куток і жалібно плакати.

Але як дитина в колисці захрипіла, а жінка
радісно посміхнувся, вдячно полегшений чоловік мав
дивне натхнення, натхнення, якого він ніколи не
було б, якби його армія все ще марширувала під прапорами та
барабанами, бо жоден сержант ніколи не мав права
нагороджувати людину медалями та почестями; але тепер, коли
армія та медалі зникли, і в темряві він мав
ідея діяти як верховний головнокомандувач і винагородити за
боротьбу, що кинула виклик смерті. Він покрутив вуса, підійшов
до шафи, дістав п'ять медалей і
довго дивився на них. Бо його коліна все ще були
тремтячи, він був схильний віддати все можливе
чудова прикраса, але потім він подумав, що дитина — лише
дівчинка; він похитав головою та вибрав
велика срібна медаль, що виблискувала на штампі біло-червоним

Machine Translated by Google

смугасту стрічку та прикріпила її до нічної сорочки матері.
Хай сміється мати, відмовиться, хай акушерка притисне руки
з земляним ревом до живота, медаль
тепер була нагороджена і лежала день у день, поки жінка
під час пологів одужала, на нічному столику, і всі, хто приходив
у гості, бачили, що сержант шанує свою дружину так само, як
і він сам
шанований у минулому. Пізніше він не поклав медаль назад
у шафу. Вона більше не належала йому,
солдат, що стояв у тіні, саме так він і відчував себе; тепер це
була власність його дружини, і він майже заздрив їй через
медаль. Вона насправді не
зрозуміти, проте вона мусила піклуватися про
почесну нагороду відтепер сама, а не в темряві
звичайно, з якого воно вийшло на перший план, кругле та
мерехтіла, як зірка, завдяки новому життю. Вона поклала її в
тарілка з кришталю на буфеті, і ось вона могла б бути
блискучий.

Невдовзі народилася друга дитина, і батько винагородив
його дружину малою срібною медаллю, а через рік ще й
бронзову медаль, бо знову ж таки обидві були дівчатами. Навіть у
на четвертий рік це не змінилося, хоча мати
ледь не померла під час пологів; але сержант — тепер уже як
справжній генерал, якого теж часто немає
сприймати справжню заслугу - жодним чином не дав їй

Machine Translated by Google

золоту медаль за це, але найменшу відзнаку — «Хрест Карла Труппена».

Коли після цього народилися п'ята та шоста дівчинки, хоробрість його дружини, здавалося, стала чимось... звичайне для чоловіка, не варте оцінки, так само як, як він мав на увазі, деякі з його власних героїчних подвигів також залишилися непоміченими, і тому справедливість вимагала, щоб він не здіймав великого галасу через таке благословення жінки нащадків більше не було, і йому навіть дозволялося ловити крабів і бурчали з цього приводу, аж поки нарешті, у восьмий рік, не народився хлопчик, так легко та без зусиль, так швидко і майже без болю для матері, що справедливість вимагала того у неї мали б забрати нагороду, а не дати нову; але це був хлопчик, і там стояв батько біля ліжка зі сльозами на очах, і він поклав золоту медаль, найвищу нагороду Австрії, на груди жінки, що народжувала, і вона, яка завжди сміялися з цих почестей, ставали серйозними та плакали від радості за дитину, а також трохи про медаль.

Строго кажучи, вона заслужила цю нагороду давно. Але враховуючи, що це закликало більшість виняткові героїчні вчинки, щоб здобути цю медаль, і враховуючи, що прапори були свідками стількох години, що формували континенти в історії, було цілком правильно, що

Machine Translated by Google

найвишуканіша нагорода за хоробрість була взята з
темряви та покладена на світле молоко та груди матері,
що дарували майбутнє, лише для хлопчика... бо грою
швидкоплинної людини була б слава, прапори, медалі та...
імперії, не завжди б нові губи сосунців
знаходять свою першу героїчну поживу на таких повних грудях.

Machine Translated by Google

Залишатися чистим і ставати зрілим

молодим есесівцем на Східному фронті

Не так давно ми вважали чистоту та зрілість як щось дивне; ми навіть сміялися з цих ідей. Хіба суворість битви не була нашим першочерговим наказом, а чистота — чимось для молодих дівчат? Але ми з того часу змінилися. Тепер ми дивимося іншими очима і більше не черпаємо сили для наших вчинків лише з бур юності. Тривалість війни дала нам глибшу силу витривалості та суворості. Тепер ми створюємо силу з речей, до яких ми звикли ніколи навіть не замислювалися. Сьогодні ми можемо бачити наш дім, красу польової квітки та посмішку дитини з очима, що стали мудрішими від болю втрати та свідомість небезпеки.

Коротше кажучи, ми виросли. Посеред руйнування навколо нас, постає єдиною метою як субстанцією наших найчистіших прагнень і жертв: Рейхом. І шлях до цієї мети веде через воїна мужність.

Чим важча боротьба за нашу мету, тим непохитнішою є вимога чистоти нашої волі, цілісності нашого характеру та однозначності наших поведінка. Найвищий чоловічий ідеал має бути втілений, якщо

Machine Translated by Google

Рейх має бути досягнутий, бо Рейх являє собою
Новий порядок людини; сімей, кланів та
окремих осіб. І війна ведеться за цей Новий Порядок.

Ми вперше відчули нитку повного зникнення в
цю війну до найвищого людського знаменника під час битв
на сході. Звичайно, вимоги збереження раси є лише
зоологічною справою, якщо сюди не входить збереження
арійської духовності та культури.
Навіть так, наша відповідь на знищення людини в
Світ — це не лише війна та опір, а й наше власне перетворене
життя, а мужність і чистота — найсильніша зброя в цій війні.
Так, чисті в
найвищим почуттям були мертві, які потонули в Лангемарку
у фламандську землю; чистими були полеглі, які досі лежать
у безіменних могилах на сході; і чистими були також усі ті,
хто в годину найбільшої потреби Німеччини
прислухалися до заклику перших років цієї війни.

Так само слід розуміти і наш національний гімн «Німеччина,
Німеччина понад усе»: не як бойовий клич тріумфу, а як
найглибший обов'язок будувати вищий людський порядок.
і як менталітет гордості велич покликання
бути воїнами за цей Новий Порядок у світі. Це
менталітет звільняє нас від проявів декадентства, які ми
бачимо на кожному кроці: егоїзму,
спекуляція та політичні афери. Йдеться не про

Machine Translated by Google

просто підтримувати чистоту власного аркуша заради зовнішнього вигляду — цілком буржуазне міркування, — але йдеться про свідоме відкидання будь-якої поверховості як ознаки низькості, двозначності та невірності як негідних шлюб, як він існує серед товаришів, і будь-яка непристойність та розпуста як розвага. Чому?
Бо все це відкриває шлях ворогові, щоб він міг увійти та закріпитися. Залишатися чистим також означає мати совість і турботу, і виявляти доброту і товариськість.

Таким чином, від кожного з них вимагається безповоротна відповідь нас стосовно кожного аспекту нашого буття. Чим більше ми усвідомлюємо, що ми працюємо над досягненням соціальної та політичної Новий Порядок, і чим більше ми втілюємо усвідомлення того, що тільки на служінні Рейху лежить наше дворянство, тим більше нам стане зрозуміло, що тільки вони можуть здійснювати та утримувати панування у цьому світі ті, хто має зберігали свою чистоту — навіть перед обличчям помилок та ганьби.

Ми бачили, як товариші падали поруч із нами, які були молодий і зовсім незавершений. Що наповнювало наші серця горе та зневіра. Однак саме тоді ми пізнав істину, що життєва самореалізація залежить не від кількості, а від якості років, які нам дали. Це так, тому що кожен

Machine Translated by Google

живий чоловік, жінка та дитина можуть отримати корону життя: померти за батьківщину.

Життя без чистого бажання безглуздо. Тому ми глибоко дотримуємося вислову Гете: «Жити заради задоволення — це низькі; благородні живуть заради закону та порядку». Ми не можемо точно знати, куди ми піднімаємося в цій боротьбі та яка форма та умови чекають на нас на вершині гори вище, але Рейх — це негайна місія, яку ми може зараз розпізнати та виконати. І бути внутрішньо Для цього завдання потрібна чистота та мужність.

Зверніть увагу на буржуазного солдата, який зводить на трон кожного фальшивого та нечистого бога. Можливо, такий через невігластво зневажає чистота та мужність, бо все, ким він колись був піддаються порожнім формам цих чеснот і ніколи їхньому расово-духовному змісту. У будь-якому разі, лише той є справжньою людиною, хто вкорінює нитки своєї душі в фундамент; у крайності, яка єдина породжує любов родини та батьківщини, у вірі в божественний закон, що діє в житті його раси, та в готовності спокійно йти до смерті, бо він знає значення цієї смерті як найвищої жертви Бог.

Бути господарем означає бути зрілим, мати духовне розуміння, дивитися далі зовнішності, робити необхідне, і не втрачати віри в цей процес. Не тому, що ми

Machine Translated by Google

Чи маємо ми владу та зброю в руках, чи насолоджуємося ми
певний ранг у цьому світі, але оскільки ми справжні
воїни за Рейх. Це означає, що ми обрали:
відповідальність, дисципліна, підзвітність, шанобливість та
доброта, тобто стати сильнішою людиною та новим створінням,
і не дозволяти світу встановлювати для нас свої «закони»
нас. Ми господарі, бо стоїмо у стосунку до
світ як інструменти на службі вищого порядку.
Це усвідомлення робить нас зрілими незалежно від віку.
Вісімнадцятирічні підлітки таким чином і через суворість війни
перетворилися на чоловіків. Година випробування не засталася
їм безнадійною, а навпаки, свідчить про те, що вони
справді стали дозрілими.

Machine Translated by Google

Це був справжній хлопець.

Генріх фон Кляйн

Під час моєї подорожі до Франкфурта, власник готелю в одному селі біля Єни розповіли мені, як — через кілька годин після битви коли місто вже було повністю покинуте армією принца Гогенлое та оточене
французами, які вважали, що воно окуповане –
У місті з'явився один прусський солдат. Господар запевнив мене, що якби всі солдати, які брали участь у битві, були такими ж хоробрими, як цей хлопець,
французи були б розбиті, навіть якби вони це зробили були втричі сильнішими, ніж були насправді.
Ось історія власника готелю...

Повністю вкритий пилом, цей хлопець зістрибує зі свого кінь перед моїм заїздом і кричить: «Гасподільник!»

Коли я питаю: «Що трапилося?», він відповідає: «Одна склянка...» бренді!» — і, кидаючи меч у піхви, додає: «Я хочу пити».

«Боже на небесах!», — кажу я. «Чи не втечеш ти, друже мій?!» Французи близько до міста!

«Ну ж бо, ну ж бо!» — каже він і, одягаючи вуздечку на шию коня, пояснює: «Я цілий день нічого не їв!»

«Я вірю, що в тебе одержимий Сатаною!», — кажу я йому.

Machine Translated by Google

«Гей, Лізе!» — гукаю я, і вона приносить йому пляшку...
«Ганцигер».

«Ось!», і мені так хочеться дати йому всю пляшку
на якому він їздитиме.

«Тук, тут!», — каже він, витираючи піт зі своїх
лобом: «Бо в мене немає часу!»

«Ти — дитя Смерті!» — вигукую я.

І знову я кажу: «Ось!», наливаючи йому напій, і я
спробуй ще раз дати йому всю пляшку, щоб він покатався
«Пий і їдь далі! За твоє здоров'я!»

«Ще один!», — каже цей хлопець, коли вже лунають постріли.
з усіх боків у місто.

«Ще один? Ти не хвилюєшся?» — питаю я.

«Ще раз!» — наполягає він, витираючи бороду та
сякається з верхової сидіння на коні: «Бо це буде
сплачено готівкою!

У глибині душі я хотіла, щоб він...

«Ось!» — кажу я, наливаючи йому другий напій.
бажань. А після того, як він закінчує, я наливаю йому третій напій
і запитайте: «Ви зараз задоволені?»

«О!» — струшує чоловік, — «Бренді смачне!»

«Ну!», — каже він, одягаючи капелюха, — «Скільки ж я винен?»
ти?

«Нічого! Нічого!» — відповідаю я. «Забирайтеся геть, в ім'я
Чорт забирай, французи вже входять у місто!

Machine Translated by Google

«Ну», — каже він, тягнучись за черевиком, — «Отже, Боже
винагородить його». і він дістає коротку люльку
з його чобота і каже: «Вогонь мені принесіть!»

«Пожежа?» — питаю я. — «Ви не хвилюєтеся?»

«Вогонь, так!», — каже він, — «Бо я хочу запалити люльку
тютюн».

«Тобою володіють легіони!» — вигукую я.

«Гей, Лізе!» — гукаю я дівчину, і поки хлопець
набиваючи люльку, дівчина розпалює вогонь.

«Ну!» — каже він, тримаючи в руці щойно запалену люльку.
ротом: «Тепер французи матимуть проблеми!» I
насуваючи капелюха на очі та хапаючись за
вуздечку, він повертає коня та вихоплює меч.

«Ти справжній чорт!» — вигукую я. «Проклятий,
Зачарований шахрай! Чи ти в ім'я ката?
йди туди, де тобі місце? Троє солдатів - чи не так?
Бачите їх? — Вже зупиняються біля воріт!

«Оце так!», – коментує він, плюючи та дивлячись
троє солдатів з блискучими очима. «Якби їх було десять, я б
все одно б їх не боявся». I в цей момент троє
Французи вже в'їжджають у місто.

«Бассо Манелька!» — кричить хлопець, встановлюючи шпори.
до коня і кидається до них; він стрибає на них,
так само правдиво, як живий Бог, і атакує їх так, ніби він мав
цілий корпус Гогенлое позаду нього, таким чином

Machine Translated by Google

що солдати, не впевнені, чи є в місті ще німці, — всупереч
своїй звичці — злякалися. І
перш ніж хтось встиг повернути руку, він вибиває трьох з
їхні сідла та хапає їхніх коней, а разом з ними й
ось він пролітає повз мене і кричить: «Басса Теремтемтем! Ну,
тепер бачите, пане шинкарю! Бувайте! До побачення! Хо-хо!»
Хохо! Хохо!»

Корчмар дивується: «Я ніколи такого не бачив...»
"Чувак, за все моє життя!"

Machine Translated by Google

Рік публікації

НЕВІДОМО

Machine Translated by Google

Цитати

Те, що дано людині природою, вона повинна передати як внесок своєму народові. Можна лише бути одним правильним у цій спільноті; вона зростає з виконання власного, дорученого, найвищого обов'язку.

- Адольф Гітлер

***

Всі народи, що воювали у світовій війні, з честю «невідомий солдат». У Парижі він спочиває під «Тріумфальна арка». У Лондоні він спить свій останній сон під чорним мармуром Вестмінстерського абатства. У Берліні він проживає в палаці рейхсканцлера. Німеччина є єдина земля, де «невідомий солдат» не загинув, але живе.

- Фредерік Бук

Шведська академія, Стокгольм

Machine Translated by Google

Коли війна закінчиться, ми переживемо дивні речі
речі. У Європі буде створено Новий Порядок, і робота
займе місце, якого воно справедливо заслуговує. Одним із своєрідних
проявами будуть те, що людина більше не буде бачити
Америка як новий світ, а радше Європа як нова
світ і Америка як старі.

Згідно з данською газетою Faedrelandet від 22 червня,
1941 рік, випуск № 170, ці слова нещодавно були сказані
американський журналіст Hearst Press, герцог Віндзорський,
колишній англійський король.

***

Націонал-соціалізм формує народну спільноту, яка
починається з дитини та закінчується старою людиною. Ні
можна заглушити цю гігантську симфонію німецького життя.

- Адольф Гітлер

Machine Translated by Google

Неправильно зрозуміле товариство

Товариство таке ж поліморфне, як і життя. Тисячократне є приклади, які це демонструють. Це зв'язок, який об'єднує справжніх побратимів. Без справжнього товариства справжнє військо немислиме. Але воно завжди служить вищій меті, цілісності, спільноті. Його мораль сила походить від сильного серця, від відповідальності, від непохитного відчуття доленосного зв'язку з народ і батьківщина. Де воно відхиляється від цієї моралі концепція, вона набуває егоїстичного плаща, вона морально недосконала та шкідлива для громади.

Звичайно, оберштурмфюрер СС, який служив складом командир піддався такому незрозумінню товариство. Коли виявилося, що в його наказ касира зарізати кілька свиней без дозволу та несправедливо розподілені або відправлені великої кількості м'яса, він не перевірив помилку, а радше спробував вплинути на слідство посадовців утриматися від подальших розслідувань. Крім того, він спонукав причетних есесівців дати свідчення під присягою що вони не отримали жодного м’яса.

Касира засудили до тюремного ув'язнення, а депо... командир - за неповідомлення про злочинні дії

Machine Translated by Google

підлеглих та підготовку неправдивих донесень – до в'язниці речення.

Поведінка касира завдала серйозної шкоди німецькому народу. Командир депо — з неправильно зрозуміле товариство – намагалося приховати зловживання замість того, щоб забезпечити порядок. Той, хто приховує, шкодить усьому народові та підриває власну владу.

Machine Translated by Google

Остання воля есесівця

Капрал СС Лео Р., у цивільному житті, помічник вчитель у великому сілезькому місті, загинув у військовій операції лікарні внаслідок поранень, отриманих на Східному Фронт. Він залишив після себе своєрідний «останній заповіт», лист своїй родині, який він написав у день вступу до лав Ваффен СС. Цей лист демонструє глибоке розуміння життєвого погляду зразкового націонал-соціаліста, педагога і солдат. Це належить до вічних заповітів віри нашого часу, що матиме показовий вплив на майбутнім поколінням та показати й пояснити їм діяння їхніх батьків.

Якщо я залишуся на полі бою чи повернуся в стан, коли я не здатний міркувати, тоді нехай це Останній заповіт слугує коротким змістом для моєї родини та клану.

Я не хочу конфліктів через матеріальні речі. Пізніше буде германське право, в якому серце також чинить правильно. Це вже є орієнтиром. Я хочу, щоб щодо всіх питань світогляду чи ідеології все йшло так, як ми з дружиною домовилися. Я особливо не бажаю втручання в ідеологічні освіта дітей. Ми всі стоїмо у великих руках

Machine Translated by Google

віри, яку ми маємо і будемо продовжувати формувати. Життя нашого народу для нас святе. Ми хочемо дотримуватися чудового правила бути одним народом, тобто релігією
наш час.

Я хочу, щоб у моїх родичів був якийсь пам'ятний знак.
мене. У нашому клані серце таке сильне, що справедливий
міра буде знайдена природно.

Я всім серцем бажаю, щоб моя дружина знову вийшла заміж, якщо Вона вірить, що знайшла нового товариша по життю. Знаючи її, я знаю, що діти також знайдуть хорошу долю.

Я прошу друзів нашого клану бути хрещеними батьками дітей та друзями родини... щоб вони виконували закон справжньої дружби, яка робить людину щасливою.
і дарування.

Я хочу, щоб мої діти визнавали свою матір своєю
найцінніший скарб, який дав їм життя. Окрім цього, народ має бути законом і дороговказом. Він завжди має бути простим, вірним і правдивим.

Я дякую своїй дружині. Слова надто короткі. Вона може знати, що моє серце зворушене, коли я думаю про чудове
глибини, яку вона надала моєму життю. Я також сподіваюся, що доля дозволь їй мати те, в чому мені було відмовлено. Нехай
Тривога та біль швидко зникнуть. Нехай вона думає про мене.
з радісною гордістю. Вона дала більше.

Machine Translated by Google

Люба дружино! Обміркуй наш спільний час і йди з повним сили в майбутнє. Якщо є святе спасіння, то воно забезпечується кров'ю мого серця.

Шануй предків. Будь вірним народу. Нехай наш народ знайде щасливе майбутнє.

Я також дякую своїм батькам, яким часто доводилося страждати через мене. Нехай вони знають, що все це сталося, поки я намагався прояснити глибші аспекти мого існування. Моя любов завжди належатиме їм.

Нехай ви всі відчуєте, як я простягаю вам руку, щоб ваша сила зросте, і ти будеш щасливий. Повір мені, мій Бажання серця — завжди бачити тебе щасливим, нехай так і буде.

Напередодні подорожі, до якої мені дозволено приєднатися довгі колони тих, для кого важливий лише вчинок.

Лео Р.

Machine Translated by Google

Один стоїть самотній вночі,
обтяжений важкими обов'язками,
він згадує годинник,
загиблих товаришів.

Він відчуває, що хтось іде до нього,
солдат з інших днів,
який вже зазнав найгіркішої долі,
і тихо чує, як той каже:

Товаришу!

І лише це одне слово.
Вони мовчать і дивляться.
Другий відходить, тінню, геть,
лише на ранньому світанку.

- Подорож
від Геріберта Менцеля

Machine Translated by Google

Щодо

Поведінка солдата

До іноземних жінок

Ти есесівець. Це означає, що ти не найманець, якого завербували для боротьби за щось, просто за зарплату, навіть якщо це вас більше не хвилює. ЯК Есесівцю, ти представляєш СС, громаду, орден. серед вашого народу, чиїми особливими завданнями є збереження чистоти крові, підвищення цінності роду. Коли ви стоїте на чужині зі зброєю в руці, у вас подвійний обов'язок: ви повинні представляти твій народ, і ти маєш бути гідним СС.

Однак, ви поводитеся негідно, коли носите форма фюрера зі значками Ваффен

СС - бігати по тавернах та ресторанах з тими

дівчата та жінки, які не поділяють болю та турботи свого народу, які не помічають болю свого народу просто тому, що їм бракує будь-яких почуттів. Це не порядні жінки та дівчата цих іноземних народів.

Це те, що можна сприймати як належне. Для цих дівчат чиї брати, і ті жінки, чиї чоловіки, мають зазнали поразки від вас і ваших товаришів, безумовно, не хочуть обіймати тебе. Ти також знаєш, яка шкода може спіткати тебе через таку необережність асоціація.

Machine Translated by Google

Як ти можеш претендувати на право неминучої труднощі, якщо
ти себе відпустив? Як ти можеш зберегти ясний погляд?
і належна постава, якщо ви втратите самоповагу? Багато
з вас у цій війні мали можливість припустити більше
відповідальність, ніж ви коли-небудь були б здатні
мати в мирний час. Ви всі повинні довести, що гідні
цієї відповідальності. Ми знаємо, що ви хоробрі на війні.
Але вам також потрібно навчитися бути спокійними, дисциплінованими та
помірний, навіть коли ви не стоїте в строю.
Саме цього ми й сподіваємося заради майбутнього нашого народу.

Що вам слід зробити після прочитання цих рядків?
Я тобі скажу. У тебе мають бути ясні очі та чесний погляд.
серце. Ти розумієш, що я маю на увазі. Ти розумієш, як я це маю на увазі.
Можливо, ви також знаєте того чи того товариша, який не має
поводився так, як і мав би. Досі ти просто дивився
геть і подумав, що це тебе не стосується. Повір мені, це
стосується тебе. Це стосується всіх нас. Спочатку спробуй цей шлях
справжнього товариства: відведи друга вбік і
Говоріть з ним чітко та розсудливо. Скажіть йому, що
засоби. Розкажіть йому про фатальну годину, яку знайшли наші люди
себе. Вразити його тим, що фюрер
не може відмовитися від жодної людини.

Завжди пам'ятай, що місяці та роки, які ти носиш
форма з рунами СС залишиться незабутньою
на все життя. Для німця це найважливіші
вирішальні роки в житті. Не лише тому, що молоді есесівці

Machine Translated by Google

волонтер дозріває в чоловіка, або тому, що його груди стає ширшим, або його кроки впевненішими, або його зір гострішим. Його дух також формується. І він навчається в спільноті СС чогось, що завжди залишиться з ним: порядку, дисципліні, сумлінності, пунктуальності, жертовності та почуття обов'язку перед спільнотою. Чи не зіпсуй цю пам'ять, не виконуючи своїх обов'язків належним чином твої люди очікують від тебе. Якщо ти цим нехтуватимеш, ти завдай собі болю більше, ніж комусь іншому.

Колись був час, який проголошував «право власне тіло». Це був період, який благословляв одружуватися з білою жінкою або Німець одружився з єврейкою – час, який також захищав ті, хто вбив ненароджену дитину в тілі її матері, якщо його прибуття завдасть батькам незручностей. чемпіони того часу, яких ми вже подолали завдяки боротьбі фюрера в Німеччині, тепер вперто стоять проти нас на всіх фронтах.

Якщо ви вірите, що можете робити зі своїм тілом і кров'ю все, що забажають ваші бажання, тоді ви допомагати ворогам нашого народу та нашого світогляду. Ти насправді господар самого себе лише тоді, коли ти може виховати достатньо сили та гордості, щоб жити за законами, за якими діють твій народ, твої СС і ти сам зібрані.

Machine Translated by Google

Хто псує собі кров,

руйнує свій народ.

Machine Translated by Google

Найприватніші речі людини є найбільш громадські речі громади. Для найважливіших у них вирішується питання: фізичне існування та майбутнє нашого народу.- Вільгельм Плейєр

Machine Translated by Google

Дитини

Чи є глибша радість, ніж радість народження дитини? Чи знаєте ви таку? Я — ні! Це радість для ока. Радість для вуха. Радість для ваших пестощних рук. Це добрий бит для... твоє серце. Так, воно рухає всім твоїм існуванням, щоб у тебе немає слів для цього. Звісно, немає глибшого занепокоєння.

Турбот багато.

Дитина, яка народжується у вас і розвивається та зростає так, як того бажає її внутрішній дух, є частиною вас. Але вона все одно йде своїм шляхом. Ви відчуваєте відповідальність і все ще можете це зробити. нічого. Ні допомогти, ні зашкодити. Ти продовжуєш себе в дитині, але вона все одно діє відповідно до своїх буде. Яке занепокоєння може бути більшим?

І це ніколи не припиняється. Ви стурбовані його природою і тим, чи буде воно хорошим. Ви стурбовані його здоров'я. Ви стурбовані його помилками. Ви стурбований його досягненнями. Ви стурбовані про його вибір. Ви більше стурбовані його життям ніж ваші власні. Ви навіть стурбовані його турботами. Така глибока, така безкінечна, така всеохопна твоя турбота ваша дитина.

Machine Translated by Google

Але ви самі також стаєте набагато глибшими через свою дитину.
Ваша відданість і турбота про дитину – це ваша таємна життєва
цінність. Ця цінність – ваша безіменна радість.
Ця радість — ваше безіменне задоволення. І якщо ваші побоювання
розвіються, оскільки вони виявляться непотрібними, коли вони...
затихає, бо приходить те, чого так палко бажають
пас: Якщо воно виживе, то з нього проросте тисяча маленьких паростків
як на весняному дереві, його доброта подібна до світанку доброго дня.
Твоє безіменне задоволення знаходить своє коронування радістю, яку
ти можеш відчути всім своїм тілом. Твоя радість піднімається
у ясному світлі вашої свідомості цінності вашої дитини. І це переходить
у славетне царство
гордість — яка радість може бути глибшою за неї?

Ви чуєте інші речі про дитину. Ви чуєте, що вона
тягар. Ви чуєте, що це відповідальність. Ви також
чути речі, які є більш здоровими та правильними. Ви чуєте, що це
питання переконань. І, що, безумовно, є найбезперечнішим з того, що
ви чуєте, це обов'язок перед народом, це акт відповідальності та
визнання довіри.

Але кажу тобі, що мудро тобі народити дитину ні для чого.
з іншої причини, окрім кохання. І що ви любите свою дитину
ні з якої іншої причини, окрім радості.

Machine Translated by Google

Праця шанує жінку, як і чоловіка. Дитина,

однак, облагороджує матір.

- Адольф Гітлер

Machine Translated by Google

Бог живе лише в гордих серцях

Письменник нашого часу, чия творчість отримала високу оцінку вихваляний нацією, писав як свою віру безжальний слова: «Тільки ті, хто потребує Бога, шукають Бога. Той, хто не потребує Його, не прагне Його. Навіть ті, «Ті, хто думає про Бога, потребують Його». Тільки люди, які потребують Бог переслідує Бога... чи це так? Чи є Бог, як би хто не дивився на це? Його, Бога обтяжених і сповнених темрява в житті, обман? Щось, що ми хитро вигадали, щоб впоратися зі світом, який нас не задовольняє в його справжній формі, якою він є насправді? Чи є молитва завжди прохання, акт розради нашої безсилля? Багато хто молиться, щоб просити, і багато хто молиться, щоб дати самі себе втішають, але Бог втіхи не є нашим Бог.

Коли ми визнаємо принцип: «Бог живе лише в гордих серцях», то маємо на увазі іншого Бога, ніж той, хто втішає, або принаймні інший спосіб... стосовно нього. Тому що ми віримо, що Бог і мужність і сила справді поєднуються, і що ці чоловіки також шукають Бога ті, хто не потребує Його, принаймні поки поза страх.

Machine Translated by Google

Можливо, що молодий чоловік, допомігши групі
Товариші героїчно протистоять ворожим силам та стражданням
гіркі години, що висять на нитці між життям і смертю, що така
людина, після того, як небезпека минула,
висловити свої почуття криком, навіть проклинати!
Однак, більш імовірно, що він молився б, і справді,
дуже палко та пристрасно. Ми зворушені
не стільки тим, чи і що має людина, яка має
був так зворушений, каже - ми зворушені тим, що чоловік у
на найсерйозніші моменти життя досі дивиться з благоговінням
щось більше, на незбагненному цілому, і
підтверджує всемогутню віру. Людина піднімається над такими
видимі, зрозумілі, корисні речі. Він підносить себе
понад усе індивідуальне та досягає свідомості
світу, таємничого знання про
незбагненний досвід, у який ми народжуємося і з якого нас
виривають від смерті у призначений час
годину без прохання. Сила та велич
людина, однак, полягає в тому, що вона народилася без волі
свого власного, і все ж не живе у довільному існуванні.
Навіть у ранні роки він стає дедалі сміливішим, оскільки
він дивиться на це існування як шукач, що запитує 30, 60 чи
90 років життя насправді означають. І це: вірність, любов,
товариство та мужність.

Це милість і прокляття людства, що до цього
день ніхто не знайшов простої відповіді на це питання чи

Machine Translated by Google

до таких думок. І щоб ніхто їх не знайшов. Бог — це не «х», якого можна обчислити з абсолютною впевненістю за допомогою будь-яких розрахунків. Він не простий факт для нас, простих людей, а радше питання. І мати можливість знову і знову ставити це питання, усвідомлювати визначеність нашого існування, умов нашого
існування, не будучи зруйнованим цими думками,
і не виснажуючись ними... це видається нам найпрекраснішою та найпліднішою мужністю духу, яку тільки можна уявити.

Просто жити не означає багато. Все, що народжується, проходить короткий період до смерті, борючись за їжу, притулок та пиття. Такий крок за межі цього кола...
життя, вільно його стверджувати чи заперечувати, ось у чому гордість і здатність нашої людяності. Ми стаємо справжніми людьми через це благородство і через цю гордість. Немає точки, де думка закінчується. Кожен, хто має сміливість мати таке здорове та радісне почуття до світу та до Бога у своєму серці, справді дивовижно суворий та пильний. Як він може стати буржуазним,

малий чи низький? Є рівень речей, до якого він повинен знову і знову підніматися і пробиватися до: Це не
його, але все творіння таке ж широке і глибоке, як воно
з'являється чоловікам.

Нам потрібне таке захоплення і ми відверто визнаємо, що воно нам потрібне, а саме піднесення з надто

Machine Translated by Google

наполегливі та надто боязкі. Ми хочемо бути
незручно та незадоволено, ніби ми врешті-решт
відкрийте хмари та моря, відкрийте таємницю
життя з його сотнями тисяч і мільйонами
прояви. Ми запитуємо зірки, хто вклав їх у цю дивовижну гру
сходу та падіння? І ми запитуємо
вода, в чиї далечини та глибини вона прагне
потік? Ми достатньо сильні серцем, щоб не тікати
від вічних «звідки» і «куди», і ми
не приймайте навіть найточніший опис природи як повністю
вичерпне пояснення її причин.

Наше благоговіння перед глибиною світу не повинно бути
позбавлене фактами, навіть боротьбою за оголеність
існування. Ми не хочемо стати медитативними
ні природи, ні розділених людей, а радше хочемо прийняти життя
з вільним розумом, щоденне і часто таке гірке, а також те, що
проливає світло і надає сенсу. Бог, якому ми довіряємо, відповідає
нашим серцям.
Він — наше власне серце, і знає наше, коли воно відкрите й
ствердний у світі.

Бог живе в нас, бо ми постійно досліджуємо
дух сил у своєму світі та прагнути зробити їх
наші власні. Хіба не потрібна чудова гордість і благородна
мужність, щоб взятися за таке завоювання світу та Бога? Хіба не
потрібна також благородна участь

Machine Translated by Google

стійкість і свідомість, щоб стверджувати себе як чоловіків перед могутнім Богом?

Ми вірніше славимо Бога та Його земне творіння тим гордішими та впевненішими ми в ньому виглядаємо. Усміхнене око, спритний крок, дух, який справді здатний радіти та підносити себе, справжня молодість, справжнє мужність, стійкість, любов, товариство, ось що прапороносці Бога. І тут ми знову приєднуємося до духу автора, про якого ми згадували на початку і який завершив утвердження своєї поетичної віри цими словами, що є обов'язком для всіх нас: «Бога приносить у світ людина».

Machine Translated by Google

Всемогутній буде справедливим суддею.

Однак наше завдання — виконати свій обов'язок,

Щоб ми могли стати перед ним

як творець усіх світів

згідно із законом, який він дав,

закон боротьби за існування.

- Адольф Гітлер

Machine Translated by Google

Дерево життя та Дерево світу

Трансформація арійського символу

У Німеччині досі є райони, де можна побачити надгробки з 17 століття го століття, після якого настала смерть людини зображено дуже особливим, але повчальним чином.

Наприклад, на надгробку можна побачити рельєфний букет квітів, кущ, що росте густими та прекрасні троянди. Смерть у вигляді скелета сидить поруч до нього і з саркастичним виразом обличчя перериває найгарніша квітка. Ніхто не може не зрозуміти значення цієї картини: так само, як цвіт зневажливо зривають і відривають від життєвого потоку, який керує і ним, і кущем, так само померла й ця людина, для якої стоїть цей надгробок.

Іноді це ніжна меланхолія, витончена і майже примирливе рішення, яке представлено в цьому малюнок. На інших надгробках це дикий, майже бешкетний струсу. Смерть завжди зображується як потворний скелет, що зрубує дерево. З дерева вже вирубано глибокий шматок. Руйнівний результат...
чітко.

На інших знімках показано дерево, яке вже впало. Потім Блискавка б'є з хмар. У кожному випадку

Machine Translated by Google

чується чітке послання: «Як упало дерево, так упадеш і ти, дитино, народжений від плоті!» Немає сумніву, що дерево тут має представляти дерево життя померлого, і що життя цього символу представляє життя людини, а його знищення означає смерть людини, якій воно належить.

Людина та дерево показані тут у глибині взаємозв'язок, з глибоким внутрішнім зв'язком. Дерево не є зображенням реальності, не зображенням природи чи культурним витвором для естетичного розгляду. Воно має значення, яке, можливо, більш-менш усвідомлено розуміється у свідомості з 17 го дереворуб століття - насправді сягає корінням у первісні глибини наших вірувань. Широке поширення про цю ідею «дерева життя» тут можна лише здогадуватися. Міфологія сягає корінням у найдавніші витоки Індоарійські традиції, що сягають корінням у світовий ясен Іггдрасіль. Це дерево живе в сагах про дерево-охоронця, дерево-охоронця та дерево, яке садять для новонародженого. Його можна підозрювати навіть у казках, таких як приємна про ялівець або про яблука життя.
Він зустрічається в піснях та звичаях від травневого дерева до Різдвяне дерево, яке прибивають до даху будинку та зберігають протягом року. У кожному випадку життя людини в родині таємничим чином пов'язане з розквітом такого дерева. Тому воно справді є «деревом життя».

Machine Translated by Google

Може здатися, що сумні, жалюгідні 17го століття, яка так часто і так болісно переживала шахрайство акти смерті, можливо, могли б бути точкою походження для історії про такі повалені дерева. Але це не так. Концепція смерть, зрубування дерева життя, сягає далеко в минуле раніше. Дереворіз у піснях Себастьяна Бранта, виготовлені невдовзі після 1500 року, вже демонстрували такий зображення. Цікаво, що це дерево представляє не одну людину, а багатьох людей, які сидять на дереві і падають з нього в канаву перш ніж дерево, яке вже зрубали, впаде.

Фінальна картина передсмертного танцю Нікласа Мануеля... ще чіткіше. Багато людей сидить на обложеному дереві. Їх збиває Смерть стрілами. Тут, як як уже згадувалося, ці трійки не представляють життя дерево однієї людини, а цілого клану. Це навіть чіткіше на відбитку майстра зі сувоїв з близько 1470 року. Тут дерево життя справді є світовим деревом, у ньому сидять люди, ретельно розміщені у тирівневому порядку, що саме по собі є відображенням добре впорядкованого світу.

Зверху ми бачимо священство, а під ним світські господарі, імператори та королі, лорди та графи. Під ними знаходяться громадяни та селяни. У пізнього середньовіччя ми бачимо віковий поділ людський світ на три класи, відомі як використання з вірші та філософії індогерманських народів.

Machine Translated by Google

Дерево, однак, не зрубують. Його гризуть дві тварини, вдень і вночі, і воно стоїть у кораблі, що пливе по хвилях, символі вічного потоку.
час. Смерть піднімає свій лук і стріляє в людей з
дерево зі стрілами.

Це дерево набагато більше, ніж дерево життя, і воно також набагато більше, ніж просто «дерево класів», як це було раніше неточно названо. Це насправді світове дерево, яке сприймає всіх людей у чіткому порядку. Недалеко від цього знаходиться уявлення про скандинавський світовий ясен, у гілках якого живуть боги та люди, та про інші індогерманські світові дерева. Вони забезпечували не лише житло, а й дарували щастя та благословення. Сьогодні, звичайно, ми
можна лише неясно відчути чудовий міф, який йде
назад до первісних глибин нашої раси, далеко в минуле
далеке минуле. Його трансформації можна чітко продовжував на основі тих небагатьох реліквій, які ми тут маємо.

У пізньому Середньовіччі ще залишався слід скандинавської величі, у зображенні священного дерева все ще відчувався міфічний світогляд. Простіше кажучи,
більш зовнішні, більш грубі... але все ще сповнені сенсу
пізніші зображення в книзі Себастьяна Бранта та в
Бернерський танець смерті. Потім значення сильно змінюється. Життєва сила відступає. Індивід, якого рідко можна побачити в зображеннях дерев життя середньовіччя, виходить на передній план, і разом з ним

Machine Translated by Google

індивідуалізм стає простішими, легшими для розуміння картинами: вони стають емоційними або навіть сентиментальними; вони пробуджують співчуття, смуток і жаль.

Зрештою, сенс взагалі відступає. Глядач цінує такі зображення просто як алегорії, краса яких та естетичний ефект, яким він захоплюється. З цим перетворення цього старого символу світового дерева та дерево життя закінчується. Нам залишається лише відчувати наш шлях назад у далеке минуле, використовуючи існуючі артефакти, та відчути їхню велич.

Machine Translated by Google

Ми, як особистості, не що інше, як листя
на дереві. Сьогодні вони зелені. Один листок більший,
інший менший. Потім один в'яне, а потім ще один.
Але це не має значення, аби лише дерево залишалося здоровим!

- Адольф Гітлер

Machine Translated by Google

Сміливість заради радості життя

Той, хто йде спустошеними вулицями
розбомблені міста, кожен, хто дивиться і здригається від
руїни замків та церков, у яких відчувається життя
великі періоди відображаються, той, хто дивиться в безодню
серця, які смерть розірвала... він може
вважаю самовпевненим говорити про радість життя як
одна з непереможних сил людської душі. Можливо, солдат має
найбільше право робити саме це: не лише заради комфорту, а
й з живого відчуття реальності, з якої випливає радість життя
на противагу
незліченне і темрява, так, які тільки й роблять
їх терпимими. У тижні нового року можна було
почути звуки метушні та карнавальної метушні
святкування по всіх наших прекрасних містах. Вулиці, які
колись ожили радісними натовпами, тепер
вкрите попелом зруйнованих будинків. Замість прикрас над
нашими головами височіють руїни.
Чоловіки, які колись пили з чаші життя, тепер лежать під
земля або боротьба з їхнім сірим і тепер серйозним
обличчя в самотності битви за існування
Європейська культура. Жінки втекли далеко, до

Machine Translated by Google

фермерські двори та села. Де ж залишається світло, думка, яка може повернути нас до радості життя?

Можливо, нам варто обговорити, що насправді є радістю життя. Той, хто шукає його лише у зовнішньому вираженні, навряд чи знайде його на війні. Той, хто піклується лише про дещо сире матеріальні задоволення будуть розчаровані рідкісні залишки... і стверджують, що майже нічого не залишилося заради чого варто жити, чи хвалити це життя, чи любити. Однак глибша радість життя не залежить від часу та долі, не від потреб та гіркоти. Це одне з тих тихих чудес, які Бог дає тим, хто усвідомлює його існування. Його не можна кинути на

нас ззовні. Воно живе в нашій сутності та нашому буття; воно живе всередині нас. Людина, яка його має, багата, навіть якщо вона ходить у лахмітті та живе в земляних печерах. Хто живе у палаці та з усіма дорогими життєвими прикрасами, він, тим не менш, є найбіднішим гостем на цій землі, якщо не має цієї справжньої радості життя.

Це починається з простого усвідомлення існування. Є чоловіки, які після гарного нічного сну дивляться на новий день і скаржаться, бо стоять перед роботою та завдання. Інші виникають після кількох годин неспокійного сну з ледь зрозумілим почуттям задоволення, радіють реальності свого життя, і, можливо, просто тому, що це дає їм дихання, зір, відчуття, слух і мислення. Війна показала нам це дивовижним чином

Machine Translated by Google

що наше задоволення від простих речей у житті може бути набагато глибшим і змістовнішим, ніж колись так високо оцінені «задоволення». І це демонструє справжню скромність і здатність до сильних почуттів. Хто міг би пояснити солдату, що не більше ніж
чисте ліжко, тонко накритий стіл, так, короткий сон, склянка вина, гарної фотографії або привабливої дівчини, що проходить повз могло наповнити його такою радістю? А коли ми були вдома, трохи нудьгуючи та стоячи перед повною полицею книг, шукаючи одну-єдину книгу для тихої годинки... хто міг би нам сказати, що одного дня ми зможемо забути світ і себе, війну, бруд, страждання
і навіть смерть... через приємний збіг обставин у покинутий будинок на сході забезпечив нам погане розірваний примірник книги Ельхендорфа? Хто міг змушувало нас повірити, що одного дня, в темному бункері, у вологому холоді та кишінні комахами, ми зможемо слухати мелодію «Чарівної флейти» Моцарта при слабкому світлі та поринути у сон про вічну красу світу
і забути всі жахи навколо нас?

У такі моменти радість життя навколо запалюється, ніби блискавка... або як м'яке світло літнього заходу сонця. Якщо колись ми йшли добре освітленими вулицями міста в пошуках задоволення, то тепер ми мало не перехоплюємо подих, дивлячись на сяючу красу зоряної ночі, яка дивним чином відбивається на тлі місяця, і це дає...

Machine Translated by Google

нам внутрішнє відчуття приналежності до всесвіту. Ніхто не може бути більш пристрасним учнем радості життя, ніж простий солдат, якого ведуть крізь вічний вогонь бою, який пройшов крізь стіну смерті та жаху і який раптово втрачає дар мови, стоячи перед тишею вечора та дивлячись на посіви.

ніжно пестливий легкий вітерець. У такі моменти він відчуває у б'янні власного серця — славне й чудове життя, яке йому було дано. Тоді його пронизує радість, яку неможливо порівняти з жодною іншою насолодою цієї землі. І тому ми здаємося досить скромними, але лише на вигляд, бо така скромність водночас є найвищою вимогою, яку ми можемо вимагати від

життя.У цієї години, коли доля війни найбільше залежить випробовує наші серця, як вдома, так і на фронті, це здається безнадійною спробою говорити про радість життя. Але мужність належить до радості не менше, ніж до боротьби та смерті. Подолати смерть означає здобути радість. Без цього наші душі давно б розвалилися під великий тягар їхніх труднощів. Без цього жінок вдома давно б загнали в найтемніша, неминуча депресія. Ця радість життя стоїть сяючим «проте» над нашим знедоленим народом, проти якого бомби та люмінофор марні. У ній живе частинка дитинства. Самовдоволене хвастощі та сліпота

Machine Translated by Google

Амбіції йому дивні. Любов до природи і людей, до тварин і квітів, до музики і до
вірш, бо картини та мистецтво з каменю та металу є його частиною. Він вчить нас, що щоразу, коли ми щось втрачаємо, нам слід дивитися на те, що залишилося. Він вчить нас розпізнавати значення в кожному тесті.

Хто б заперечив радість, яку знаходять чоловік і дружина під час їхніх спільних канікул. Хто може стверджувати, що – під час щедрих мирних днів з їхніми щоденними радощами – він зміг так глибоко відчути любов своєї дружини, радість народження дітей та частинку безпеки? І навіть якщо доля забере у нас те, що є
найдорожча, готовність допомогти знову веде нас назад в обійми життя.

Machine Translated by Google

Дивна зустріч короля Олафа

від Вілла Веспера

Одного разу король Олаф Трюггвасон та його люди відпливли на південь уздовж узбережжя Норвегії на кораблі «Лонг «Дракон». Коли вони прибули до фйорду Нідарос, чоловікам довелося сісти за весла, бо вітер був надто сильний слабкий, щоб наповнити вітрила. Але король не поспішав. Він був у гарному настрої та витворяв усілякі трюки для своїх чоловіків. Він бився в імітаційній дуелі зі своїм прапороносцем Ульфом червоних. Спочатку вони билися у звичайній манері з меч у правій руці. Потім з мечем у лівій рука. І нарешті з мечами в кожній руці. Щоразу король просувався аж до щита. Це були визначні ігри. Після цього король Олаф виліз на поручні корабля та пройшовся вздовж них, жонглюючи три оголені кинджали. Ніхто ніколи не бачив короля промах або падіння кинджала в море. Чоловіки гребли з більше ентузіазму та засміявся.

Король Олаф сидів серед своїх людей на кормовій палубі та говорив про те й се. Там сидів Кольбйорн Маршал і Торстейн Оксенфус, Арн Шетце з Йемтланд і Берсл Сильний: чоловіки з усієї Норвегії, Ісландії та островів на заході, вибрані команда, красені, повні сили та сміливості. Один

Machine Translated by Google

бачив це. Нікому не було більше шістдесяти років, окрім єпископа Сігурда, і нікому не було менше двадцяти, окрім Айнера Богеншюттлера, якому було лише вісімнадцять, але він був найкращим стрільцем. у всій землі.

«Тепер я тримаю всю Норвегію в своїх руках», – сказав король, і він простягнув праву руку до неба, ніби схопив щось, чого інші не бачили. «Тому що «Ви отримали це з Божої руки», – прокоментував Єпископ Сігурд серйозно.

«Так, — погодився король, — з руки Божої, а не з вашої, єпископе. Я змушую всіх поклонитися Христу, народи всіх провінцій: Стравангер і Хардангер, Вік і Согне, Воре та Рамсдален, провінції на морі та в гори, а тепер ще й Гельгеланд і Нагір'я. Їх було найважче зламати.

«Але ж у тебе й найгостріші зуби для цього», — вставив ісландець Складе Халлфред. «Багато хто з них...» відчув їх».

«Можливо, це правда», – відповів Олаф, – «але тепер Норвегія – це один Рейх, і (церковні) дзвони дзвонять по всій... Райх».

«Зізнаюся», – погодився Халлфред. Він ледь помітно засміявся. і додав: «Я також визнаю, що мені важко звикнути до цих дзвонів. І багато інших відчувають те саме, навіть якщо вони цього не кажуть».

Machine Translated by Google

«У тебе чутливі вуха, як у скьяльда», — відрізав Король Олаф.

Але Халлфред показав на своє серце і сказав: «Тут, королю Олафе, сидить той, хто не хоче цього чути. Христос...» знадобилося забагато часу, перш ніж вони прийшли до нас. Усі ми навчилися ще чогось від наших матерів».

Король Олаф довго дивився на нього. Потім сказав: «Де дзвонять дзвони... там Рейх і королівські панування».

«Які ви отримали від Бога», — втрутився єпископ знову. «Один є господарем. Той, хто на небесах».

«А один із них — король у Норвегії, єпископе», — відрізав Олаф. «Треба бути господарем, і треба бути королем, хіба що земля має стати здобиччю іноземних королів. Завжди пам'ятай це».

«У Норвегії має бути лише один король, і острови, — сказав Халлфред. — І лише один має бути господарем на рай. Але мені все ще шкода всіх тих, кому довелося «Залиш усе», — і він повільно жестом руки показав до гір, потім через небо і нарешті вниз, до моря. Усі знали, що він мав на увазі.

Єпископ Сігурд сердито подивився на нього. «Ці зуби...» «досі часто доводиться кусатися і кусати багатьох», – зауважив він, «Перш ніж ці ідоли та чарівники будуть змушені піти» вся Норвегія».

Machine Translated by Google

Усі подивилися на Олафа, щоб побачити його реакцію на слова Халлфреда.

сміливі слова. Але серце його було легким і добродушним сьогодні такий настрій, який полонить усіх.
Сміючись, він вишкірив зуби та закричав: «Норвегія, батьківщино! Слава тому, хто дав нам її на панування».
Ми міцно триматимемо його зубами. Ніхто не вирве його.
від нас, поки ми живемо».

«Хай живе король Олаф!» — закричали чоловіки. І Халльфред почав вірш про цю годину:

«Відчуваючи бойову
погоду, король вирушив на південь...»

Корабель ковзнув близько до узбережжя у фіорді та натрапив на скелясту кручу, що далеко виступала вглиб вода. Птахи на березі злетіли. Срібний
Хмара крил, що розмахували, здіймалася, немов пил, у небо.
— крикнули тисячі птахів.

Сосни, що стоять одна за одною,
вздовж схилу гори, відбиваючи сонячне світло, коли вони гойдалися. Світло відбивалося від усіх гілок. Чулося струмки, що шумно дзюрчали в ущелинах, і
легке дихання моря.

Раптом усі почули крик чистого, різкого голосу.
Чоловік стояв на скелястому виступі поруч із кораблем.
Усі подивилися на нього. Було зрозуміло, що він хоче приєднатися.
їх і просив дозволу зробити це.

Machine Translated by Google

Король Олаф знаками наказав пілоту плавно підлетіти ближче до виступу. Чоловіки підняли весла й переклали їх на
берегової сторони. Але ще до того, як корабель дістався туди, вони побачили незнайомця, який стояв на кінчику носа, біля голови золотого дракона. Він кивнув королю, який сидів високо на кормовій палубі.
виглядало так, ніби він трохи хитався після стрибка, і
все ще намагаючись втримати рівновагу. Потім він підійшов до чоловіків у носовій частині корабля: фермер з цієї місцевості, який, ймовірно, просто хотів трохи помандрувати з ними, якщо вони будуть терпіти його компанію на кораблі. Він не був купцем, як вони спочатку подумали.

Він був дуже міцним чоловіком у старомодному одязі зелене фермерське сукно (груба вовняна тканина). Ймовірно, чоловік з глибини гір. Навколо його стегна була
широкий шкіряний пояс із гарною мідною пряжкою. В одній із петель він носив двосторонній молоток, старовинну фермерську зброю: гарно виготовлений виріб ручної роботи. Але найбільш помітною річчю в чоловікові була його руда борода, така густа та довга, що він розділяв її та
засунув його за пояс ліворуч і праворуч.

Він сів на котушку мотузки та подивився на чоловіків, які сиділи чи стояли навколо нього, один за одним... зовсім без сором'язливості. Кожен трохи нервував від блакитного вогню його погляду. Здавалося, ніби він оглядав їх і знаходив у кожному якийсь недолік.

Machine Translated by Google

«Це був непоганий стрибок, який ти зробив на корабель», визнати Вакра з Ґьотаельфа.

«Воно не було більшим, — відповів незнайомець, — ніж той, який ти, Вакре, створив, коли зробив християнином друг Тора. Ви всі вмієте стрибати в цьому поваги».

Те, що сказав чоловік, не втішило.

«Хіба ти не знаєш, з ким подорожуєш, фермере? Будь...» Обережно! А де ж ми з тобою познайомилися, якщо ти думаєш, що щось про нас знаєш?

«Старий знайомий, — відповів він, — повернувся з твого батьки. Але забудьте про це. Тепер я хотів би подорожувати разом з тобі на мить.

«Куди ти хочеш піти?»

«За кордоном», — сумно відповів чоловік.

«Ви виглядаєте здатним до військової експедиції».

«У мене багато з них позаду, але тепер я хочу відпочинок».

«Ти не схожий на такого», — зауважив Берсл Сильний. За його звичаєм — ніби не варто було розмовляти з чоловік, перш ніж випробувати свою силу, - він потягнувся до руку незнайомця і спробував зірвати його з сидіння. Це було коротка та гостра боротьба, але потім Берсл наклав земля, і було абсолютно зрозуміло, хто тут був сильніше. Берсл не відчував такого з ранніх років молодість. Це вразило всіх, як вогонь та сп'яніння: кожен

Machine Translated by Google

мусив випробувати незнайомця у змаганні. Але ніхто не міг з ним зрівнятися. Весь корабель витріщався на диявола.
Його слова також летіли, різкі та безстрашні, і знаходили свою ціль так само безпомилково, як і його рухи. Кожен отримав своє! Зрештою, він пройшов вздовж перил над веслами, які ніколи не припиняв веслувати, і він жонглював не лише трьома кинджали (як це зробив король Олаф), але чотири кинджали, з два в повітрі та по одному в кожній руці весь час. Це було швидка гра, ніби кинджали танцювали над його головою, як полум'я. Уся команда дивилася на цього фермера, який так грав. Він точно знав свою справу не тільки...
воли.

Нарешті король Олаф покликав його, і той виліз нагору кормовій палубі корабля, зняв кашкет і став попереду царя. Помітив, що волосся на його голові також червоний, і як він стояв, немов вогонь, над його чолом.

«Якщо такий незнайомець, як ти, фермер, постане перед королем Норвегії, він вклониться», — голосно наказав Торгрім Торстейнсон. Фермер повернувся до нього і сказав: «Ти також походиш від людей, Торгріме, які не були
звикли гнути спини перед іншими чоловіками - інші ніж, можливо, перед тим, за ким вони — як ти — були названі».

«Ви красномовна і талановита людина», — сказав король Олаф, жестом закликаючи інших замовкнути. «Ви що?»
з цього району?

Machine Translated by Google

Руда Борода довго дивилася на короля Олафа. Потім
він ледь помітно засміявся, як людина, у якої в серці тривога.
«Так, — відповів він, — можна сказати, що я звідси».

«З якої провінції?» — спитав король.

Тоді чоловік зробив той самий жест, що й Халлфред
створив Скьяльд, коли говорив про давніх богів.
Він показав рукою на гору, потім
по небу і нарешті вниз до моря. За один
миттєво всі зрозуміли, хто він. Завив вітер
з гори і крізь сонце, немов пелена,
і вода почала підніматися. Але ніхто не зміг
подумай про корабель, який раптом почав танцювати
близько до скелястих урвищ. Усі вони дивилися на Руду Бороду,
які тепер стояли перед своїм царем, великим і могутнім, і
побачив у своїй руці святий молот. Глухий гуркіт грому
прийшли з неба, і всі вони стояли, як тіні в
світло сірки. А потім вони почули чоловіка
важкий голос.

«Так, королю Олафе, — сказав він, — я з цієї провінції, з
Гельгеланду, з Дронтхейма та з Гардангера».
і Ставангер, з усієї Норвегії та з островів,
з гір і з долин, з
хмари та з моря. І це моя робота, що там є
таку землю, яка дарує тобі радість і якою ти можеш бути
король. Коли я вперше приїхав сюди, це була країна льоду під
ноги еттінів. Але я вбив еттінів, які сиділи на

Machine Translated by Google

гори. Там росли дерева і текли струмки. Я задушив еттінів, які є ворогами як богів, так і людей. Квіти росли на луках, а кози піднімалися гірськими стежками. І люди приходили, будували хатини та орали поля. Я благословив їхній врожай. У них був хліб. Я благословив для них море. У них була риба. Я благословив їхній...

стіл. Діти росли. Я і мій рід, король Олаф, зробили це земля, придатна для життя дітей людських. Ось чому вони шанували мене, чоловіки та жінки. І це був мій народ протягом тривалого часу».

Тоді єпископ Сігурд набрався духу та виявив мужність. Він зняв хрест із грудей і підняв його до

Руда Борода. «Дай дорогу, ідоле!» — вимагав він.

Чоловік знову засміявся, м’яко та гірко. Це було схоже на плаче на вітрі.

«Так, — сказав він, — а тепер настає ще один. Моя година минула згідно з волею Всевладдю. Важко моїм друзям. А ти, Олафе, переслідуєш і вбиваєш їх, і виконуєш долю. Зрештою, це трапляється з усіма нами. Але я очікував, що буде інакше: вовк, який нас пожирає,

змія, яка нас душить. З'являються ніжні та

перемагає сильних. Але ніхто не уникає долі, і

ніхто не знає наперед. Прийде час для

чоловік на хресті також».

«Дай дорогу, ідоле!» — знову наказав єпископ,

тримав хрест близько до очей Червоного.

Machine Translated by Google

Тоді він підняв свій молот, і блискавка
вдарений по щоглі, немов золотий змій. Це було як
якби він схопив його рукою, перш ніж воно встигло завдати якоїсь шкоди.
Втретє почувся гіркий сміх. Вони
ніколи не забував цього до самої смерті.

Вони побачили, як чоловік кинувся за борт разом із
могутній стрибок і, тримаючи молот над головою,
опустився в море і зник.

У ту мить усе змінилося. Легкий південний промінь
Вітер подув, надув вітрила і штовхнув корабель уперед
сонячне світло вздовж тихих хвиль, що котяться все глибше
затока. Здавалося, ніби всі вони прокинулися від сну
чи заціпеніння. Король Олаф потер обличчя обома руками.
Коли єпископ Сігурд прокашлявся, ніби збираючись щось сказати,
Король жестом наказав йому мовчати.

Перед ними були будинки Нідароса, кораблі в
берег, могутній дах королівського будинку та
новий собор із загостреною вершиною та широкою вежею.
Настав вечір. Сонце зайшло в море. Дзвони
тихо дзвенів по воді. Всі стояли, як король, і
оголили голови.

«Ми молимося за всіх, хто знає, як помирати як чоловіки», – сказав
Король.

Machine Translated by Google

У нас горить, як полум'я, правило,

і це має бути благочестиво,

бо воно вічне та універсальне,

це ось що:

Виконайте свій обов'язок!

Це правило містить у собі вчення всіх релігій.

- Генріх фон Клейст

Machine Translated by Google

[НАЗВА ДОДАНА РЕДАКТОРОМ]

Замок Гір

[Примітка редактора: зображення «Кастель-дель-Монте» опущено]

Найкрасивіші та наймогутніші фортеці
Німецький імперський період були створені під
Династія Гогенштауфенів, особливо Фрідріх II. Вони є
видимі ознаки розвитку та формування
Європейська держава. Фрідріх II був одним із найвидатніших
будівельників фортець Середньовіччя. Він мав значний вплив
на архітектурний дизайн своїх фортів. Його геніальні конструкції,
які надавали перевагу восьмигранній структурі, залишалися
взірцем для інших фортів і замків навіть після боротьби між
дворянами.
ліквідував Німецьку імперію як фактор сили в
Європа. «Кастель-дель-Монте» в Апулії, ймовірно, найгарніший
з його замків, з його регулярним плануванням та стихійною
силою, є виразом духу Гогенштауфенів-германців і донині.
Фрідріх II створив європейський стиль вже тоді, який удобрював
усе
будівництво фортеці на півдні, заході та сході, а в
в якій домінувала німецька форма.

Machine Translated by Google

[НАЗВА ДОДАНА РЕДАКТОРОМ]

Каленберг 1683

Битва під Каленбергом поблизу Відня 12 вересня 1683 вважається [1] одна з тих великих світових подій, яка змінює обличчя землі на століття. Німецькі війська, об'єднані з добровольцями зі Сходу, Франції та майже з усіх європейських земель, здобули блискучу оборонну перемогу проти незліченних орд Великого Султана, який розгорнув тут зосереджену силу своєї Західноазіатської/Балканської імперії, щоб

силою відчинити ворота до Центральної Європи. Якщо Відень потрапить під турецькі руки, тоді Німеччина та Італія були б піддавшись нападу мусульманського півмісяця. Протягом дев'яти тижнів Відень чинив опір натиску переважаючих військ турецькі війська, доки на початку вересня не підійшла допоміжна армія та не звільнила захисників. Принц Євген очолював своїх драгунів і був одним із перших, хто перерізав їх пробиралися крізь турецькі натовпи аж до міських воріт. Смілива мужність цього 20-річного юнака з Савойї була нагороджений командуванням кавалерійським полком, який носив ім'я цього героя аж до Першої світової війни.

1Зображення картини пропущено; текст змінено відповідно до цього. Оригінальний вступ звучав так: «Ця сучасна картина зображує битву під Каленбергом поблизу Відня 12 вересня 1683 року. Ця битва вважається [...]»

Machine Translated by Google

Кров братів

Залишиться Переможцем

Річниця Дюппеля, яка цього року є річницею, завжди буде святкує своє 80-річчя го служити попереджувальним знаком в історії Шлезвіг-Гольштейну. Якщо боротьба 1848–1851 років не принесла свободи, нарешті настав час, коли народ цього герцогства більше ніколи не міг бути прив'язаний до Данії.

Але святкування виходить далеко за межі Шлезвіг-Гольштейн, оскільки це випробування прусської могутності було важливий крок до національного об'єднання Німеччина. Бісмарк хотів надати німецькому народу належне становище та необхідний життєвий простір. Прусська влада була використана. Перемога під Дюппелем дозволила прусській сили, які будуть використані для сприяння розширенню німецької кров і ґрунт. Віра в Пруссію зростала. Нове Політичний період в історії Німеччини розпочався з цієї дати.

Коли ми думаємо про уланів Дюппеля, ми, ймовірно, відзначити день перемоги, який зрештою призвів до об'єднання Німеччини. Для нас вже не є правдою слова, які тоді проголошували Генеральна Асамблея в Рендсбурзі 8 травня 1864 року: «The кров Дюппеля глибше розділяє нас з данцями, ніж «Бельт і Кенігзау». Однак ми досі пам'ятаємо, навіть з прусського боку, наскільки мужніми та

Machine Translated by Google

почесно боролися данські захисники. Мольтке писав про
23 квітня 1864 року своєму братові Людвігу:

«Ентузіазм цього маленького народу щодо того, що вони
боротьба за, витривалість і самопожертва, з якими їхні
армія утвердилася на позиції Дюппеля, добре
визнані навіть їхніми ворогами. Війська вистояли
невимовне набагато більше, ніж наше, яке мало
ініціативу атаки у більшій кількості, що дозволило
щоб вони отримали полегшення під час виконання цих складних завдань».

Щодо лицарства, проявленого в цій боротьбі
між двома спорідненими народами, Мольтке писав:

«Напевно, немає кращих людей, ніж наші солдати.
Щойно пролунає останній постріл, ноші несуть
перенесли і данських, і наших поранених у
лікарня з усією ніжністю маленьких дівчаток. І всі вони
лікували так само в лікарнях. У цих лікарнях такі
як домінуючий та розкішний у Йоганнітері
порядок, данські офіцери та рядові лежали в одних і тих самих кімнатах
як пруссаки. Війна, ймовірно, ніколи не велася
з більшою людяністю, ніж цей».

Цей день помітного посилення німецької сторони
мав інше обличчя для данців. Це був день поразки.
Боротьба велася проти значно переважаючої сили
сила. Навіть якщо позиція, на яку хтось поставив занадто
велика надія, не могла бути виконана, так само зробили й данці

Machine Translated by Google

тим не менш, добре звітують про себе, навіть у почесному відступі, виявляючи як мужність, так і вірність данських солдатів. Битва бригади в Шарффенберг для млина Дюппеля поставив пруссів «в важкі протоки». Незважаючи на перемогу та болісні втрати, армія змогла повернутися з високо піднятою головою.

У нас є інші сучасні свідки цього лицарська поведінка після битви: як данці солдатами піклувалися німецькі селяни... і на з іншого боку, як піклувалися про німецьких солдатів Данські селяни... тижнями і навіть місяцями. При цьому раз два рівноправні, культурно високопоставлені германські племена стояли один проти одного.

Тож було майже очевидно, що після світової війни, Данія святкувала об'єднання Північної Шлезвіг з Данією в Дюппелі, де був король сьогодення. Їхнє святкування водночас означало гірке відділення Північного Шлезвіга від Німеччини Райх. Але вже сьогодні все це подолано віра у спільне майбутнє германців.

Звук імені Дюппель пробуджує в обох горді спогади людей. Ненависні тони, які більш помітні з данської сторони, не повністю збляк. Карл Ларсен безуспішно намагався знищити їх серед данців. Серед німців,

Machine Translated by Google

ці почуття змінилися радістю перемоги. Але гіркота зникла з роками. Однак думка про мужні вчинки залишається незабутньою...

обидві сторони. Так само, як боротьба між двома народами велася лицарськи, так само велася боротьба за етнічні рішення також було прийнято в лицарській манері.

Настане день, коли ми, ті, хто походить з одного й того ж Германське коріння та спільна батьківщина, повернення до цього сайт, бо він говорить про лицарську боротьбу, вірність і стійкість німецьких чоловіків, які на той час стояли один проти одного, але для яких було б набагато природніше стояти пліч-о-пліч.

Сьогодні вони все ще цього не роблять, і це спочатку потрібно засвоїти. І наші вороги роблять усе, щоб відчужити нас від одного інший.

Як би гірко це не було, багато хто все ж таки це зрозумів вже. І ми твердо переконані, що з

У цей період боротьби Німецький Рейх дозрів як пізній, але набагато гідніший плід. Наші данські добровольці у Ваффен СС є першими борцями за це.

світле німецьке майбутнє з данського боку.

Вирішальним є і залишається: чи ставлення

добре це чи погано, чи хоче людина працювати на будівництві, чи на знесенні, і чи хоче вона побачити спільні потреби та цілі.

Machine Translated by Google

Європейські народи мають лише один вибір, якщо вони хочуть врятувати своє існування: побачити, що в них є спільним і відстоювати його.

Machine Translated by Google

Принц Євген

Шляхетний лицар

Тисячі добровольців з багатьох країн були включений до строкатого асортименту союзників, які стікала до річки Дунай у ті спекотні серпневі днів у 1683 році, щоб зупинити загрозу вторгнення на Мусульманський півмісяць.

Серед багатьох добровольців французької корони був також принц Євген Савойський, який народився в Парижі, але який відвернувся від землі свого народження після багато розчарувань. Кайзер, який утік до Пассау, доручив йому командування драгунським полком на чолі якого він невдовзі блискуче довів свою військову майстерність.

На самому початку свого існування принц мав щастя набути значного досвіду: у визвольній битві під Каленбергом поблизу Відня 12 вересня 1683 року. Ця несподівана та переконлива перемога, здобута об'єднаними силами всіх німецьких земель, звільнила Захід не лише від загрози турецького вторгнення, але й надала можливість нового формування всієї Південно-Східної Європи за німецьким зразком. Були розірвані ворота, крізь які вітер нової епохи міг здути затхлий...

Machine Translated by Google

атмосферу старого життя та пробудити людей, які
занурилися у сон після Тридцятирічної війни, сповнюючи їх
новою надією. Однак савойський чужинець, який вперше
ступив на німецьку
ґрунт, став би носієм цієї надії та найголовнішим
чудовий представник нової епохи героїзму в
Німецька історія. Слідуючи прикладу великого імперського
воєначальники Людвіг фон Баден і Карл фон
Лотрінген, принц брав участь у поході в
Угорщина, яка довела імперські війська аж до
Зібенбюрген і перед Белградом. Вже в першому
битвах, принц Євген довів свою особисту мужність - у
короткий період він був двічі важко поранений - і він
продемонстрував незвичайні військові здібності. Тим не менш, знадобилося
довго, щоб отримати незалежну команду. Тільки
після того, як він кілька років служив в італійському театрі в
підлегле становище проти французів, чи він нарешті
отримати це бажане незалежне командування в Угорщині в
1697 рік.

Австрійці зазнали кількох невдач у
тим часом, а турки оговтувалися після першої
великий шок. Ойген взяв на себе погано забезпечений,
деморалізовану армію та мала прямий наказ не
проводити будь-які інші кампанії протягом цього року.
Однак, щойно найгірші проблеми були усунені,
він зробив кілька блискавичних рухів туди-сюди, які

Machine Translated by Google

збентежив турків і здобув перемогу над армією
султан у Зенті в 1697 році, хоча це було вдвічі
розміром з нього самого. З цією перемогою принц вступив у
передовій найвидатніших полководців свого часу.
Тепер руйнування турецького панування
Дунайський регіон просунувся вперед. Чутки йшли далеко.
на Балкани, коли туди дісталися перші імперські патрулі
Боснія та розрізана на південь від Белграда.

Однак, на піку своїх перемог, савойський
довелося відмовитися від кампанії та звикнути до
мир. Велика європейська війна через питання про
іспанське правонаступництво, що призвело б до нового
розподіл влади на континенті був неминучим.
Безумовно, імперія багато виграла від миру, який Євген уклав
з турками в Карловицях у
1699: Угорщина без Банату, Зібенбурген і
більша частина Словаччини та Хорватії.

Наступного року європейська війна за корону та
контроль над іспанською світовою імперією спалахнув. Одного разу
боці стояла могутня Франція, яка прагнула завоювати
Іспанія, щоб завершити своє панування над Європою;
з іншого боку Австрія, Нідерланди та Англія,
яка хотіла дотримуватися своєї старої «політики нейтралізації»
проти піднесення будь-якої домінуючої сили на континенті.

Принц Євген мусив покинути театр своїх перемог.
та концепції на Дунаї, щоб захопити

Machine Translated by Google

захист Імперії на Заході. Він дедалі більше перетворювався на імперського військового лідера, який брав на себе як стратегічне, так і дипломатичне планування. Ніхто з тубільців не міг краще за нього зрозуміти складні політичні проблеми та подолати тисячоразові потреби сильно розділеної політичної сцени. Один з найвидатніших державних діячів, яких коли-небудь мав наш народ, був здатний, з одного боку, осягнути весь європейський світ, а з іншого...

з іншого боку, зрозуміти найдрібніші деталі та потреби різних територій, чи то в Альпах, чи в гирла німецьких річок на півночі. Це не випадково що ця людина, яка народилася за кордоном, стала одним із найнімецькіших серед великих людей нашої історії та живе в пам'яті народу як у піснях, так і в сагах.

Хоча він провів багато років на землі Італії, Фландрія та Південна Німеччина борються проти Будучи ворогом Франції та захищаючи Рейх від нападок імперіалізму Бурбонів, принц Євген ні на мить не забував принципів своєї політики, а саме: кайзер завжди буде в обороні на заході, тому що майбутнє Рейху лежало на Сході. Як голова «німецької партії» при дворі, він зробив те, що міг би запобігти заплутанню Карла VI іспанські та італійські землі замість того, щоб завершити роботу на південному сході, що вже почалося. Між його

Machine Translated by Google

перемоги над ненависними французами у 1700-х роках
1709 у Хёхштедті та Турині, в Ауденарде та
Мальплаке, принц знову і знову поспішав до Відня, щоб
застерегти від надмірно амбітних планів завоювання, аби він
міг оглянути остаточне умиротворення Південно-Східного
регіону та велике завдання в цій області, яке
залишалося невиконаним.

Після 12 років кривавої боротьби перше іспанське
наступництво на престолі завершилося. Англія, яка вже
достатньо ослабла до Сун Кін, почала побоюватися зростання
німецького впливу та закликала графа Мальбурга, союзника та
друга Євгена, відступити з європейського театру воєнних дій.
Дійшло до того, що англійська армія залишила савойця в
скрутному становищі та зрадила його прямо перед ворогом.
Огида та лють охопили принца, чий звично хороший настрій
помітили навіть його вороги, і він пророчо попередив
англійського генерала, що той втратить себе та всю Європу
такими хитрощами.

Після укладення миру з Францією в 1714 році
Раштатт і Баден, принц Ойген, який тим часом мав
був підвищений до рейхсфельдмаршала, знову отримав свободу
виконати свої масштабні плани на південному сході.
Сайован перевершив усі свої попередні перемоги протягом
війна з турками в 1716–1718 роках. Це була
шедевр військового та політичного лідерства та

Machine Translated by Google

є одним із найяскравіших розділів німецької та європейської історії. Під час агресивних атак турки, що загарбувалися, були спіймані та знищені під Петервардейном. Але шедевр його військового генія проявився у подвійній битві під Белградом у 1717 році, де між обложеною фортецею та переважаючими турецькими силами він атакував і знищив спочатку наступаючу армію, а потім завоював Белград, який знаходився в його тилу.

Незадовго до мирної конференції в Пассаровіці 1718 року, гордими плодами якої стали результати його незабутньої кампанії, у військовому таборі перед Белградом була написана зворушлива пісня. Вона краще за тисячу хвалебних промов описує почуття приналежності, що існувало між завойовником турків та його власним народом.

По-своєму безсмертний спосіб, це вираз близького єдність і простота почуттів: німецька пісня про Принц Євгеній, благородний лицар. Відтоді чути, і не може бути замовкнутий, як навколо міста та фортеці Белград, так і скрізь під широким небом південно-східна рівнина, в яку впадає річка Нібелунґен своїм шляхом.

Завоювання Дунайського регіону, яке відбулося кров'ю всіх німецьких племен, створив передумова для головної мети державного діяча Принц Євген: колонізація та культурна інтеграція

Machine Translated by Google

ця територія. За Пассаровіцьким миром, Банат,
невеликі Валахія та Сербія були приєднані до Австрії
і таким чином майже весь басейн річки Дунай був завойований
для Рейху. За вражаюче короткий період колись спустошені міста
знову розквітли. Колись спустошена земля знову принесла плоди.
Колись засмічені річки знову потекли впорядкованими руслами,
а численні болота були осушені. Носії...

Західна цивілізація в цій області, носії кращого
порядок і творцями нового процвітання були німецькі поселенці,
яких князь привіз десятками тисяч для колонізації колись
спустошеної землі вздовж Дунаю. Однак, якщо ця колонізаційна
робота знову і знову зупинялася, і замість безперервної колонізації
вздовж Дунаю, яку планував князь, німці-колонізатори залишалися
розбитими на невеликі ізольовані групи... у цьому була провина
безцільних династичних амбіцій Габсбургів, які розділяли та
марнували свою енергію в усіх куточках свого володіння.

А в останні дні життя принца Євгена, після
його великі перемоги в турецьких війнах, темні знаки зробили
з'являються. Кінець життя цієї особливої людини, як і
початку, був оточений трагедією. Однак
Трагедія полягала не в його особистому житті, а в гризучому
занепокоєння долею своєї роботи. Здавалося, що це стало
зрозуміло принцу в останні роки його життя, що його первинний

Machine Translated by Google

принципи та невиправна політика Габсбургів
ніколи не буде примирений, і що його робота буде
зрештою падають через цю суперечність. І багато хто
речі натякали на те, що савойєць вже підозрював
початкові тіні занепаду так швидко
встановлено правління Дунайської монархії.

Але страждання та відчай, які, безумовно, повинні
торкнувся цього генія під час його боротьби за своє
творіння та глибокі розуміння, які дозволили йому
сприймати долю його роботи, не були розкриті іншим.
Ось таким він був: гармонійною людиною, неперевершеною
доброзичливість та прямолінійна ясність, але все ще загадка для
його сучасникам і нащадкам. Він не залишив
за заповітом чи навіть одним особистим словом, яке допитливі
біографи могли б використовувати для розгадки
загадка його особистості.

Він проявив себе лише у вчинку. І ми можемо
скромно задовольняємося словами, якими
не менш великий дух своєї епохи, Фрідріх Великий, заплатив
на честь шановного князя:

«...Він правив не лише австрійськими територіями, а й
Рейх. Фактично, він був кайзером...»

Machine Translated by Google

Суд короля

Король Генріх сидів, оточений своїми імперськими суддями, у старому трибуналі поблизу ринкового містечка Ротвайль. Населення утворило півколо навколо них.

Кілька єпископів також були там, бо це був вперше король керував судом без свого юридичні консультанти.

Вільна людина звинуватила ченця у зґвалтуванні його донька.

Дванадцять свідків стояли поруч із вільним селянином. І дванадцять свідків – ченців-побратимів – стояли осторонь обвинуваченого.

Король чув погані речі про те, що відбувалося в абатство. Король міг бачити з суддівської лави, що населення стало на бік селянина, і що лише їхні повага до нього не дозволяла їм кидати на нього образи ченці.

Селянин стояв, тримаючи дочку за руку, і вимагав справедливості.

Навпроти нього стояли ченці, вигукуючи, що дівчина була повією. З натовпу почувся рик простих людей. Обвинувачений походив з відомого родина. Його родичі намагалися зробити все можливе, щоб замовкнути

Machine Translated by Google

вільна людина — вони погрожували йому вогнем і мечем, якщо він не відкликав свого звинувачення. Але сміливий чоловік залишався непохитним, дивився королю в обличчя і вимагав справедливості.

Однак чернець опускав погляд щоразу, коли король подивився йому в очі.

Рідні попросили дівчину вийти вперед. Коли вона подолавши свою сором'язливість, король Генріх подивився їй в очі і знала, що вона каже правду:

Чернець вислухав її сповідь, сказала дівчина, і потім наказав їй піти на цвинтар і відмолитися дванадцять молитви на могилі її матері. Звідти він змусив її в камеру і силоміць на неї напав. Вона закричала і чинив опір, але ніхто в абатстві не підняв руки, щоб допоможіть їй. Наступного ранку абат відвіз її до його. Він запропонував їй залишитися в абатстві покоївкою.

Однак батько пішов до абатства з групою озброєних чоловіків, і її звільнили.

Тоді настоятель підійшов і поклявся всім, що є свято, що дівчина брехала. Бог допоможе правді перемогти, і Бог має винести вирок. Обвинувачений брат був готовий пройти випробування вогнем.

Молодий король обурено зауважив: «Як довго ще люди досі вірять у таку магію?

Усі, хто почув ці слова, жахнулися, і єпископи злякано відступили від короля.

Machine Translated by Google

Король Генріх побачив, що зайшов надто далеко, тому сказав: «Якщо ти віриш, що Бог здійснить диво, то дай мені його побачити».

Дванадцять ченців принесли залізні пластини, які вони мали готовий, перед троном.

Вони приходили парами, кожен тримав по одній тарілці, з очі, спрямовані до неба в молитві.

Чернець приніс дерев'яну решітку для вогню та поклав її перед царським троном.

Вони молилися до Бога, щоб він допоміг правді перемогти та врятувати їхнього невинного брата з кігтів диявола.

Уважне населення занепокоїлося, бо король Необережні слова Генріха зробили їх жахливо нервовий.

Брати знову прийшли, і кожен ніс велику колоду, молячись, дивлячись у небо. І вони склали дрова та розпалили велике вогнище, яке сильно палало.

Король Генріх, однак, нерухомо сидів на своєму троні і вдавав, ніби не чув неприємного шепоту єпископів та схвильований шепіт народу.

Ченці поклали залізні пластини у вогонь, і абат закликав Всемогутнього Бога як свідка того, що брат був невинний , і що все, про що говорив абатство було неправдою.

Він подумав, що вб'є двох зайців одним пострілом і таким чином уникнути небезпеки, якої, як він боявся, загрожувала його абатство.

Machine Translated by Google

Очі короля Генріха блиснули, бо він бачив наскрізь план абата.

Пастор молився все голосніше й голосніше і свідчив перед Богом за невинність свого брата по абатству. Він попросив Всемогутнього Суддю довести перед усіма присутніми що обвинувач і його дочка були брехунами, і що донька, особливо, заслуговувала на спалення на вогнищі, бо вона неправдиво звинуватила благочестивого брата.

Король Генріх вигукнув: «Ви хочете намалювати суд царя на вас, пасторе? Бог створив «Король-суддя, а не абат Ротвейля!» Тим часом залізні пластини розжарилися дочервоні, і двоє ченців подули всередину вугілля парою міхів, щоб усі могли це бачити було справжнім.

Інші принесли табурет. Вони посадили обвинуваченого ченця це, і поклав ноги в бляшану каструлю — повну до країв. Абат гучним голосом сказав, що це необхідно для ченця з'явитися перед своїм благочестивим суддею з чистими ногами.

Король Генріх, однак, помітив, що рідина в сковорода мала блакитний відтінок.

Після того, як вони помили ноги ченцю, не висушив їх — він встав і підняв обидві руки в молитві.

Ченці використовували довгі щипці, щоб схопити розжарені пластини і поклали їх на дерев'яну решітку для вогню, яка була лише за крок від вугілля. Воно було таке гаряче, що гриль горів і димився.

Machine Translated by Google

Абат взяв брата за руку і повів його до
сяючі пластини.

«А тепер свідчи, вічний Боже, — вигукнув він, — що наш
Брат невинний!

І обвинувачений ходив по розжарених пластинах, ніби
це було холодне каміння.

Населений пункт закричав! А дівчина закричала...
найгучніше. Вільний чоловік підтягнув свою дочку, яка
впала на землю і закричала, що вона повія!

Ченці зневажливо вигукували та заревіли, що вона заслуговує на смерть.

І народ замовк і не знав, що робити
вірити.

Король Генріх, не ворухнувши, знизав плечима і
просто мовчки дивилася на дівчину, яка кинулася
біля його ніг.

Тоді він гучним голосом вигукнув: «Подивимося, чи Бог
залишається за його вердиктом!

«Ви святотатство, королю Генріху!» — вигукнули єпископи, і
Населення було жахнуте королем і деякими з
жінки закричали. Король наказав:

«Знову розігрій залізні пластини!»

Ніхто не ворухнувся.

Потім кілька молодих лицарів, які завжди
оточили короля, виступили вперед, схопили тарілки
щипцями, кинув їх назад у вогілля, поклав ще

Machine Translated by Google

дрова на вогонь і дмухав у вогонь
сильфони.

Ченці, однак, бурмотіли та скаржилися, що
це було святотатством проти вічного Бога.

Тільки абат зрозумів, що хотів зробити король,
і він зблід від жаху.

«Ви погано почуваєтеся, абате?» — спитав його король.

Він не відповів.

Єпископи закликали короля Генріха припинити своє святотатство.

«Підніми спідницю!» — сказав король дівчині.

Молоді лицарі щипцями вставляли залізні пластини,
які були ще гарячіші, ніж раніше, на дерев'яні
гриль. Вони були такі гарячі, що дрова синіли
полум'я.

Двоє ченців поспішили і хотіли повести дівчину, але
король гучним голосом наказав: «Стій! Це не
твоє завдання!»

Він зійшов з трону, взяв дівчину за
руку і сказав: «Якщо було необхідно, щоб ченець прийшов
перед своїм Богом з чистими ногами, тоді це не менш необхідно
щоб дівчина теж так зробила!

Він сказав дівчині сісти на табуретку, і він
особисто поклала її ноги в бляшану каструлю.

Він побачив, що вміст був густою рідиною і
прозорий, як чистий кришталь.

Machine Translated by Google

Але інші, хто спостерігав, тремтіли від хвилювання і не знали, що їм сказати.

Тоді король наказав тремтячій дівчині встати, і він сам підвів її до розпеченого заліза.

І коли вона боязко вагалася мить тому ступивши на перше місце, він доброзичливо сказав: «Я знаю, що Ти без провини, тож не хвилюйся!

Дівчина набралася сміливості та перейшла через сяючі тарілки, ніби це було холодне каміння. А потім на її ногах не було видно навіть найменшого мозоля.

Населення кричало. І ченці теж.

Але вони знали чому!

Селянин пригорнув доньку до грудей і тримав її так міцно, що вона мало не задихнулася.

Єпископи були вражені і не могли збагнути ні голови, ні хвости з нього. Кілька ченців спробували прорватися натовпу, щоб він розійшовся. Король голосно наказав голос: «Схопіть їх!»

Кілька кремезних хлопців схопили ченців і привели їх назад перед царським троном, який закликав кілька лицарів, щоб охороняти їх. Потім він наказав: «Зробіть праски знову гарячі!

Усі заціпеніли від подиву, і ніхто знав, до чого прагне король.

Єпископи більше не промовили ні слова. Молоді лицарі розігрів тарілки втретє. І Генріх

Machine Translated by Google

нову каструлю принесли зі свіжою водою. Потім він сказав
гучним голосом: «Тепер Бог має нам сказати, чи
Абат розповідав нам повну правду. І
абат повинен обмити йому ноги святою водою, щоб він був
чистий, коли він постає перед Божим престолом».

Абат кричав від жаху, відмовлявся та чинив опір
руками й ногами. Але вони силоміць посадили його на табурет,
і один з єпископів помив йому ноги свіжою святою водою
вода.

Хоча він і вибивав руками та ногами, він був
насильно підвели до розпечених заліз, і коли його нога торкнулася
піднявся смердючий дим, і вітер
розніс крізь натовп смердючий запах горілого плоті.
Абат закричав і опустився на землю. Потім
ченці кинулися до ніг царя та сповідалися
їхню провину. І цар визнав дівчину невинною.

Він вигнав абата та ченців з
абатство.

Однак шокований населений пункт став на коліна та помолився.

І хоча єпископи, а пізніше й багато інших
благав його прояснити це питання, король залишався
мовчазний.

Однак звістка про вирок облетіла всю країну.
по всьому Рейху, викликаючи жах і подив.

Machine Translated by Google

Бог проявляє себе не в надприродних чудесах, а

у священному порядку природи.

Machine Translated by Google

Вічні речі
Там, де ми їм служимо

Цей короткий уривок з роману Отто Гмеліна «The «Обличчя кайзера» повертає нас у 1243 рік. сторінки розділу світової історії, наповненого запекла боротьба між німецькими кайзерами та амбіції світської влади Пап. Фрідріх II фон Гогенштауфен, найважливіший кайзер захід, німецький король і правитель Сицилії та Єрусалим водночас ще більше розширив могутність Заходу до його остаточної та найбільшої слави. Він був найповнішим духом своєї епохи та носився як глашатай ідеї Рейху, втілення століття. Папи Римські під час його правління не довіряли йому, але були дивно зворушені його сяючою верховною владою. У 1239 року його було відлучено від церкви вдруге. Потім це був 1243 рік. Папа Григорій IX помер. Невдовзі перед обранням нового Папи, кардинала Флеско, пізніший Невинність IV, постав перед кайзером у Гроссето, і відбулася наступна доленосна розмова місце:

Machine Translated by Google

Кардинала Флеско прийняли високопосадовці та
вів до другої кімнати — широкої, вкритої килимом і барвисто
розписаної, — у якій кайзер сидів на своєму вишуканому троні.

Суддя Петрус фон Віня стояв попереду ліворуч від нього.
Після вступних слів та привітань
Кайзер запитав, чому прийшов кардинал. Він чув це.
не був офіційним візитом від імені папської ради.
Кардинал ніби замислився, почав посміхатися і
сказав, що, як відомо кайзеру, рада стоїть перед
обрання нового Папи; перед початком виборів важливо
було б з'ясувати позицію кайзера щодо деяких питань. Саме
тому він і приїхав. Тоді кардинал нагадав кайзеру про
попереднє
переговори, і наголосив, що він, як віце-канцлер
Грегор із радістю взявся за це складне завдання, бо він
бачив спасіння світу в єдності духовної та світської влади.
Він був задоволений тим, що Його Величність Кайзер
прагнув тієї ж мети; відома сила переконання Його
Величності зворушила його настільки глибоко, що папський
двір і Святий Отець
практично вважали його адвокатом кайзера. Це було
знав, що його становище було нелегким, і що в
заради миру він часто ставав на бік кайзера і, можливо,
надто палко захищав його пропозиції.
Але він зробив це з переконання, що Його Величність
хотів добра і не хотів порушувати

Machine Translated by Google

законні права Святої Церкви. Можливо, за цим також стояла особиста повага до Його Величності, у якого він часто мав честь бути гостем і другом. Він
згадував усе це тепер як обрання
представник Христа був поруч. Він знав, який вплив мав на кардиналів колегії.
Ось чому він прийшов до тями і запитав Його Величність, як... він уявляв собі формування майбутніх відносин з
Папський престол. Що б Його Величність зараз не висловила, це залишиться між ними таємницею; він пообіцяв, що ніхто нічого від нього не почує про ці обговорення чи заяви Його Величності. Бо він
сподівався служити миру.

Кайзер мовчав. Він почекав кілька хвилин.
перш ніж відповів: Він оцінив запит. Він
цінував кардинала як посередника, який завжди виявляв розуміння до його точки зору та чий ясний дух він впізнавав. Тому він відповідав із задоволенням і
без застереження: Зняття відлучення від церкви є
перша вимога для миру.

Кардинал посміхнувся і кивнув: Воно не зійшло.
до цих речей, до умов. Можна було б дійти до
згода щодо цього. Можливо, з Божою допомогою! можна було б так спрямувати вибір кардинала, щоб це послужило як Його Величності, так і Святій Церкві.
було питанням основ. Не можна було не помітити, що

Machine Translated by Google

стояв перед важливим перехрестям. Багато чого б
залежати від рішень. Сама Церква була
під загрозою зникнення, а Віра сильно похитнулася.

Кайзер ніби витріщився. Його очі
подивився прямо на кардинала. Він наголосив, що
підписав закони папського двору про єресь і мав
часто діяв відповідно. Він сам першим висловлював єресь
закони для Рейху.

Очі кардинала засяяли: це були державні справи.
Глибокі розуміння та те, що говорить суверен перед
люди — це дві різні речі. Навіть Бог був глибшим
ніж здавалося людській дурості. Було відомо
що розум кайзера сягав далі, що він вивчав
писання стародавніх. Навіть невіруючі стояли
близько до нього. Церква, і не без причини,
звинуватив Його Величність у єретичних уподобаннях. Його тут не було
від імені Церкви. Але було відомо, що Його
Дії Величності не мали браку доказів, на яких можна було б спиратися
зробити висновок, що він не був зв'язаний Вірою.

Кайзер уважно вислухав слова кардинала.
вся серйозність.

Коли він зупинився, то відповів:

«Мої дії випливають з моєї імперської посади. Де вони
недосконалі, це тому, що я не був повністю
успішно обслуговував цю посаду. Однак, лише ця посада
є основою».

Machine Translated by Google

Кардинал кивнув. Він, безперечно, розумів
імперська позиція. Але саме в цьому полягала проблема: два
сили не можуть стати єдністю. Розум був опорою для
людина, але за цією ж причиною слідує сумнів.
Ніщо не було захищене від сумнівів. Сам Бог дав це
не без підстав. Це може навіть зазіхнути на суверена
посада, яка інакше могла б лише похитнути Святе
Стовпи церкви.

Кайзер звів очі: Офіс лежить у серці,
як і інші певні речі. Сумніви справді можуть виникнути, але
воно могло змінити лише форму вічних речей, а не
знищити їх.

Фієско мовчав і дивився в обличчя кайзеру.
Воно було вільним і майже сяючим від світла думки.
Обережно, повільно, Фієско сказав: «Хто б одного разу не впізнав
невизначеність людських справ, що випливає з розуму, впаде
віддано біля ніг милосердя, яке Церква
запропонував йому, або він би пірнув в океан
ніщо...»

На мить воно затихло. Петрус фон Вінеа подивився
майже тремтячи, звернувшись до кайзера. Кардинал встав
пильно маленькими очима.

Раптом кайзер підвівся. Легким жестом
руку, він тріумфально сказав:

«Пане кардинале, жодна людина не може жити без віри.
Вічні речі там, де ми їм служимо. Подивіться на

Machine Translated by Google

Хіба в цьому світі немає порядку в усьому? Ми хочемо спробуйте збільшити цей порядок. Ось чому кайзер має свій офіс. Така Божа воля».

Запала урочиста тиша. Кайзер повернувся і через кімнату, стояв за кілька кроків попереду Кардинал і сказав:

«Я спираюся на себе і на Бога в собі. Я» не можу бути ніким іншим, ніж тим, ким я є. Я повинен підкорятися всемогутній наказ. Бог обрав мене правити над Рейхом. Мій дух повинен пильнувати та захищати, замовляти та будувати. Моя людина — це мій офіс і мій офіс це моя людина».

Знову запанувала тиша. Слова кайзера луною відлунювали в їхні серця. Незламна сила та невимушена природна благородство лунало з їхнього тону. Вони відчували це як певність, але вони цього не знали . Фієско та Петрус стояли поруч опустили голови і не наважувалися підвести погляд.

Голова кардинала опустилася між плечей, що стягнуті разом, а спина зігнута. Майже без маючи на увазі, він двічі ахнув: «Але звідки? Але звідки де?”

Його Величність стояв вільно. Світло, відблиск від Сонячний день надворі освітлював його руде волосся. Його око був проникливим, але чітким.

«Чому ти знову і знову питаєш? Хіба ти не знаєш, хіба ти цього не відчуваєш? Як ти можеш жити і виконувати свою роботу?»

Machine Translated by Google

Горе тому, хто її втратить, якщо віра не виникне з
за сумнівом. Він пройде і буде ніким навіть
перш ніж він помре».

Петрус кинув сором'язливий погляд. Панувала плутанина.
відчайдушно всередині нього. Фієско не вловив монарха
Дивись. Він упав, упав падінням проклятого, безкінечним, під
його лише безодня. Петрус бачив у ньому переможеного,
хтось падає, його обличчя бліде, рот спотворений
біль і глузування. Але здавалося, ніби його несли
разом. Раптом Фієско підвів погляд і зустрів
погляд судді. Це було схоже на порозуміння, союз
істоти проти незбагненного. Але потім воно
знову заревів над ними, що вони жахливо самотні.

«Щоб цей час був заповнений, Бог дав мені мій
офіс».

Тиша огорнула трьох чоловіків. Час мчав.
над ними, немов грім. Доля стояла перед ними.

Кардинал першим заспокоївся. Ніби нічого з цього
означав щось, він говорив про політику, починав з
Мирні умови кайзера. Розмова
продовжив, дійшов до суті і нічого не зробив
нове. Кайзер і Петрус знову виклали те, що вони
вимагали, як вони сприймали мир, що вони пропонували.
Фієско часто був розгублений і часто питав
те саме двічі. Через годину він знову був на своєму

Machine Translated by Google

кінь. Його мозок, здавалося, кипів, серце лихоманило, світ навколо нього був як незрозумілий сон.

Кайзер подивився на Петруса:

«Чого він хотів?»

Петрус спробував відповісти посмішкою кайзера:

«Щоб випробувати Вашу Величність. Боюся, що він стане ворог Вашої Величності».

Кайзер кивнув:

«Маленькі люди не переносять світла, вони від нього гниють».

Ніби бажаючи вибачити кардинала, Петрус сказав:

«Він намагався...»

Але кайзер перебив:

«Чому зі мною? Чому з іншими? Я маю бути напоготові».

Кайзер пішов.

Петрус стояв сам, сів на табуретку, поклав свою голову в руках і бурмотів знову і знову: «Маленький чоловіки...»

Machine Translated by Google

Найцінніше в житті людини — це нерухомість, святі години. Вони є джерелом усього здорового, сильні, кришталево чисті думки, слова та вчинки. Від ці великі глибини породжують творче, добро, шляхетний.

- Гете

Machine Translated by Google

Померанія

Земля на морі

Слово «Померанія» походить від фрази «po marju», що означає «на морі». Сотні тисяч німців з усіх провінцій Рейху проводили мирні літні години на світло-золотистих пляжах Померанії, дивлячись на хвилі Балтійського моря, черпаючи з них силу, здоров'я та фізичну красу. Померанія стала землею на морі, навіть якщо вони не знають походження її назви. Гості Померанії з глибинки країни

вражені єдиним масивним білим крейдовим масивом Німеччини скелі. Вони дивляться вниз зі своїх кімнат на безкрайні морські простори, охоплені прибоєм, але вони також бачать прибій розбивається об дерева вздовж славетного березовий ліс Штубніца, який навесні спалахує мільйони крихітних квіточок. Вони також блукають глибоко самота вздовж крутих скель або вздовж широкого пляжу вигин від Узедома та Волліна густими чагарниками: вони дрімають в оточенні чайок, між рибальськими човнами і на дюнах, і вони завжди оточені пишнота, спокій і приємність. Померанський шпіц Літній пейзаж радісний і сміховиво прекрасний, вирізняється на морі сяючими барвами Померанії,

Machine Translated by Google

білий і блакитний: білий, як яскраві крейдяні скелі та дюни,
насичений блакитний, як море та небо з важким
білі хмари на горизонті.

Померанія також прекрасна вздовж лагун з
їх численними рибами та квітучим клаптиком землі. Східна
Померанія також прекрасна за межами
масивні дюни в районі Балтійського моря. Є
круті, кам'янисті гори з переходом у глибокі
яри, зелені латки, темні вересові пустки та рясну рослинність
і ліс. Скрізь розкидані скляні морські озера,
справжні пташині раї для скандинавського пташиного світу диких качок
і дикий лебідь, чапля та водяна курка. Перламутр
метелик і золотий язик ширяють над водними квітами та
болотяні колючки. Вночі крик великої чайки-сови
лунає в чудовому лісі, крик, який так рідко лунає
чув. І ліс Померанії, де колись давно
Ведмеді та стародавні європейські зубри, рисі та дикі коти
бродили, і сьогодні вони знову на півострові Дарсс-
Цігнст, недалеко від заміського будинку Германа Герінга, знаходяться
американський бізон.

Останній льодовиковий період створив топографію Померанії.
Він створив велику Балтійську морену, Балтійський хінтерленд.
а у Східній Померанії — Кругла морена. Це
топографія надала Померанії пишноти та приємності, в яких ми
сьогодні відчуваємо життєву силу прикордонного населення та
прикордонної провінції на морі.
Різноманітність поморської землі завжди повертається з

Machine Translated by Google

акцент на безмежній рівнині, що розширюється. У рідкому змішаному дубовому лісі колись жили нордичний народ, який обробляв ґрунт кам'яними сокирами та плугом. Колосальні кургани походять з пізнього кам'яного віку, це могили родичів цих селян. Наприкінці бронзового віку вся Померанія — це вражаючий край. На кожній пам'ятці ми досі знаходимо залишки поселень. З

Цього разу відбулося найдавніше відкриття свастики в Померанія. З вересових пустищ Софленгофа знайшли чудова бронзова ваза з чотирма завитками на палаючий сонячний диск. Передісторія важливих германських племена сягають Померанії. Слов'яни проникали всередину, але в 12-го числа століття німецькі поселенці поверталися великими масами. Вони збудували нижньосаксонський будинок, чотиригранний внутрішній двір, варкішський мансардний будинок та в Піріцері Вельцакер, справжня золота жила ландшафту, вони збудували «Дім Форлаубена». І в кожному типі архітектури старий поморський селянський будинок виглядав художньо та заспокійливо. Померанія — це селянська земля, і як така, невід'ємний ландшафт Рейху. Її родючі поля лежать, як темні моря під широким небом, розбиті лініями борозен полів. Не дивно, що споглядальний, самотній,

тут розвинувся сильний та впертий творчий тип, наполеглива у всьому, що намагається зробити, мовчазна та замкнута разом проти чужинців.

Це правда про грубих померанів, про яких розповідає стільки історій у Рейху? Має ж бути якась

Machine Translated by Google

правда в цьому, навіть для історика Середньовіччя,
Томас Концов розповідав про людей з
Померанія:

«вони набагато ввічливіші та побожніші, якщо витрачають
деякий час слов'янами, але тим не менш, вони все ще мають
- як від слов'ян, так і від суворих небес під
якими вони живуть — багато в них грубості».

Також добре відомі слова Фрідріха Великого,
хто сказав, що якщо настане кінець світу, то він
пішов би до Померанії, бо це зайняло б 20 років
пізніше там... Але ми не можемо заперечувати, що державні діячі з
Фрідріх Вільгельм I до Фрідріха Вільгельма III взяв
дуже серйозно ставляться до співпраці померанців у справах
держави, в якій вони запропонували так багато цінних політичних
сили. Фрідріх Великий, батько якого Фрідріх Вільгельм I вже дуже
любив померанських шпіців через їхню виняткову надійність,
знайшов для них такі похвали:

«Померанці мають прямолінійний, наївний дух;
Померанія — колись провінція всіх, яка народжує
сили як для війни, так і для іншого уряду
гілки; лише для дипломатії я волію їх не використовувати,
бо часто доводиться використовувати обман проти обману».

І це звучало відверто ніжно, коли в 1780 році він
сказав поморській делегації з проханням про допомогу:

«Я дуже радий допомогти вам, померанці, бо я
люблю померанів, як своїх братів. Не можна любити

Machine Translated by Google

їх більше, ніж я їх люблю, бо вони добрі
люди, які завжди стояли поруч зі мною, щоб захищати
батьківщину, як на полі бою, так і на
тилу. Вони стояли поруч зі мною зі своїми
майно та їхню кров. Я не можу бути людиною
або мати людське серце, якби я не показав їм свого
вдячність зараз».

Померанці зазнали дуже важких втрат у
Сілезькі війни. Шістдесят командирів Поморської армії
боролися і кровоточили за свого короля, і простий солдат це зробив
чудеса. Сміливий померанський шпіц, і понад усе
Померанський гренадер був у прислів'ї. Стародавній
Генерал-фельдмаршал фон Шверин стояв з прапором
у руці перед Прагою зі своїм полком, очолюючи його
з ентузіазмом юнака, поки не впав. Коли генерал
фон Вінтерфельт упав, Фрідріх Великий втратив «найбільш
чудова постать у прусській армії».

Військовий та стратегічний талант, так, генії
з Померанії численні: генерал-фельдмаршал
від Врангеля, Альбрехт граф фон Роон, генерал Георг
фон дер Варвіц і генерал Базелер були померанцями.
Крістіан фон Кляйст, який знайшов смерть героя в Кунерсдорфі,
був солдатом і поетом. Багато видатних адміністраторів та
організаторів походили з Померанії; серед них генеральний
поштмейстер Штефан, відомий і сьогодні. Особливою та
винятковою постаттю був Ернст Веріц Арндт, один з видатних
лідерів...

Machine Translated by Google

народне повстання у визвольних війнах: поет, дослідник, політик.
Вшановують попередника сучасного польоту в Анкламері
Лілленталері. Великі лікарі
Вірхов, Більрот і Шлейх створили наріжні камені
сучасної медицини. Обличчя померанського шпіца
пейзажі, відчуті з північнонімецькою суворістю, відображаються в
теплі його споглядальних людей, і
відображені в мистецтві тих великих художників
Німецький романтичний період, Філіп Отто Рунге та Каспар
Давид Фрідріх, які обидва були померанськими шпіцами.

Прикордонна територія на океані була з самого
початок театру багатьох битв. Протягом Середнього
Віки, Тридцятирічна війна спустошила його до такої міри,
невизнання та розірвало його політичну єдність.
Однак, померанці повністю відбудувалися.
Середньовіччя також було чудовим періодом для Помор'я
архітектура, якій ми завдячуємо масивними готичними соборами
в Штеттіні, Штаргарді, Штральзунді, Грайфсвальді та Кольберзі.
Навіть багато абсолютно невідомих маленьких містечок мають
залишки стародавніх воріт та стін. Ці чотиригранні важкі кам'яні
будівлі складаються з круглого валу, що піднімається з нижчої
споруди, що відображає доблесного померанського народу.
Лише протягом століть Померанія знову досягла єдності після того,
як була розчленована Вестфальським договором. Частина
Померанії разом із Рюгеном не були возз'єднані до Віденського
конгресу 1813 року.
Багато пізніших подій пояснюються цим періодом.

Machine Translated by Google

Світова війна, яка зробила її прифронтовою територією навпроти Польщі, знову обмежила або загальмувала її прогрес. Але саме у важкі роки дезорганізації та безнадія, померанський шпіц вперто і непохитно виконував свій обов'язок. Новий період з його потужними імпульсами застав померанського шпіца, цього впертого, нетерплячого народу незмінної сили, підготовлені в їхньому дусі. Їхня неприязнь до фальшивого мерехтіння і їхня сила та віра легко вкорінювалися в цих чудові часи: вони були раді, що їм дозволили працювати і досягти. І на всіх полях битв усіх часів, Померанський солдат був честю солдата люди.

Machine Translated by Google

Сьогодні важливо одне:

Вітчизна.

І полум'я жертви

кидає кожного чоловіка на його власний розсуд.

- Гельдерлін